

GAZETA POLSKA CHICAGO

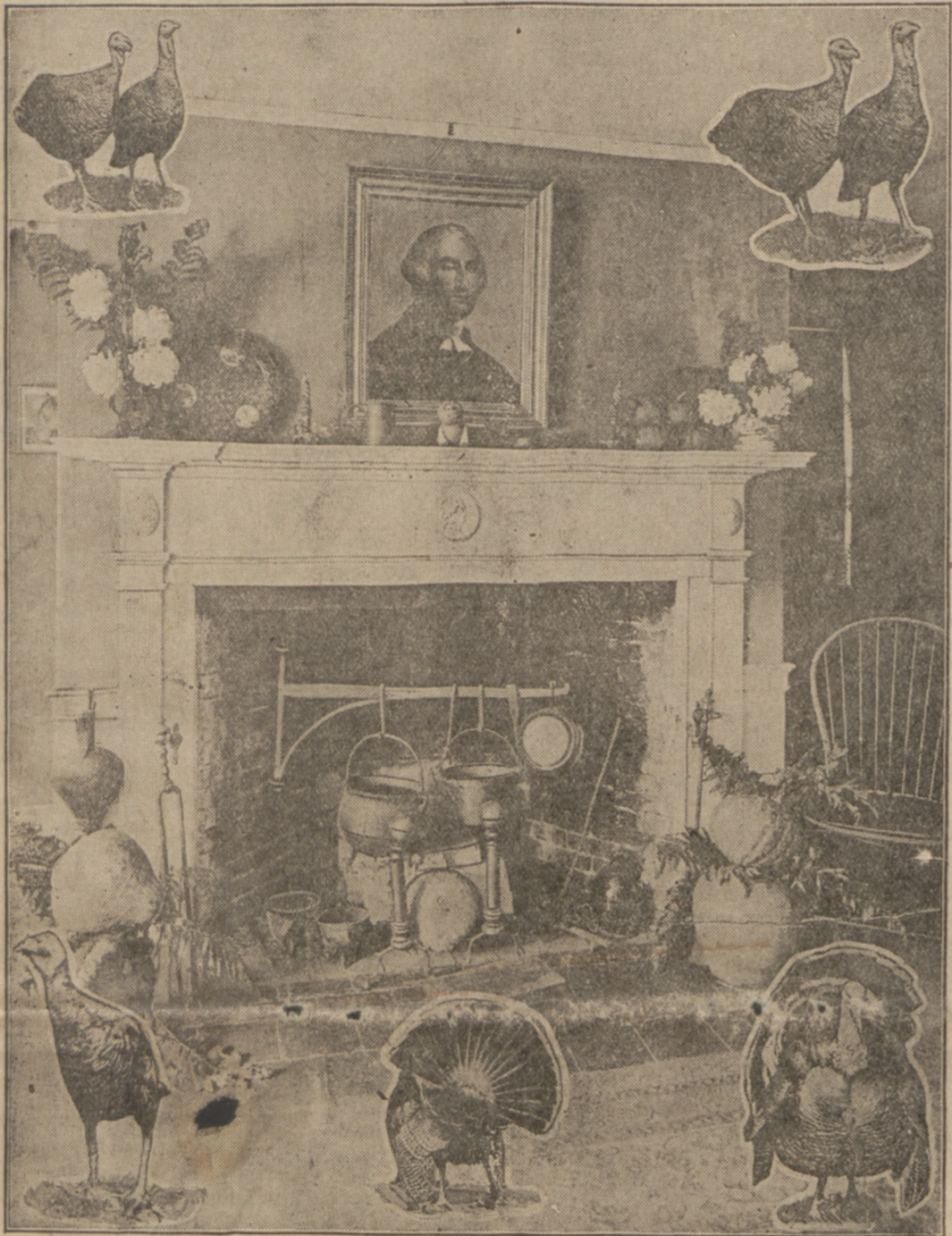
PISMO LUDOWE DLA POLONII W AMERYCE.

No. 47.

Chicago, Illinois, Czwartek dnia 24go Listopada, 1910 roku.

Entered as Second Class Matter June 25th 1885 at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd 1879.

Rok 38.

Na dzień dziękczynienia.

Obywatelowi Stanów Zjednoczonych w dniu tym niczego więcej do szczęścia nie potrzeba.

Z CAŁEGO ŚWIATA.

Początki parlamentaryzmu w Chinach. Pierwsze chińskie "zgrupowanie narodowe." Republikański w Hiszpanii. — Przyspieszone zbrojenia włoskie. Ruch antydemokratyczny w Grecji. Położenie w Austrii.

"Tempus" paryski podaje bliższe szczegóły, dotyczące pierwszego chińskiego zgrupowania narodowego, którego uroczyste otwarcie nastąpiło 8 października w hali szkoły prawniczej w Pekinie. Zgrupowanie to nie jest instytucją prawodawczą, ale tylko doradcą, ale sam fakt jego wczesnego zwołania pod naciskiem przedstawicieli rad prowincjonalnych wymownie świadczy, że rząd ks. regenta liczy się z odzywającymi się coraz głośniej w kraju żądaniami i uznaje potrzebę przyspieszenia przyrzeczonej w roku 1907 przez ówczesnego cesarza reformy konstytucyjnej.

Zgrupowanie narodowe składa się z 200 członków, z których połowa jest mianowana przez regenta, druga zaś wybrana przez rady prowincjonalne. Z nominacji należy do Izby 16 księży z domu cesarskiego, 12 przedstawicieli szlachty mandzurskiej i chińskiej, 14 księży lennych, Mongolów; muzułmanów itd., 6 dalszych krewnych cesarza, 110 uczonych i 10 wybranych z najzamożniejszych osób w państwie. Mandaty zarówno członków mianowanych jak wybieranych są tryletnie. Czas obrad Izby nakreślono na trzy miesiące rocznie. Izba jednak może być zwołana na sesję nadzwyczajną.

Dekret ks. regenta przyznał temu zgrupowaniu narodowemu jedynie głos doradczy. Jest ono powołane do wyrażenia swej opinii w sprawach budżetu i rachunków rządu centralnego, fiskalnych, no-

wych ustaw i projektów reformy. Wreszcie mogą być jej powierzone do rozpatrzenia wszelkie kwestie wskazane przez cesarza.

Ograniczenie zgrupowania narodowego do praw instytucji wyłączonej doradczą spotkała się z bardzo stanowczym protestem kół konstytucyjnych. Stojący na czele opozycji doktor praw Lei-Feu zaraz na jednym z pierwszych posiedzeń wystąpił z surową krytyką zaprowadzonego ustroju. Wskazał przedewszystkiem na to, że zgrupowanie narodowe ma jedynie prawo wyrażania swojej opinii, a wszelka decyzja pozostaje w rękach cesarza, i jako pierwszą konieczną reformę, wymienił zaprowadzenie odpowiedzialności rządu wobec zgrupowania narodowego.

Słowem, zwolennicy reform zasadniczych nie chcą zadowolić się surogatem instytucji doradczej i pozorami urzędzeń parlamentarnych, lecz dążą konsekwentnie do wytworzenia ustroju rzeczywistej konstytucyjnej. Od ich zachowania zależy będzie niezawodnie dalszy rozwój stosunków.

O ile ich energiczne, ale poważne i spokojne postępowanie mogłoby oddziaływać na rząd i przynaglić do uwzględnienia życzeń konstytucyj, o tyle akcja gwałtowna i burzliwa, jaką uprawiali dotąd przedstawiciele rad prowincjonalnych zgrupowania w Pekinie, mogłaby posłużyć licznym jeszcze a potężnym obrońcom dotychczasowego stanu rzeczy jako argument przeciw zaprowadzeniu reform, których pragnienie ujawnia się skłonnością do stosowania środków niebezpiecznych dla pokoju zewnętrznego.

Pogłoski o wybuchu rewolucji republikańskiej w Hiszpanii nie sprawdziły się i sprawdzić się nie mogły. Istnieje atoli w Hiszpanii niebezpieczeństwo gwałtownych ruchów ulicznych, ale to być mogą tylko ruchy dorywcze z charakte-

rem mniej lub więcej anarchoistycznym, bez jasno określonego programu i celu działania.

Obecnie, po rozpadnięciu się separatystów katońskich, niema w Hiszpanii żadnej grupy antypaństwowej, która by miała silną organizację i była zdolna do przeprowadzenia chociażby tylko próby zamachu stanu. Nie mają także takiej organizacji i republikańscy Hiszpaniecy i przyznają się do tego otwarcie.

Najwybitniejszy z przedstawicieli tego obozu politycznego Sol y Ortega, wybrany trzykrotnie w ostatnich wyborach, wobec niemożliwości zatrzymania wszystkich 3 mandatów, zrezygnował z jednego w Barcelonie, a pozostawił losowi decyzję, czy ma występować jako przedstawiciel Malagi lub Teneryfy i przy tej sposobności wydał otwarty list, w którym charakteryzuje stan ruchu republikańskiego w Hiszpanii.

Nawiązując do zwycięskiej rewolucji republikańskiej w Portugalii, stawia pytanie, czy republikańscy Hiszpaniecy byłiby obecnie zdatni do wywołania podobnego przewrotu i odpowiada na nie przecząco. W Hiszpanii bowiem — według jego słów — "nie ma koniecznych warunków powodzenia akcji republikańskiej, nie ma organizacji jednolitej, która by mogła zdobyć zaufanie większości kraju, a przedewszystkiem posiadaczy potęgi ekonomicznej." Związek republikański z socjalistami, oświadcza dalej Sol y Ortega pozostał bezpodatny, ponieważ stronnictwo republikańskie brak jednolitej myśli, bez której nie może być mowy o jednolitej działalności. Istniejące niewątpliwie masy republikańskie nie są nawet zdolne do poparcia liberalnej większości narodu w dążeniu do przekształcenia monarchii w duchu demokratycznym. Nie ma zaś weale o tem mowy, żeby miały zdobyć się na wywołanie ustroju republikańskie-

go. Doszło nawet do tego, że przywódca socjalistów Pablo Iglesias zagroził republikanom zerwaniem sojuszu, jeżeli nie zjednoczą się narazicie i nie zgodzą się na akcję wspólną.

Do tego oświadczenia można jeszcze dodać fakt, że najpoczytniejszy organ republikański "Liberal" madrycki, z powodu ostatniego wystąpienia Canalejas w Kortezach, dał wyraźnie do zrozumienia, że republikanie gotowi by byli pogodzić się z monarchią, gdyby nastąpiły reformy zasadnicze w duchu demokratycznym. Na reformy takie nie zanoszą się w Hiszpanii weale, ale oświadczenie "Liberal" jest bądź co bądź bardzo znajmienne.

Do "Zeit" donoszą z Rzymu, że wskutek przyspieszenia budowy trzech wielkich pancerników włoskiego typu Dreadnought będą daleko wczesniej gotowe, niż było postanowione pierwotnie. Pancerniki "Leonardi da Vinci" i "Giulio Caesare" będą spuszczone na wodę już w czerwcu 1911, a pancernik "Conte Cavour" pod koniec roku 1911. Z końcem tego roku Włochy będą posiadać 4 Dreadnoughty.

Od zamiaru zaopatrzenia tych okrętów w dział 343 milimetrowe odstąpił rząd włoski ze względu na trudności techniczne.

Uzbrojenia tych okrętów składają się z dział 305 milimetrowych, ale liczba dział będzie powiększona. Każdy pancernik otrzyma ich 13.

W Atenach utworzyło się stronnictwo republikańskie. Przystąpiło do niego kilku posłów z drobnych stronnictw opozycyjnych. Utworzenie tego stronnictwa ma być demonstracją przeciw zachowaniu się króla w ostatnim przesileniu.

Także wśród starych stronnictw politycznych ujawnia się niechęć do króla. Stronnictwo Rhalisa uznaje rozwiązanie zgrupowania narodowego za zamach stanu, wyraża niezadowolony z decyzji królewskiej i oświadcza, że uchwały przyszłego parlamentu, jako wybranych nielegalnie, będą nieważne.

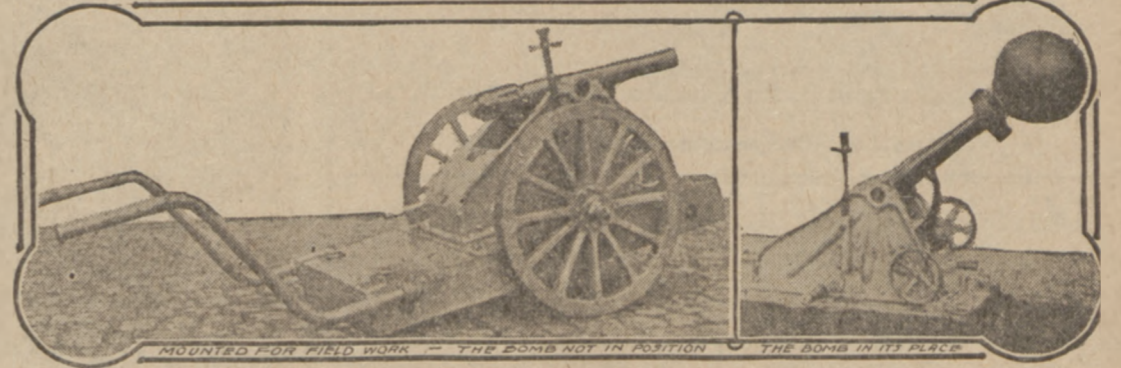
Ostrzej występuje przeciw królowi stronnictwo Mawromichalisa i nazywa w swym manifestie "niebezpieczeństwem" zapatrywania króla Jerzego na zwolanie nowego zgrupowania narodowego i oświadcza, że zachowanie się króla w ostatnim przesileniu było tego rodzaju, iż może osłabić wiarę narodu w szczerą zamiarów króla, aby dotrzymać przysięgi konstytucyjnej.

Gabinet wiedeński stwierdza dziś przy każdej sposobności, że aneksja Bośni i Hercegowiny zamknęła politykę terytorjalną monarchii Habsburskiej.

"Chemy pokój i utrzymania równowagi" — powiedział minister spraw zewnętrznych. I zdaje się, że słowa to szczerze.

Polkówny nową prowincję, Austrii potrzebuje czasu na jej strawienie. Atoli przesilenie aneksyjne ujawniło momenty, dowodzące niepełnej zdolności państwa do asymilacji wchłanianych nabytków, jako też grożące zewnątrz komplikacje. Choć świat akcyi republikańskiej, nie ma organizacji jednolitej, która by mogła zdobyć zaufanie większości kraju, a przedewszystkiem posiadaczy potęgi ekonomicznej." Związek republikański z socjalistami, oświadcza dalej Sol y Ortega pozostał bezpodatny, ponieważ stronnictwo republikańskie brak jednolitej myśli, bez której nie może być mowy o jednolitej działalności. Istniejące niewątpliwie masy republikańskie nie są nawet zdolne do poparcia liberalnej większości narodu w dążeniu do przekształcenia monarchii w duchu demokratycznym. Nie ma zaś weale o tem mowy, żeby miały zdobyć się na wywołanie ustroju republikańskie-

mentu.

Nowa mordercza broń w zakładach Kruppa.

W sławnych na cały świat zakładach Kruppa niemieckiego fabrykanta armat, ujrzał światło dzienne nowy wynalazek, nowy potwór zbrodni do mordowania ludzi całym masami, armata wyrzucająca bomby, zawierające 160 funtów materiałów wybuchowych, które po eksplozji zatrują powietrze zabijając wszystko co się znajdzie w promieniu 400 łokci od miejsca wybuchu. Rycina przedstawia tę armatę przed i po nalożeniu.

Ma się ona opierać na wprowadzeniu autonomii narodowej. Wszelkie prawa mniejszości, w każdym powiecie i w każdym miasteczku, będą zagwarantowane. Niemcy, nie będą już wystawieni na ataki wciąż rosnącej fali czeskiej, godzą się na rozszerzenie kompetencji Sejmu praskiego. Jest też mowa o wyodrębnieniu Czech i o możliwości koronacji w Pradze koroną św. Wacława.

Czy wszystkie te piękne plany dadzą się urzeczywistnić — niewiadomo jeszcze. Nawet przypuszczać można, że ostateczne zatwierdzenie umowy na razie jeszcze do skutku nie dojdzie. Jedno wiadomym razie wyszło przy tych objawach na jaw. Pokazało się, że cały dawny panslawizm czeski, a ostatnio ich neoslawizm niezmiernie nie były, jak tylko zrealizowanym manewrem politycznym, podjętym we własnym jedynie interesie. Szło o pogroźenie austriackim Niemcom, by upór ich zmieńczyć. Innego celu nie mieli i nie dopuszcziliby zapewne żadnych dalszych konsekwencji swej rzekomo tak serdecznej przyjaźni dla Rosji.

To też na flirt obecny czesko-niemiecki ze zdumieniem spoglądają szersi, naiwniejsi przedstawiciele ludzi słowiańskich, politycznie mniej wyrobionych, którzy sentymenty spółplemieńców za dobrą braли monetę. Rozczarowania tego uniknęli wszakże polacy i słowianie, którzy też wypomnieli p. Kramarzowi jego dość lekko-myślny występ.

P. Kramarz — rzecz prosta — stanowiska swego bronił; odeprzeć jednak zarzutów nie potrafił — tembardziej, że nawet ze środowiska czeskiego podniosły się poważne głosy, wykazujące, iż neoslawizm jego rykło stał się o gółem reakcyjnym rosyjskich, którym w zasadzie bynajmniej służyć nie miał i od których zależności byłaby dla ludów słowiańskich dużo cięższa, niż położenie obecne.

Ten zwrot w świadomości i poglądach Słowiańszczyzny austriackiej stanowi dla monarchii bardzo poważną rękojmij mocy zewnętrznej. Pan Kramarz, który go bezwiednie wywołał, może być też uważany za polityka bardzo, dla Wiednia cennego.

Oczywiście nikt mu tego w oczy nie przyzna, a zresztą on sam uznaniem podobnym zachwycony by nie był. Bo choć w głębi duszy dziś błędy swe uznaje, zawsze jednak przykro to, gdy się odbiera holdy nie za czyny własne, ale wykoślawienie ich przez ślepe, nieprzewidywane okoliczności postonne.

Telegramy z Ameryki.

BRIAND SPOLICZKOWANY. Człowiek partii rojalistów uderzył w twarz premiera Francji.

PARYŻ. Francja. — Gdy premier gabinetu francuskiego Briand szedł w towarzystwie prezydenta Fallièresa, aby wziąć udział w uroczystościach odsłonięcia pomnika Julesa Ferry, ojca systemu szkół publicznych we Francji, nagle przypał do niego jakiś człowiek i uderzył dwukrot-

nie w twarz premiera. Thum ludu obecnym przy tej napaści, rzucił się na napastnika, i byłby go poszarpał w kawały, gdyby nie szybka interwencja policyi. Jak się później okazało, napastnikiem jest jakiś zaciekle rojalista. Pobito go też niemilosiernie, zanim policya go wyrwała z rąk rozjuszonego tłumu. Nazywa się on Lacour i powiada, że jest członkiem partji rojalistów, czyli zwolenników władzy królewskiej i chciał wyrzucić swoją zemstę na kierownikach republiki.

JESZCZE CRIPPEN.

Ma być powieszony 23 listopada.

LONDYN. — Dr. Hawley H. Crippen, którego stracenie na szubienicy wyznaczono na dzień 23 listopada, w trzykolumnowym artykule, zamieszczonym w piśmie niedzielnym, powiada, że weale nie ma obawy przed śmiercią i skłania głowę przed tem, co nieuniknione. Odwołuje się do świata, a by pamiętać, że go skazano na podstawie niekonkluzowych dowodów i twierdzi, że rzeczywista prawda będzie wykryta. Nic on nie wiedział — powiada — o zwolnieniu ludziach, zamieszanych w domu w Hilldrop Crescent, dopóki mu tego nie powiedział urzędnik celny Newton na drugi dzień po przybyciu na ul. Bow. Wierzy on mocno w to, że gdyby mógł rozpoznać nieograniczonej funduszami podobnie jak korona i mógł sprawę powierzyć większej liczbie świadków-lekarzy, to rezultat byłby inny.

REWOLUCYA W MEKSYKU.

200 rewolucjonistów z Texas idzie na wojska rządowe.

GALVESTON, Texas. — Przeszło 2,000 Meksykańczyków zamieszkałych w Texas, przekroczyło granicę w celu połączenia się z oddziałami rewolucyjnymi w Meksyku i stoczenia walki ze stronnictwami prezydenta Diaz. Wielu przekradło się przez granicę doskonale uzbrojonych. Rewolucjonisci zbierają się w okolicach Matamoras, Nieve, Leredo, Ciudad, Porfiro, Diaz i Juarez. Rząd na gwałt wysłał wojsko w zagrożone okolice, oraz nad granicę, aby nie przepuszczano rewolucjonistów z Stanów Zjednoczonych. Kierownikiem rewolucji jest Francisco Madero, śmiertelny wróg prezydenta Diaz, przez którego był więziony, gdy go postawiono jako kandydata na prezydenta. W całym Meksyku czuć wrzenie rewolucyjne i lada chwila przyjdzie do wybuchu, który spowoduje rozlew krwi i pożogę, gdyż obie strony są determinowane na wszystko.

Pani Z. miała zwyczaj zaglądać przed położeniem się spać pod łóżko i inne meble, chcąc się przekonać, czy nie ukrył się gdzieś jakiś złoczyńca. Czyniła tak przez długi szereg lat.

Jednego wieczoru, będąc już staruszką, gdy według zwyczaju zajrzała pod łóżko, zobaczyła ukrytego złoczyńcę. Zapominając o strachu, wykrzyknęła niemal z radością:

— Ach, więc nareszcie jest ten, którego tak szukam od lat czterdziestu!

IN THE BAS OBISPO CUT

Widok na dokonywany przekop kanału panamskiego.

Telegramy Zagraniczne.

Z PANAMY.

Strajk kotlarzy. Robotnicy niezadowoleni.

PANAMA. — Nie mogąc uzyskać podwyżki płacy od rządu, strajkowali kotlarze zatrudnieni przy budowie kanału panamskiego. Strajkierzy zarządził wszelkie ostrożności, aby nie dopuścić lamistraków ze Stanów Zjednoczonych, gdyż rząd próbował ich tam wysłać. Kotlarze obecnie otrzymują tam po \$5.20 za dzień za dziewięć godzin, opał, mieszkanie, wodę i światło elektryczne. Domagają się oni 10 centów więcej, aby tem pokryć straty, jakie ponoszą podczas wakacji latem.

Wogóle robotnicy nie są zadowoleni z płacy i domagają się podwyżki i lepszych warunków pracy, mimo, iż te, jakie są w Panamie, wydają się być doskonałe. Robotnicy otrzymują po 65 centów na godzinę i mają wolne: mieszkanie, opał, światło, poradę lekarską i dwa tygodnie wakacji płatnych co roku; żądają oni po 75 centów za godzinę i po 6 tygodni wakacji. Jak donosiliśmy, wysłali oni deputację do pr. Tafta w sprawie swoich żądań, ale prezydent odprawił ich, wyrażając przekonanie, że nie są oni licho nagradzani i powinni być zadowoleni. Przed odjazdem Taft wyraził kierownictwu budowy swoje zadowolenie z przebiegu i postępu prac przy kanale.

SUFRAŻYSTKI W ANGLII.

Przypuszczają atak na gmach parlamentu w Londynie.

LONDYN. — Sufrażystki pod wodzą pani Emeliny Pankhurst wdarły się do gmachu parlamentu, skoro się tylko sesja rozpoczęła. W rezultacie tego uwieziono sto sześć kobiet i dwóch mężczyzn. Kilka zamachów uczyniły kobiety, aby premier ministrów przyjał ich deputacje, ale on wymówił się że jest za nadto zajęty i odmówił petycji. Kobiety tłumnie przemaszerowały pod gmach parlamentu wolażąc: "Głosowania dla kobiet!" Demonstracyi spodziewano się i w okolicy parlamentu ustawiono spora liczbę policjantów.

Sufrażystki postanowiły, o ile to będzie możliwe, przebiec wokół gmachu parlamentu i dotrzeć do prezydenta ministrów, aby go skłonić do przedłożenia projektu równouprawnienia politycznego kobiet. Polityka była jednak za silna dla kobiet, które choć wszelkich sposobów próbowały, zostały odparte.

Wielka liczba amerykańskich marynarzy z floty wizytującej Anglię, bawiła się widokiem zastraszonych kobiet, widzących się z policjantami; tymczasem ei podniecali kobiety do nowych ataków.

Gdy pierwsze szeregi demonstrantek zmęczone ustępowały, nowa rezerwa je zastępowała. Policji polecono tyle aresztowań dokonać, ile się tylko da, i o godzinie 3 po południu było już w więzieniu 160 kobiet i dwóch mężczyzn.

Program ustawodawczy ogłosiłono w Izbie gmin, skoro się posowie teje zebrałi razem z lordami. Premier ministrów zapowiedział, że od Izby wyższej będzie żądane bezwzględne przyjęcie albo odrzucenie projektu. W razie odrzucenia oświadczyła, że król Jerzy będzie przeroszony o rozwiązanie parlamentu w dniu 28 listopada i ogłoszenie wyborów ogólnych.

OBAWY CHINCZYKÓW O MANDZURY.

VICTORIA, B. C. — General Zing Czang, nowy minister woj-

ny, i wice-król Mandzuryi wystosowali raport do księcia regenta, przyczem oświadczyli, że energiczne zarządzanie powinny być poczynione, jeśli się nie chce utracić Mandzuryi na rzecz Japonii lub Rosyi. Gen. Zin Czang szczególnie naciska kładzie na to, aby natychmiast podjęto reformę armii. Wicekról Mandzuryi żąda, aby popierano kolonizacyę Chińczyków, w celu zapobieżenia kolonizacyi Japończyków. Powiada on, że już 67,000 Japończyków osiedliło się w Mandzuryi. Tak opiewają nadestane tu wiadomości.

TRUP W SNIEGU.

Ciało leżało od 8 do 10 dni w wodzie.

BERLIN. — Ze Szprewy pod Berlinem wyciągnięto w ubiegłym tygodniu trupa kobiety zawiązanej w miechu. Ciało leżało już 8 do 10 dni w wodzie. Lekarze stwierdzili, że nieboszczka, której nazwisko nieznane, wpakowaną została do miecha, zanim jeszcze trup zeszytywał. Prawdopodobnie padła ofiarą zbrodni. Policja wyznaczyła 2000 marek nagrody za wykrycie mordercy i nazwiska ofiary.

"CZWARTA DUMA."

Sesję rozpoczęto uczeniem pamięci Muromcewa. Awantura z tego powodu.

PETERSBURG. — Przy uroczystych modlach i odśpiewaniu nabożnego "Hymnu", po wykrzyknikach entuzjastycznych na cześć panującego itp. — rozpoczęła się 15 października czwarta sesja w Dumie, od początku nacechowana nastrojem, pozbawionym wszelkiego istotnego znaczenia, polotu uczuć i myśli.

Rozpoczęła się nader biurokratycznie, szaro i ordynarnie, z czem jednak doskonale pogodzić się może skandal — będący, jak wiadomo, specjalnością trzeciej Dumy. Tym razem powód do skandalicznego zachowania się sfer rządowych w Izbie, dał zamiar uczenia pamięci zmarłego niedawno pierwszego jej prezesa S. Muromcewa.

Myśl ta spotkała się od razu z opozycją prawicy, dla uniknięcia więc skandalicznych scen, przewodniczący na posiedzeniu, wiceprezes ks. Wołkosiński, uchylił wiosek odpowiedni "kadetów", motywując tem, że tam, gdzie nie ma w takiej sprawie jednomyślności — o czem jest on przekonany — lepiej sprawy nie wprowadzać na porządek dzienny. Gdy się to stało, opozycja, i w tem i Polacy opuścili salę i udali się do cerkwi dla wysłuchania, zamówionego poprzednio nabożeństwa po zgastym prezesie pierwszej Dumy. Scen skandalicznych przydyum uniknęło ale skandal został i świadcząco będzie wymowne, wobec ucylizowanego świata, o gruboskońkości kultury, tych, którzy go wywołali.

Ludzie mający nieco smaku, a mniej rozpanoszeni i rozwyrzdzeni, od bandy nacjonalistów w Izbie rosyjskiej, rozstrzygają tego rodzaju kwestye w sposób bardzo formalny, nawet wówczas, gdy są przeciwnikami politycznymi tego, czyją pamięć proponują im uczcić. W zmarłym Muromciewie, pomijając jego charakter polityczny, można było widzieć tylko prezesa tej Izby, której naturalnym ciągiem jest trzecia, i jako takiemu należało się od wszystkich zupełne i formalistyczne uczczenie przez powstanie, rzecz, którą się robi jednomyślnie z powodu śmierci posła i nikomu do głowy nawet nie przychodzi pytać, co zacy był i jakie prądy ideowe i polityczne wyobrażał?

Tak jednak patrzeć i tak rozumować mogą ludzie już nie tylko

COL. GEORGE W. GOETHALS

o duszy szlachetniejszej od prawicowsów rosyjskich, ale wprost wytrawniejsi duchowo, mniej zdziuczali i rozbewstieni.

Gdy myślał o tem obecny prezes Dumy, A. Guczkow, stojąc przykładnie w szeregu opozycyi ze świeczką płonąca w ręku — na nabożeństwie żałobnym za swego poprzednika i niegdyś [w 1905 r.] kolegi z biura partyi konstytucyjno-biurokratycznej! [Na nabożeństwie był Guczkow i paru innych paździenikowców].

WATYKAN I HISPANIA.

Nowy zatarg. Rząd hiszpański zamierza brać do wojska nawet księży.

MADRYT. — Projekt rządu, na mocy którego ma być zaprowadzona powszechna służba wojskowa, a który jest obecnie pod obradami w senacie, grozi jeszcze większym zagnieciem stosunków pomiędzy Hiszpanią a Watykanem. Projekt bowiem nie wyłącza od służby wojskowej ani duchownych świeckich ani zakonników.

Także i większa część prasy protestuje przeciw przyjęciu projektu w obecnej formie, ponieważ za wierza już pierwszy zwalczany zły stan rzeczy tylko w innej formie. Dotychczas zamożni mogli się od służby wojskowej uwolnić, stawiając za siebie zastępcę. W przyszłości nie można tego czynić, natomiast po kilkumiesięcznej służbie mogłyby się rekrut wykupić, co znowu jest przywilejem na rzecz klasy zamożnej.

ZABÓJSTWO O RÓŻĘ.

Zdziczenie obyczajów w Wiedniu.

WIEN. — O dziczeniu obyczajów świadczy sprawa, której ostatni akt rozegrał się przed kratakami sądowymi w Wiedniu. 20-letni młodzieniec w ogrodzie publicznym, na jednym z przedmieść poprosił przechodzącą niankę z dzieckiem, aby mu dała różę z wianuszkiem, którą trzymała w rękach. Otrzymałszy odmowę, wyjął rewolwer i strzelił kilkakrotnie, aż wreszcie powalił trupem 15-letnią dziewczynę. Aresztowano go natychmiast. Oświadczył, że sobie postanowił zostać "dystyngowanym" zbrodniarzem. Pochodzi z dobrej rodziny. Komisya lekarska ożrekała, że jest zupełnie zdrow na umyśle. Popelnił zbrodnię zupełnie chłodno i nie okazuje dotychczas żalu. Sąd skazał go na 10 lat ciężkich robót. Każdej rocznicy zamachu ma być wtrącony do podziemnej celi i trzymany o wodzie i chlebie.

WSTYD DLA AMERYKI.

Marynarze z amerykańskich okrętów wojennych, wyprawiają awantury we Francyi.

CHERBURG, Francya. — Pośród marynarzy z amerykańskich okrętów wojennych, należących do eskadry admirała Vreelanda, stojącej tu na kotwicy, wybuchło 18 listopada wieczorem pomiędzy białymi a murzynami nieporozumienie, które zmieniło się w bójkę. Obie strony posługiwały się nożami i rewolwerami. Policja uwiezila jednego marynarza z okrętu wojennego "Kansas", który pchnął nożem marynarza z okrętu wojennego "Louisiana. Jeden z murzynów pokaleczony ciężko nożami, odwieziony został do szpitala; inny znów murzyn ma pociętą głowę. Władze portowe

wzmocniły patrole policyjne, aby zapobiedz dalszym awantom.

Marynarz ranny w brzuch, umarł w kilka godzin w szpitalu. — 200 marynarzy z amerykańskiej floty wojennej wydalone z pewnej kawiarni; zachowali się bowiem w sposób tak nieprzyzwoity, że inni goście byli tem wprost oburzeni. Marynarze obrzucili następnie kamieniami, powybijali okna i atakowali nawet żandarmerów, którzy przybyli na miejsce awantur. Marynarz H. Weislich z okrętu "Louisiana" spłił się do tego stopnia, że wpadł do basenu portowego i utonął.

BREST, Francya. — Kilkudziesięciu marynarzy z amerykańskich okrętów wojennych, rozpalilo ognisko w porcie pomiędzy beczkami z alkoholem.

Policja i straż ugasiły ogień który zagrażał magazynom.

Kilku marynarzy za wyprawianie awantur uwiezila policja.

"REWOLUCYA" W MEKSYKU.

Walka rewolucjonistów meksykańskich z policją i wojskiem.

MEKSYK. — Rewolucjonisci zabarykadowani w domu przywódcy Aguilera Cerdana, stoczyli 10 listopada, w Puebli zaciętą walkę z policją i wojskiem.

Zwłoki stu osób pokryły plac boju a przeszło 25 ludzi otrzymało śmiertelne rany. Lżej rannych jest przeszło sto osób.

Szef policji w Puebli, Senor Cabrera dowiedziawszy się, że w domu przywódcy rewolucjonistów Cerdana odbywa się miting, w którym uczestniczy wielu obywateli niezadowolonych z ponownego wyboru prezydenta Diaza, na prezydenta Meksyku, podążył tam na "czele oddziału policji, by miting rozprędzić i aranzować uwiezid.

Otoczywszy dom wojskiem, Cabrera zapukał do drzwi wchodowych.

Nagle drzwi otworzono a na samym progu ukazała się kobieta z rewolwerem w ręku.

Zaluzował strzał i szef policji w samo serce trafiony, padł trupem przed progiem domu.

Policja nie pozostała dłużna i odpowiedziała strzałami; zwracała więc zaciętą walka. Policjanci przynieśli drabinę i usilowali ją przystawić do ściany. Z okna do mu rzucano tymczasem bombę pomiędzy policjantów.

Nastąpiła eksplozja ze strasznym hukiem. Policjanci zostali porozrzuceni w rozmaitych kierunkach; jedni zabici, porozrywani na kawałki, inni znów ciężko pokaleczeni; odezwały się jęki. Policja jednak nie mogła podolać rewolucjonistom i zadesperowała do Meksyku po wojsko.

Wojska atakują dom.

Przez cały dzień toczył się bój zacięty, dopiero o godzinie 6:45 wieczorem pierwszy pułk piechoty federalnej i oddział żandarmerów pod komendą generałów: Valle i Cauza zaatakowały dom obsadzony przez rewolucjonistów. Rozpoczęła się walka na nowo. Załoga domu przyla atakujących ogniem.

Żołnierze zaś otoczyli dom ciasnym kołem i strzelali do każdego, kogo tylko ujrzeli w domu. Zastrzelono więc kilka kobiet i nawet dzieci, a także i żonę Cerdana, która zamordowała szefa policji.

Ostatnie wiadomości, jakie doszły, donoszą, że wojska w końcu zdobyły dom i skonfiskowały 100 karabinów i wielkie zapasy amunicyi.

Madera przywódcą rewolucyi.

SAN ANTONIO, Tex. — "Revolucja w Meksyku niemiękniona" — oświadczył Franciszek O. Madera, kandydat na prezydenta w Meksyku i przywódcą ruchu całego, przeciwnemu ponownemu wyborowi Diaza.

Nie wybuchnie ona dzisiaj, ani jutro, ani może za tydzień, ale że wybuchnie, to więcej jak pewne — dowodził Madera dalej. "Nie może powiedzieć, kto kieruje całym ruchem i zwalcza satrapę Diaza. Nie wiem także, kto daje pieniądze na prowadzenie rewolucyi i zaopatruje niezadowolonych obywateli w broń i amunicję. Amerykanom, jako też i innym cudzoziemcom włos z głowy nawet nie spadnie, gdy rewolucja jest skierowana wyłącznie przeciw obecnejmu rządowi."

PETYCYA O ODŁOZENIE STRACENIA CRIPPENA.

LONDYN. — Adwokat Newton zebrał kilka tysięcy podpisów na petycję mającą na celu uzyskanie odroczenia stracenia dr. Hawleya Crippena. Stracenie naznaczone jest na przyszłą środę.

PRZYJMOWANIE FLOTY AMERYKANSKIEJ W ANGLII.

LONDYN. — Lord major i rada miasta Londynu zaprosza wielką liczbę amerykańskich oficerów i marynarzy na śniadanie w Guild-

hallu, skoro flota amerykańska zawinie do Anglii i zarzuci kotwice w Tamizie. Rada miejska uchwała na ten cel \$10,000. Spodziewają się tu, że przy tej okazji, której data jeszcze nieznana, amerykańscy marynarze będą maszerowali po ulicach miasta. Znacza liczba członków załogi okrętu "Mississippi" przybyła do miasta i ogląda je jeżdząc dorożkami i samochodami.

BUDOWANIE OLBRYZYMA.

LONDYN, Anglia. — Anglicy dominujący na morzu pod względem floty wojennej i handlowej, zamierzają zbudować kolosalny okręt, jakiego nie ma w świecie. Ma to być okręt pasażerski na 885 stóp długości i głębokości, o pojemności 50,000 ton. Rysunki na ten nowy okręt są już gotowe.

TOŁSTOJ NIE ŻYJE.

Umarł nie pogodziwszy się z prawosławną cerkwią. Krótki życiorys zmarłego pisarza.

ASTAPOWA, Rosya. — Na malej stacye kolejowej oddalonej o kilkanaście mil od Jasnej Polany, rezydenci słynnego pisarza rosyjskiego hr. Lwa [Leona] Tolstoja, zmarł ten wielki filozof i władca pióra w niedzielę 20 listopada o godzinie 6ej z rana wedle czasu petersburskiego. Jak wiadomo przed paru dniami Tolstoj widocznie słaby na umyśle skutkiem starości i przepracowania opuścił dom i żonę jadąc w nieznaną stronę. W drodze jednak zachorował, a zatrzymany w Astapowej tam życia dokonał. Przy łóżu umierającego znajdowała się wierna jego żona i dzieci, oraz serdeczny przyjaciel doktor Makowiecki i kilku innych lekarzy. Śmierć Tolstoja przyszła lekko i zasnął on na wieki z błogim uśmiechem na ustach. Gdy zebrana u łóża rodzina wielkiego pisarza zanosiła się od płaczu, ten uniósłszy nieco głowę, wyszeptał: "Miliony cierpią nędzę, choroby i różne strapienia, więc po cóż tyle kłopotu o moją osobę?"... Chwyciwszy zaś za rękę swoją córkę Tatjanę szepnął: "Kres życie nadochdzi — wszystko skończono"

pozem zapadł w nieświadomość i zasnął na wieki. Zwłoki Tolstoja przewieziono do Jasnej Polany i stamtąd będą one pochowane w ustronnem miejscu pod dębem nazwanym przez Tolstoja: "dąb ubóstwa", a pod którym spędził on wiele chwil, dzieckiem jeszcze będąc. Popi odmówił pochowania Tolstoja na cmentarzu prawosławnym, a nawet nie chciał odprawić żadnych ceremonii nad zwłokami zmarłego, gdyż za życia walczył on z popami, a przy śmierci odrzucił ich pociechę religijną. Zwłoki odwiedziła tysiące wieśniaków, których Tolstoj był prawdziwym przyjacielem, a niejednemu gorzko po nim płaczą. Żona jego zemdlala, gdy się dowiedziala, że popi odmówili zmarłemu posług religijnych. Pogrzeb odbył się we wtorek.

Leon hr. Mikołajewicz Tolstoj urodził się 28 sierpnia 1828 roku w Jasnej Polanie, w guberni Tulskiej, pochodząc ze starej, arystokratycznej rodziny. W 23-cim roku życia wstąpił do armii i służył na Kaukazie; brał też udział w obronie Sebastopola przeciwko wojskom angielsko-francuskim. Już w czasie służby wojskowej oddawał się z zamiłowaniem pracy literackiej; do dzieł jego najbardziej znanych należą wielkie powieści o podkładzie filozoficznym: "Wojna i Pokój", "Anna Karenina", "Kozacy", "Zmartwychwstanie" i mniejsza, ale wysoce znamienna "Sonata Krezerowska". W późniejszych latach piisał przeważnie rozprawy filozoficzno-religijne, jak "Moja Religia" i "Chrześcijaństwo Chrystusowe"; również sprawy socjalno-ekonomiczne zajmowały go żywo. Czemu dawał wyraz w piśmie, ujmując się za krzywdzonym i uciskanym ludem rosyjskim. W roku 1901 został za przekonania religijne, wynurzone w swych dziełach — ekskomunikowany z cerkwi prawosławnej, groziło mu też nieraz wydalenie z granic Rosyi, bo rządowi był nie na rękę pisarz tej sławy imienia w świecie, który śmiało i odważnie wyrażał swe poglądy przeciwne wszystkiemu, co obecna Rosya ma i dać może swoim ludom. Tolstojowi ograniczono cenzurą możliwość wyrażania swych zadań w prasie rosyjskiej, zaczął pisać wówczas do prasy angielskiej — londyńskiej; w Ojezyżnie jego zabroniono wydawać jego pisma, wydawców wtrącano do więzień, ale jego samego nie ważył się tknąć nawet despotyzm carski... Aby zabezpieczyć losy rodziny i niezależność je od swej osobistej działalności, Tolstoj przeniósł całą swą własność na imię żony; skrośił też swoje pamiętniki, które pozwolił ogłosić dopiero po śmier-

ci, zapewne zawierają one ciekawe szczegóły z jego stosunków ze współczesnymi.

Ostatnie lata życia spędził Tolstoj, żyjąc sposobem naturalnym; żywił się chlebem i wodą i najprostszymi jarzynami, ubierał się jak wieśniak i pracował ciężko na roli, osobiście orząc glebę swojej Jasnej Polany. Do takiego też życia nawoływał w pismach swoich i istotnie powstało w Rosyi kilka kolonii, żyjących trybem i wzorem Tolstoja. Jedną z takich

kolonii istnieje gdzieś nad Morzem Czarnem i do niej to sędziwy pisarz postanowił udać się — porzucając dom i rodzinę, aby wśród pokrewnych mu duchowo zakończyć życie pracownicze i pożyteczne. Krok ten Tolstoja wywołał sensacyę w świecie całym i spowodował śmiertelną chorobę żony jego. W drodze do owej kolonii nadczarnomorskiej, Tolstoj zachorował i zmuszony zatrzymać się w Astapowej, zmarł na tamtejszej stacyi kolejowej.

Własny fundusz gwarancyjny \$100,000.00 złożony do kasy rządowej stanu New-York najlepiej poleca znaną polską firmę bankierską i agencyjną.

Henry J. Schnitzer 141 Washington St. N. Y.

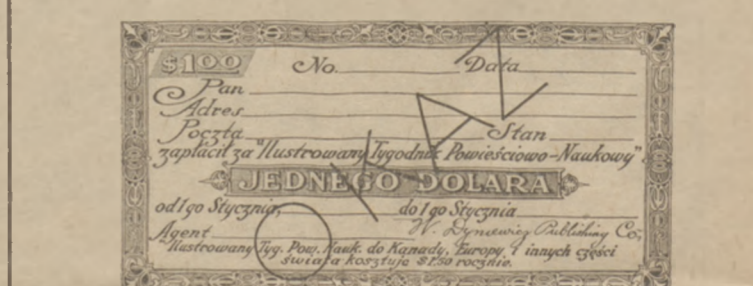
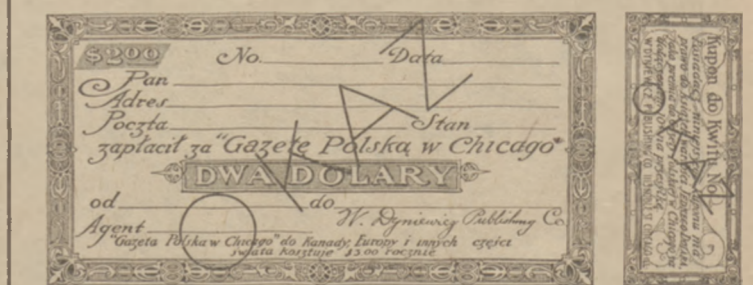
Korzystajcie śmiało z rzetelnych usług tej firmy, gdy pragniecie bezpiecznie i szybko wysłać pieniądze do kraju, tanio i najlepszymi okretami odjechać do kraju bez trudności, sprowadzić kogoś z kraju lub załatwić umiędzynierstwa majątkowe w starym kraju przez doświadczonych i odpowiedzialnych prawników. Udajcie się z każdą sprawą do tej firmy, bo zasługujecie na to. Gdy ktokolwiek ogłasza wyjątkowo niską cenę pod pozorem walki konkurencyjnej, możecie być pewnym, że wówczas po tak niskiej cenie albo może jeszcze taniej Ci sprzeda sztykartę stara firma bankierska i agencyjna: (xx)

HENRY J. SCHNITZER, notaryusz
141 Washington St. New York.

!!! OSTRZEŻENIE !!!

DO NASZYCH ABONENTÓW.

Niniejszem zawiadamiamy wszystkich Abonentów "Gazety Polskiej" i Ilustrowanego Tygodnika Powieściowo-Naukowego" tak nowych jak i starych, iż ci tylko agenci mają prawo do kolektowania prenumeraty na obydwu powyższych wymienione pisma, którzy posiadają kwity, których podobiznę w zmniejszeniu podajemy poniżej.

Wszelkie inne kwity w posiadaniu agentów nie są ważne i firma nasza nie jest za nie odpowiedzialna.

W. DYNIEWICZ PUBLISHING CO.

B. G. WERNICK, M. D.
POLSKI DOKTOR
wyleczy wszelkie choroby, Mędrzym, Kobięt i dzieci, nawet chroniczne.
Godziny ofisowe od 1 do 4 popołudniu i od 6 do 9 wieczór.
Telefon 1955-1 Bismond,
259 HANNOVER STR. BOSTON, MASS.

Lorillard's STRIPPED SMOKING TOBACCO LORILLARD
jest najlepszy TYTOŃ do fajki i na papierosy
Jego zapach jest miły, a smak łagodny.
Tytoniem tym, jego dobrocią rozkoszuje się każdy znawca prawdziwy palacz. Tytoń Lorillard ma niezaprzeczone pierwszeństwo przed wszystkimi tego rodzaju wyrobami, sprzedawanymi w Ameryce, a jest do nabycia u wszystkich kupców.
Do każdej paczki, dostaje kupujący za darmo książeczkę bibulek.
Ostrzeżenie przed naśladowaniem (imitacją). Przewidzimy "Lorillard" tytoń ma na paczce wryty czarny znak w formie dzwonka.
THE AMERICAN TOBACCO CO.

LEON J. NOWAK
ADWOKAT I DORADCA PRAWNY.
praktykuje w Sądach Stanowych i Stanów Zjednoczonych.
załatwia wszelkie sprawy sądowe we wszystkich krajach, a także sprawy spadkowe i pieniężne, ma prawo przedstawicielstwa w różnych krajach, posiada wszelkie informacje prawne, jakichkolwiek sądów.
Pielomocnictwo i inne prawne dokumenta wyrabia w różnych językach i do wszystkich krajów, według praw miejscowych.
Adres: 801 FILLMORE AVE., BUFFALO, N. Y.

Wiadomości z Polski.

Ziemie Polskie pod Austryakiem.

[Dokończenie z poprzedniej strony.]

ski; paroch Wołoszynowicz; A-Goldberg i Verliebter, a celem tej spółki było ograbienie żony Ossolińskiego, Maryi, co się też w zupełności udało.

Sprzedano przedewszystkiem dobra Krzewice za pół darmo i zaczęto nabywać inne majątki, przyczem wymawiano sobie prowizje, dochodzące do 50 lub 60 tysięcy koron od nabywcy. I tak kupiono od p. Horodyskiego za 900.000 50 koron dobra Myszkowice, przyczem wypłacono 50 tysięcy koron prowizji, zamiast osprzedażającego a jeden lub dwa procent od zwyczajowej prowizji najwyżej 9000 koron. W podobny sposób nabywano dobra Kresów i Rozpucie, oraz Winnicki, wszystkie położone w powiecie lubaczowskim, przyczem naturalnie wpływały do kieszeni pośredników sute prowizye, które przedewszystkiem zabierał paroch.

Porobiono prztem w kancelarii jednego z adwokatów lwowskich kontrakty, kolidujące z kodeksem karnym.

Ze względu na politykę zagraniczną. Wobec tego "Berl. Neueste Nachrichten" twierdzą, że uważają podobno postępowanie rządu pruskiego, to jest nie podjęcie wyłączenia z nieprawdopodobnie. Ten krok rządu pruskiego stałby bowiem w przeciwieństwie do oświadczenia kanclerza rzeszy.

"Berl. Neueste Nachrichten", sądzą, iż mają prawo wierzyć, że prezydent komisji kolonizacyjnej oraz inny wysoki urzędnik specjalnie w kwestyi polskiej z racji swego stanowiska zainteresowany natychmiast podałby się do dymisji, gdyby rząd pruski teraz nie przystąpił do wyłączenia Polaków.

"N. Fr. Presse" wiedeńskie donosi, że dnia 31 zm. klub niemiecki w Wiedniu odbył posiedzenie, na którym zajmował się sprawą polską w Prusiech i Austrii.

Prof. dr. Hoetzsch z akademii germanizacyjnej w Poznaniu mówił o sprawie polskiej w Prusiech i oświadczył, że celem obecnej polityki antypolskiej w Prusiech nie jest germanizowanie Polaków, ale zabezpieczenie pod względem narodowym granic królestwa pruskiego.

Ponieważ ludność polska nie jest lojalną i nie przedstawia pod względem politycznym materiału doświadczenia, przeto rząd pruski chce na granicy wschodniej wprowadzić procentowo taką ilość Niemców, aby w każdym razie na ludność graniczną mógł liczyć.

Na tenże zebraniu poseł do rady państwa Pachel omawiał stosunek Polaków do Rusinów w Austrii, oraz cele polityczne Polaków i Rusinów oświadczył, że Niemcy w Austrii muszą podjąć ofensywę.

Również i poseł do rady państwa dr. Weidenhoffer zauważył, że Polacy we wszystkich trzech dzielnicach zaczynają się rozwijać zupełnie odrębnie i zatracają charakter jednolitego narodu, co ułatwi Niemcom politykę ofensywną.

Zdarzenie, jakich mało. Dnia 23 października r. b. odbyło się w Mirosławicach wesele parcy młodej: Stanisława Siedlarka i Maryanny Fortuny z Sannik. Siedlark jest młodym gospodarzem, mającym 20 morgów ziemi we wsi Sannikach. Maryanna F. była dziewczyną bardzo ubogą, a że była miłą i dobrą, więc S. S. postanowił pojąć ją za żonę. Ale chciał on mieć żonę nie tylko miłą, ale i wykształconą, więc na swój koszt oddał ją do szkoły gospodarczej w Mirosławicach. Maryanna przeżyła w tej szkole już 10 miesięcy i dopiero wyprawili wesele. Po weselu panna młoda pozostała w Mirosławicach, ażeby dokończyć pożytecznych nauk, a na gospodarstwo pośpieszy po ukończeniu rocznego kursu. Wesele wypadło bez żadnych trunków.

Krwawa obrona. Na ulicy Granieznej w Królewskiej Hucie zdarzył się wypadek. Ulica ta sędzi spokojnie oberzysta Paprotny razem z dawniejszym oberzystą Behrem. Nagle napadło ich pięciu buków pijanych. Napadnięci zaczęli uciekać. Paprotny na postrach strzelił raz w powietrze ze swego rewolweru, lecz buki nie dali uciekającym spokoju lecz pędzili za nimi. Dopędzili i rzucili się na nich wśród hałasu i przekleństw. Wtedy Paprotny we własnej obronie strzelił z rewolweru do jednego z napastników. Ten, już go pochwycił za ramię, by go rzucić na ziemię. Strzał był tak niesześciśliwy, że ugodził napastnika w szyję i to tętnię. Postrzelony tylko kilka kroków postąpił jeszcze, a potem upadł bez ducha, krwią zalany na ziemię. Paprotnego i Behra aresztowano, lecz po stwierdzeniu sprawy, wypuszczono ich znowu na wolność. Policja zwiłki kazala o'stawić do lazarettu. Zastrzelony liczył dopiero 24 lata życia i stwierdzono w nim górnika Smoka z Królewskiej Huty.

Wiec relacyjny. Odbył się w Ostrowie polski relacyjny wiec, połączone z walnym zebraniem towarzystwa walcowego. Przemawiali: prezes Koła polskiego w Berlinie ks. Ferdynand Radziwiłł i posłowie Mizerski, oraz Mikolewski, stwierdzając znaczenie postępowania politycznego w wyborczej i regulamin przyszłych zjazdów. W ten sposób powstała rada Narodowa, której potrzebą, zakres działania i skład osobowy wywołują obszerną dyskusję w prasie wielkopolskiej.

W rękę polską. P. Stanisław Nowicki, były właściciel Sokolowa, nabył z rąk nie-

W tym celu dobrawszy sobie i innych Niemców o silnym głosie — wbrew zarządzeniu swego proboszcza, rozpoczęli śpiewy niemieckie pod podniesieniem, tłumiąc pieśni polskie. Ponieważ Polacy nie chcieli ustąpić i również głos podnosili, przeto przychodziło do publicznego zgorznienia. Doszło do tego, że proboszcz drugą połowę mszy musiał odprawiać po cichu.

To działo się nie tylko podczas mszy, ale także podczas nieszpary. Gdy bowiem z kolei przypadała niedziela na polskie śpiewy i śpiew polski rozpoczął się, równocześnie ostentacyjnie i niemiarszki głos podnosili, i darli się w niebogłosy, usiłując Polaków zagłuszyć.

Tak było kilka razy w marcu i czerwcu 1909 roku. Oprócz tego za podjętą tych dwóch pruskich agitatorów 2 czerwca wybili Niemcy parafianie swemu proboszczowi okna.

Gdy te prowokacje i napaści Niemców nie ustawały w kościele, wdała się w to władza i pociągnęła o tych sprawców do odpowiedzialności za wywołanie zgorznienia. Dnia 25 i 27 stanęli obaj oskarżeni przed trybunałem orzekającym.

Rozprawie przewodniczył r. Ossoliński, jako wotacji zasiadają: rr. Nalik; Krakowski i Lityński. Oskarża prokurator Kowalski, broni dr. Zahajkiewicz i ukraińiec.

Obaj oskarżeni choć umieją i rozumieją po polsku, zeznają w języku niemieckim. Massinger, młody, po miejsku ubrany parobczak, Schoenhofer, starszy nieco gospodarz.

Do rozprawy powołano przeszło 20 świadków, tak Polaków jak i Niemców, którzy winę obydwoh w większej części potwierdzili. Oskarżeni jednak do zarużonych im czynów nie przyznali się, usprawiedliwiają się cynicznie, że wprawdzie śpiewali, ale robili to raczej na... pożytek kościoła, a nie dla zagłuszenia pieśni polskich, ponieważ było... mało Polaków.

W ogóle w zeznaniach tych agitatorów znać było butę i szkołę "par excellence" pruską.

Po półtoradniowej rozprawie, zapadł 27 bm. wieczór wyrok: Massinger został skazany na cztery tygodnie ścisłego aresztu, obostrzonego postem, Schoenhofera uwolniono.

W rezultacie oprócz winy obwinionego agitatora, rozprawa wykazała niezłomną szaloną agitację wszechniemiecką, szerzoną celowo przez prusaków nawet w kościele.

Jako sojusznicy i obrońcy tej "ucielnionej niemieczyny" w Galicji, stanęli ukraińcy dr. Zahajkiewicz adwokat i osławiony tutejszy borytel-redaktor hajdukański Piula.

Doborowe towarzystwo znalazło się w koreu maku. A że tak jest, wnet przekonano się będzie można ze sprawozdań "Deutsches Volksblattu" i "Dila".

Ziemie Polskie pod Prusakiem.

Związek narodowy.

"Związek narodowy" organizacja bezpartyjna, stworzona przez odłam konserwatywny społeczeństwa wielkopolskiego, odbył walne zgromadzenie przy współudziale około 60 członków. Ze sprawozdania zarządu dowiadujemy się, że pozyskano 400 członków i postanowiono wydawać tygodnik p. n. "Przeglad Wielkopolski", jako organ związku.

Zebrał na wniosek p. Pluciuskiego uchwalono uznać akcję centralną komitetu wyborczego, podjętą w celu stworzenia naczelnej instancyi politycznej, zalecającej jednak rozszerzenie kół uczestników tej organizacji w myśl wyrażonych w prasie postulatów.

Na wniosek p. dra Jackowskiego postanowiono wysłać telegram do Ojca św. z powodu zniewagi, wyrządzonej Stolicy Apostolskiej przez burmistrza Rzymu Nathana. Zebranie miało przebieg mało interesujący i nie świadczyło o większym wyrobieniu politycznym członków.

Wyłączenie Polaków w Prusiech.

WIEDEN. — "N. Fr. Presse" otrzymuje z Berlina od swojego korespondenta następującą depezę. Z paru stron otrzymuję obecnie potwierdzenie, że pruskie ministerstwo stanu rozpatrzyło obecnie wniosek komisji kolonizacyjnej, aby mogła podjąć kroki przygotowawcze do wyłączenia polskich gruntów, a to dlatego, by roboty komisji w późniejszych latach nie były narażone na żadną zwłokę.

Jedną z korespondencji berlińskich, twierdzi, że rząd pruski nie zgodzi się na ten wniosek z względu na taktykę wyborczą.

Z drugiej strony istnieje także pogłoska, że rząd pruski nie zechce podjąć wyłączenia, a to ze

ze względu na politykę zagraniczną. Wobec tego "Berl. Neueste Nachrichten" twierdzą, że uważają podobno postępowanie rządu pruskiego, to jest nie podjęcie wyłączenia z nieprawdopodobnie.

Wobec tego "Berl. Neueste Nachrichten", sądzą, iż mają prawo wierzyć, że prezydent komisji kolonizacyjnej oraz inny wysoki urzędnik specjalnie w kwestyi polskiej z racji swego stanowiska zainteresowany natychmiast podałby się do dymisji, gdyby rząd pruski teraz nie przystąpił do wyłączenia Polaków.

"N. Fr. Presse" wiedeńskie donosi, że dnia 31 zm. klub niemiecki w Wiedniu odbył posiedzenie, na którym zajmował się sprawą polską w Prusiech i Austrii.

Prof. dr. Hoetzsch z akademii germanizacyjnej w Poznaniu mówił o sprawie polskiej w Prusiech i oświadczył, że celem obecnej polityki antypolskiej w Prusiech nie jest germanizowanie Polaków, ale zabezpieczenie pod względem narodowym granic królestwa pruskiego.

Ponieważ ludność polska nie jest lojalną i nie przedstawia pod względem politycznym materiału doświadczenia, przeto rząd pruski chce na granicy wschodniej wprowadzić procentowo taką ilość Niemców, aby w każdym razie na ludność graniczną mógł liczyć.

Na tenże zebraniu poseł do rady państwa Pachel omawiał stosunek Polaków do Rusinów w Austrii, oraz cele polityczne Polaków i Rusinów oświadczył, że Niemcy w Austrii muszą podjąć ofensywę.

Również i poseł do rady państwa dr. Weidenhoffer zauważył, że Polacy we wszystkich trzech dzielnicach zaczynają się rozwijać zupełnie odrębnie i zatracają charakter jednolitego narodu, co ułatwi Niemcom politykę ofensywną.

Zdarzenie, jakich mało. Dnia 23 października r. b. odbyło się w Mirosławicach wesele parcy młodej: Stanisława Siedlarka i Maryanny Fortuny z Sannik. Siedlark jest młodym gospodarzem, mającym 20 morgów ziemi we wsi Sannikach. Maryanna F. była dziewczyną bardzo ubogą, a że była miłą i dobrą, więc S. S. postanowił pojąć ją za żonę. Ale chciał on mieć żonę nie tylko miłą, ale i wykształconą, więc na swój koszt oddał ją do szkoły gospodarczej w Mirosławicach. Maryanna przeżyła w tej szkole już 10 miesięcy i dopiero wyprawili wesele. Po weselu panna młoda pozostała w Mirosławicach, ażeby dokończyć pożytecznych nauk, a na gospodarstwo pośpieszy po ukończeniu rocznego kursu. Wesele wypadło bez żadnych trunków.

Krwawa obrona. Na ulicy Granieznej w Królewskiej Hucie zdarzył się wypadek. Ulica ta sędzi spokojnie oberzysta Paprotny razem z dawniejszym oberzystą Behrem. Nagle napadło ich pięciu buków pijanych. Napadnięci zaczęli uciekać. Paprotny na postrach strzelił raz w powietrze ze swego rewolweru, lecz buki nie dali uciekającym spokoju lecz pędzili za nimi. Dopędzili i rzucili się na nich wśród hałasu i przekleństw. Wtedy Paprotny we własnej obronie strzelił z rewolweru do jednego z napastników. Ten, już go pochwycił za ramię, by go rzucić na ziemię. Strzał był tak niesześciśliwy, że ugodził napastnika w szyję i to tętnię. Postrzelony tylko kilka kroków postąpił jeszcze, a potem upadł bez ducha, krwią zalany na ziemię. Paprotnego i Behra aresztowano, lecz po stwierdzeniu sprawy, wypuszczono ich znowu na wolność. Policja zwiłki kazala o'stawić do lazarettu. Zastrzelony liczył dopiero 24 lata życia i stwierdzono w nim górnika Smoka z Królewskiej Huty.

Wiec relacyjny. Odbył się w Ostrowie polski relacyjny wiec, połączone z walnym zebraniem towarzystwa walcowego. Przemawiali: prezes Koła polskiego w Berlinie ks. Ferdynand Radziwiłł i posłowie Mizerski, oraz Mikolewski, stwierdzając znaczenie postępowania politycznego w wyborczej i regulamin przyszłych zjazdów. W ten sposób powstała rada Narodowa, której potrzebą, zakres działania i skład osobowy wywołują obszerną dyskusję w prasie wielkopolskiej.

W rękę polską. P. Stanisław Nowicki, były właściciel Sokolowa, nabył z rąk nie-

mieckich dobra pod Bydgoszczą, obejmujące około 700 morgów.

Proces w Sopotach.

Donosiliśmy przed kilkoma miesiącami, że znanego działacza społecznego z Sopot, p. sędziego Chmielewskiego, skazano na trzy miesiące więzienia za wyrzucenie z własnego lokalu policyanta, który chciał dokonać rewizji, gdyż w mieszkaniu p. Chmielewskiego odbywała się nauka kolend polskich, a jak utrzymywała policja — znajdowała się tajna szkoła dla dzieci polskich. Skandaliczny ten wyrok był przedmiotem rozprawy w instancyi apelacyjnej. Obrońcy oskarżonego pp. dr. Laszczyński i Brejski, wykazali nielegalność postępowania policyi. Sął zniósł wyrok sądu I instancyi w Sopotach i skazał go na 300 marek kary, uznając, że nie było w tym wypadku oporu wobec władzy, tylko "sponiewieranie" policyanta.

Złapano bandę złodziejską.

W tych dniach wykonano w noccy u majstra szewskiego Krzosi w Rozdzeniu kradzież z włamaniem, przyczem skradziono 400 — 500 marek. Ślad za złodziejami prowadził do Zawodzia. Tamtejszej policyi też wnet udało się złodziei wysłodzić. Urzędnik kryminalny Węclawik aresztował niejakiego Urbańskiego, który swego czasu był ucieki z przymusowego zakładu wychowawczego w Wolowie. Razem z nim aresztowano ro botników okolicznościowych Fr. i P. Nosili oni wszyscy trzej obuwie pochodzące z powyższej kradzieży. Aresztowani podali jeszcze czterech innych "kolegów", z którymi kradli razem. Zecznali, że to oni wykonali te liczne kradzieże w ostatnim czasie, mianowicie kradzieże w kupca Jakobsohna w Buroueu, u rzelnika Szalasty w Rozdzeniu, w konsumie w Rozdzeniu, u kupca Hajdaka i rzelnika Greinerta w Zawodziu, na dworcu w Mysłowicach, u kupca Myśliwiczka, w ochronce w barace Huty Wilhelminy w Szopienicach. Policya udala się aresztować i owych czterech włamywaczy wskazanych przez Urbańskiego. Cała ta banda uzbrojona była w rewolwery.

Pożar w fabryce Cegielskiego.

Pożar w fabryce Cegielskiego w Poznaniu wyrządził szkody na kilkaset tysięcy marek. Zniszczone zostały najlepsze maszyny. Naturalnie, że szkody pokryje w znacznej części zabezpieczenie. Właścicielka przyczyna pożaru był podobno smuk. Struże pilnującej w noccy fabryki, spostrzegłszy pożar, nie przypuszczali że przyberze tak wielkie rozmiary, i usiłowali go sami przytłumić. Ale niestety, za biegi ich nie odniosły skutku, gdyż żywioł rozszalał znalazł zbyt wiele podatnego materiału. Tem się tłumaczy, że gdy przyjechała straż ogniowa, pożar przybrał już ogromne rozmiary, gdyż palily się stolarnia i stelmarnia. Po dwóch godzinach z wielkimi wysiłkami zdolano umiejscowić pożar, ale strażacy zajęci byli do samego południa. Zarząd fabryczny postanowił ruc fabryczny jak najmniej ograniczyć w interesie klienteli.

Inowrocław.

Straszny wypadek zdarzył się tu w domu poliera Krausego, mieszkającego przy ul. św. Andrzeja. Z pieca kuchennego spadł garnek z wrzącą wodą, która wylała się na 4-letniego synka Krausego. Dziecko poparzyło się tak ciężko, iż zmarło w kilku godzinach wśród strasznych męczarni.

Mrocza.

Wielki pożar obrócił w perzynę tutejszy spółkowie wielki młyn parowy. Szkody wynoszą około pół miliona marek; pokrywa je zabezpieczenie. Między innymi spaliło się 600 ton żyta. Powód pożaru nieznan.

UROCZYSTOŚCI GRUNWALDZKIE W PRZEMYSŁU.

Przemysł, 30 października.

Po Krakowie i Lwowie może najwspanialej uświetnić pamięć wielkiego zwycięstwa pod Grunwaldem — Przemysł. Komitet grunwaldzki pod przewodnictwem dr. L. Tarnowskiego nadał uroczystości tło szersze, formę niezwykłą, bo nie tylko miał to być obchód rocznicy zwycięstwa, ale także uczczenie wielkiego zwycięstwa i pogromcy Krzyżaków, jako prawodawcy i dobrodzieja miasta przemyskiego. Przemysł bowiem na wiele do zawdzięczenia Jagielle i jego dostojnej małżonce Jadwidze. Jagiello nadał miastu w roku 1389 własny samorząd, własne prawa i rozległe przywileje, Jadwiga w roku 1387 na prośbę mieszczan przemyskich przyłączyła ziemię przemyską do ziem polskich. "Zwycięzcy — mówi przywilej ów — wierne i wielorakie usługi i niezmienną słabość w wierności, jaką względem przodków naszych i nas samych tj. Królowej, wierni i kochani Bojarowie, szlachta, klienci, wójt, rajcy, mieszczanie i cała powozeczność ziemi przemyskiej oka-

zali, pragnąc otoczyć ich swą łaską, przyrzekamy, iż ziemi przemyskiej od Korony Królestwa Polskiego nie odłączymy.

Ze względu historyczne, to uroczyste stwierdzenie nieprzedeawionych naszych praw do tej ziemi przemyskiej i polskości miasta były wytyczną tej uroczystości. Rozpoczęła się ona 29 z. m. wieczór uroczystym posiedzeniem Rady miejskiej, na które zaproszono delegatów wszystkich polskich towarzystw i cechów. Około godziny 7 wieczór obrzymia sala ratuszowa napelniła się po brzezi. W uroczystych strojach jawiła się cała reprezentacja z burmistrzem dr. Dolińskim na czele i wszyscy goście. Na podium stawał Jagielle wśród draperyi i emblematów narodowych.

Inieniem miasta uświetnił pamięć wielkiego króla burmistrz, przedstawiając historię bitwy pod Grunwaldem, jej znaczenie i udział w niej ziemi przemyskiej, autonomii i przywileje jej ze strony Jagielle dla miasta, nadmienając, że ten hold reprezentacji miasta na wieczór rzezy pamiątkę będzie wieszany urzędowo do protokołu.

Ze strony komitetu grunwaldzkiego przemawiał dr. L. Tarnowski dziękując miastu za pomoc wyślaczoną około sprawienia tablicy pamiątkowej i uświetnienia całej uroczystości.

W końcu uwidocznili i zaakcentowali silnie polskość miasta i jej reprezentacji, której właściwymi twórcami byli Jadwiga i Jagiello.

Wieczorem przeciągała ulicami miasta muzyka ze szkoły zabawek z Jaworowa, wygrywając pieśni narodowe. Miasto całe poruszone w rynku tłumy ludności, na murach ratusza widnieje wspaniale światły orzeł polski z koroną. Dzień następnym 30 z. m. wstał jany, ciepły, słoneczny. W mieście ruch niebywały, w oknach tysięcy nalepek z wizerunkiem Jagielle, kioski urzędzone przez Związek Polek nie mogąc nastarczyć karkadek i oznak.

Powoli rynek około dziesiątej g. zapelnił się tłumami; przybywają Sokoli, Drużyny Bartosowe, towarzystwa, publiczność. Szukają się i spieszą do katedry na dziękczynne, uroczyste nabożeństwo, na którym podniosło kazanie, zastoso-

wane do tak uroczystej chwili wygłosił ks. biskup Pelczar. Mała tyłko cząstka weszła do wnętrza, reszta, a były tysiące, szeroką falą zaległa wokół katedry, na której murach zewnątrz zasłona zakryta jest tablica pamiątkowa ze spiżu. Około godziny 12 wychodzi uroczysta procesja z katedry pod tentyfikalnym w otoczeniu duchowieństwa ks. biskup Pelczar, za nim Rada miejska z burmistrzem drem Dolińskim na czele, z zaproszonymi gośćmi, wśród których widzimy prezydenta miasta Lwowa Ciuchocińskiego i redaktora Wasilewskiego, dalej komitet grunwaldzki z drem L. Tarnowskim na czele, towarzystwa, korporacje, cechy ze sztandarami, a dalej tłumy tysiączne, olbrzymie różnobarwne publiczności.

Zabrzmiła prastara pieśń "Boga Rodzico" z pod szernialnych murów katedry i niby skła elektryczna poszła w tłumy. Jeszcze echo nie przebrzmiało a ukazał się na mównicę sędziwy prezes dr. L. Tarnowski. Zrobiła się cisza, wielka, uroczysta, która przerywał tylko łopot sztandarów i uderzenia wieżowego zegara. Wśród takiego nastroju rozpoczął swoje przemówienie dr. L. Tarnowski. Imieniem komitetu wyjaśnił spóźnienie obchodu, które nastąpiło z powodu śmierci artysty Popiela, następnie podkreślił te momenty historyczne dziejów Rzeczypospolitej i miasta które związane są z panowaniem Jagielle i Jadwigi, a więc zwycięstwo pod Grunwaldem, przyłączenie ziemi przemyskiej i samorząd dla miasta, jego pełną chwałę przeszłość, wierność dla Rzeczypospolitej i polskości. W końcu złożył podziękowanie biskupowi i kapitulie, reprezentacji miejskiej i twórcy prof. Rasce oddając tablicę piecy miasta.

Zasłona spadła. Na frontowej stronie katedry wśród purpurowych draperyi ukazała się na tle zezermiałych złomów kamiennych, duża, prostokątna ze spiżu płasko-rzeźba.

Po stronie lewej na koniach widać króla Jagielle z Królową Jadwigą wieńczących w mury miasta, przed nimi giermkowie niosą pergaminy i model katedry fundowanej przez króla.

Po prawej stronie wójt ówczesny Michał odbiera prawa, zaś biskup błogosławi za starania około wiernych. W głębi rajceowie i asysta biskupia.

Napis wokół tablicy jest następujący:

"Królowi Władysławowi Jagielle za nadanie prawa 1389—1424 i fundację katedry 1411—1424. — Królowej Jadwidze za przywileje 1387 w 500 letnią rocznicę Grunwaldu miasto Przemysł 1910."

Przyglądając wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53 Leonard str. New York, N. Y. Dept. 6

Przyglądajcie wasz obstatunek teraz na \$6.00 na tę wyśmienitą Tabakę, jaką sprzedają w całym kraju, a od bierzcie ten śliczny segarek darmo. Przecież nie ostatek, noćci naszej i dla nas "dobrodzieci" wiele kłopotów. Przyglądajcie na rękę 50c z obstatunkiem a resztę spłacicie przy odbiorze na Express oficie. Obczajcie otrzymać ładunek darmo? To przylądajcie \$6.00 na Tabakę Obchodziną się zawsze zastawia z naszymi klientami. European Tobacco Co. 53

Z Osad Polskich W AMERYCE.

Z NOWEJ ANGLII.

Helena Bąk spada z mostu. — Tyfus wśród Polaków. — Błajatyka. Ajryst spowiada Polaków. Pożar w mieszkaniu Kwidy. Polacy w Manchester. St. Kapuściński o fabrykacji lodu.

W NORTHAMPTON, Mass. — Jan Borek otrzymał licencję na budowę domu przy ulicy Kensington pomimo protestu zamieszkałych tam Yankesów.

W MERIDEN, Conn., trzynastoletnia dziewczyna polska Helena Bąk umyka przed nadchodzącym pocingiem spada z mostu i omal nie utonąła. Uratował ją Jan Farrel, który z wagonu skoczył za nią do rzeki, skoro tylko pociąg zatrzymało.

W WINDSOR LOCKS, Conn., panuje tyfus wśród Polaków. W ostatnich dniach zmarła tam na tyfus Apolonia Górecka a kilka dziewczyn polskich leży w szpitalu.

W PROVIDENCE, R. I., towarzystwo polskie sprowadziło na spowiedź ajryjskiego księdza Burke z Glenville. Ks. Burke rozumie piąte przez dziesiąte po polsku, ale czy towarzystwo polskie nie mogło się postarać o księdza rodaka, narodowości swojej polskiej? Czyżby nie milej było spowiadać się u swojego?

W PALMER, Mass., wzbuchił pożar w nocy w mieszkaniu Polaka Kwidy, i cała rodzina uratowała się zaledwie z życiem. Sprzęty, ubrania i w ogóle wszystko się spaliło, a nie było ubezpieczone. Okazuje się, że trzeba jednak pamiętać o zabezpieczeniu mebli i w ogóle wszystkiego, co tylko w domu mamy od ognia. Kosztuje to bardzo mało a w razie pożaru, który niestety dość często się trafia wśród Polaków, ma się przynajmniej za co okupić i urządzić na nowo.

W HARTFORD, Conn., aresztowano trzynastoletniego Franciszka Kamińskiego za kradzież. Oto do czego prowadzi amerykańskie wychowanie dzieci.

W SPRINGFIELD, Mass., w kościele Baptystów zaprowadzono specjalne niedzielne towarzystwo dla Polaków. Przewodniczącym tych nabożeństw jest niyby jakiś polski misionarz "Rev. J. Anthony". Ciekawa rzecz, ilu też naszych rodaków na te nabożeństwa do baptystów uczęszczać będzie.

W MANCHESTER, N. H., podług ostatniego spisu ludności liczba Polaków wynosi 2860 dusz. Okrom tego jest w Manchesterze przeszło 200 Litwinów i 500 rusinów. Ci ostatni mają w Manchesterze unicki kościół i unickiego księdza, który zarazem jest jedynym ruskim katolikiem księdzem w całej Nowej Anglii. Rusini w Salem, Mass., których jest tam spora liczba, przeszli tu w Ameryce dla braku duchownej opieki na prawosławie i przyjęli moskiewskiego papia, nastanego im przez moskiewskiego archiereja z Nowego Jorku. Przejście rusinów na prawosławie nie obyło się bez winy katolickiego duchowieństwa, które w swoim czasie powinno było się nimi zająć i do szczytu tak łatwo nie dopuścić.

W PORTSMOUTH, N. H. — Józef Kosiński wypadł z mieszkania oknem na ulicę i poranił się bardzo niebezpiecznie. Odwieziono go do szpitala, gdzie walczy ze śmiercią. Powód wypadku niewiadomy.

W RUMFORD, Me., grośnikowi polskiemu Jonajtyowski urodził się trojczek. Jeszcze Polska nie zginęła!...

W NEWBURYPORT, Mass., profesor Hart ogłasza, że generacya yankesów kompletnie wymiera. Sotki tak zwanych opuszczonych farm za bezcen przechodzi w ręce farmerów, przeważnie Polaków.

W WORCESTER, Mass., słoniarna wdowa Rozalia Majk poszukuje swego jednodniowego męża. Józefa Potkaj. Ślub zawarli oni w Webster, po weselu zaś Potkaj nagle znikł i niewiadomo, co się z nim stało. Prawdopodobnie zajął tu musiał jakiś nieszczęśliwy wypadek, bo inaczej zniknięcie Potkaj nie można tłumaczyć.

W FALL RIVER, Mass., polski klub polityczny krząta się około wyjmowania papierów obywatelskich dla rodaków. To i dobrze.

DO TAUNTON, Mass., dnia 24 października przyjechała partya z dwunastu polskich emigrantów złożona. Zaraz ze stacyi rozbrali ich krewni i przyjacieli.

W CHICOPEE, Mass., niejaki Stanisław Kapuściński wynalazł nowy i bardzo ułatwiony sposób produkowania lodu. Zamiasz rąbać lód na wodzie i wytwarzać go sztucznie, bierze on odpowiednio zastrugane pudła, układa je ściśle obok siebie, napełnia wodą i zostawia na noc na mrozie. Rano pudło rozbiera, i stosownie do po-

trzeby ma odpowiednie kawały lodu. Kapuściński twierdzi, że w ten sposób oszczędza się bardzo dużo pracy i że w ten sposób każdy sam dla siebie i stosownie do potrzeby może lód fabrykować bez żadnego kosztu.

Ilość lodu potrzebnego na cały rok można sobie wyprodukować w ten sposób na dwa tygodnie i wystarcza już tylko zabezpieczyć go na całe lato. W niektórych miejscach i przy pewnych warunkach pomysł Kapuścińskiego istotnie może się okazać bardzo praktycznym.

W BELLOWS FALLS, Vt., Polacy zorganizowali już parafię i rozpoczęli budowę kościoła. Kościół zbudowany będzie z konkrety.

W WATERTOWN, Ct., dwóch zbójów w celu rabunku napadło w nocy na odлюдnie stojący dom polskiego farmera Andrzeja Warchoła. Broniącego się właściciela pobili oni i zostawili go w stanie nieprzytomnym.

Z BUFFALO, N. Y. Głupich nie sieją... Bortnik kradnie tysiąc dolarów. Napad na dziecko szkolne. Max Chlebowski na rok i jeden dzień do kozy. Wyrodnym syn. Ofiara rozboju.

Pani Katarzyna Kubikowa z p. nr. 33 Kali ulicy, nie wierzyła w żadne banki i kasy oszczędności i zawsze chowała zaoszczędzone pieniądze do starego meżowskiego palta, wiszącego w pendere. W ostatnich czasach Kubikowie sprzedali realność, z czego na czysto pozostało im tysiąc dolar. Ale i te poważną sumkę gospodyni ulokowała w kieszeni palta w pendere.

Przez kilka dni wszystko było w porządku. Aż tu nagle zapodział się gdzieś bortnik, którego Kubikowie trzymali przez dłuższy już czas.

Tajemnica zniknięcia bortnika wyjaśniła się, gdy Kubikowa znalazła do kurtki i przekonała się ku wielkiemu swemu przerażeniu, że pieniądze w skrytce niema. Po dejrzeniu odradu padło na bortnika.

O zniknięciu pieniędzy i bortnika dano znać policyi, która też zabrała się do poszukiwania podejrzanego.

W szkole parafialnej św. J. Kantego jakiś mężczyzna usiłował popęknąć gwałt na polskiej dziewczynie, osmioletniej Wiktorii Nowak uczennicy tejże szkoły.

Stalo się to w czasie lekcji, gdy dziewczynka wyszła do miejsca następnego. Zbrodniarz rzucił się wtedy na upatrzoną ofiarę i próbował wciągnąć ją do osobnego pokoiku.

Dziewczynka jednak zaczęła krzyczeć w niebogłosy tego ów zbrodniarz się przeląkł, puścił bowiem ofiarę i począł uciekać w kierunku yardów kolejowych, położonych niedaleko zabudowań parafialnych. Na krzyk Wiktorii zbiegły się dzieci szkolne i... I dla czegoż? Wszak agitacya była prowadzona ze świadomością rzecy, na solidarność Polaków także narzekać nie można, bo prawdę powiedzieli, każdy głos polski ze względu na partyę — był oddany za ob. G. Ob. Grodzki jest nie tylko popularny pomiędzy Polonią, ale także ma wzięcie u inonarodowców. — Jeżeli chcemy znaleźć przyczynę przegranej, to musimy się cofnąć do wiosny roku 1909, do wyborów miastowych. W tych wyborach ubiegał się o urząd aldermana żyd, nawet dosyć inteligentny, władający nawet językiem polskim, a że polacy od paru lat przeszli do partyi republikańskiej, zatem i owemu żydowi należały się słusznie głosy polskie, a wreszcie mógł głosować każdy, jak mu się podobalo; ale wielkim błędem było na republikańskim zebraniu oklaskami popierać wywoły ob. St., ażeby Polacy na aldermana oddali głosy irlandzkiejowi, a wykreśli republikanina "bo on jest żyd." To też w ostatnich wyborach odpałali żydzi Polakom piękne za nadobne i oddali głosy irlandzkiejowi demokracji a skreślił Grodzkiego, dlatego tylko, że on jest Polakiem. O miłość żydów do irlandzkiejowi nie ma i co myśleć. Ot, była prosta zemsta, na co piszący ma pewne dowody. I gdyby nie to, ob. Grodzki byłby przeszedł nawet większością głosów.

Ostrzeżenie to dla rodaków, aby dzieci, zwłaszcza córki lepiej pilnowali, bo wielkie im grozi niebezpieczeństwo pozostawionym bez opieki na ulicy, jeżeli tacy zbrodniarze jak Williams mają odwagę napadać na nie w szkole i to jeszcze podczas nauki.

— Wyrodnym synem jest 22 letni Franciszek Lewandowski, zam. par. 23 przy ulicy Hilton, którego aresztowano za czynne znieważenie swej matki. Nieszczęśliwa kobieta została przez czulego syna zraniona w czoło.

Najsurowsza kara jest łagodną dla takiego wyrodka. — Zmarł tu w powiatowym szpitalu 34 letni robotnik, Franciszek Szymański zamieszkały w Depew, który dnia 31 października wieczorem został napadnięty przez bandę niedorostków w pobliżu swego domu, i przez jednego z napastników uderzony w głowę, próżną butelką tak ciężko, że stracił przytomność i upadł na ziemię.

W półtorej godziny po zajęciu ofiary napadu znaleźli przechodnie, którzy słysząc jęki, dotarli do miejsca, gdzie leżał nieprzytomny Szymański. Przewieziono nieszczęśliwego w stanie bardzo nieprzytomnym do szpitala, gdzie zmarł po przeżyciu kilkudniowych cierpień. Sekcyja zwłok denata wykazała przyczynę śmierci.

Jako podejrzany o napad i pobicie Fr. Szymańskiego, aresztowano 21 letniego Aleksandra Jasińskiego z Depew. Osadzono go w więzieniu.

— Max Chlebowski ma lat 30. Potrzebuje być on żydkiem, pochodzącym z Rosji. Gdy przybył do Ameryki i rozglądając się do Ameryki, usiłujących wprowadzić do szkół język niemiecki, jako obowiązkowy przedmiot. Obowiązkiem naszym jest przeciwdziałać, lub starać się o takie same równouprawienie. Na barki więc pana Sawickiego kładziemy obowiązek w sprawie języka niemieckiego zabrać głos przeciwny i stanowczy, przyczynić się do wyrzucenia projektu z Izby lub podobny przywiły wyrobić i Polakom. Wierzymy, że nasz poseł, owiany duchem prawdziwie polskim, obowiązek swoje względem narodu pojmuje i stosownie do tego w stosownej chwili postąpi. Tego po nim spodziewają się polacy-obywatele stanu Ohio a cały czteromilionowy ogół polski w Ameryce śledzić będzie jego w tym kierunku kroki i za pracę odpowiednią wyznaczy mu nagrodę.

Z MILWAUKEE, WIS. Urzędowe sprawozdanie z posiedzenia polskiej Komisji Edukacyjnej. Oba dzienniki Milwaukeec pomieszczają następującą odczyt: We wtorek 15 listopada br. w plebanii św. Wojciecha w Milwaukee, Wis., odbyło się posiedzenie dyrektorów polskiej Komisji Edukacyjnej Grunwaldzkiej. Dyrektorzy obecni byli: II. Olszewski; A. Gilińska; M. Faltyńska; A. Tomkiewicz; A. Rozmarynowski; J. J. Chrzanowski; L. Kiełpiński; Ks. Wacław Kruzka. Nieobecni: M. S. Cyborowski; St. Łempicki; Ks. J. Juraszki. Dyrektorzy P. K. E. G. obecni na posiedzeniu uchwalili:

1. Zatwierdzić wyznaczone przez zarząd P. K. E. G. komitety w ten sposób, żeby a. komitet edukacyjny stanowili Ks. Wacław Kruzka, prezes; St. Łempicki, A. Tomkiewicz; b. komitet stypendyjny: J. J. Chrzanowski, prezes; Ks. Juraszki, L. Kiełpiński; c. komitet finansowy: A. Gilińska, prezes; K. Rozmarynowski, M. S. Cyborowski. d. Komitete zabaw: II. Olszewski, prezes; K. Rozmarynowski; A. Gilińska; M. Faltyńska, A. Tomkiewicz.

2. Wydać na razie \$120 na dwa stypendya;

3. Studentom szkół wyższych stypendya dawać na opłatę szkolnego lub specjalnych kursów; a studentom szkół niższych średnich miesięcznie płacić po okazaniu miesięcznego raportu z postępu w naukach;

4. Z owych \$120 dać \$80 studentowi szkoły wyższej a \$40 studentowi szkoły średniej.

5. Że komitet stypendyjny ma bezwzględnie ogłosić odczyt w dwu miejscowych polskich dziennikach, ażeby po stypendya zgłosili się u niego: a. polscy, katolicy; mając dobre świadectwo szkolne z kursu przynajmniej szóstego do brze ukończonego; d. chcący studiować w wyższych szkołach czy publicznych czy katolickich; e. chcący moralnie się zobowiązać do zwrotu pożyczki, skoro będą tylko w możności.

6. Zeby p. p. J. J. Chrzanowski, L. Kiełpiński i ks. Wacław Kruzka opracowali bez zwłoki odczyt do dyrekcji, do ogółu, i ogłosili takową w dwóch miejscowych dziennikach polskich z podpisami całej dyrekcji, która to odczyt ma zawiadomić ogół; a. o zorganizowaniu się stałej polskiej Komisji Edukacyjnej Grunwaldzkiej w Milwaukee, Wis., b. o celu i teże, jakim jest szerzenie oświaty, na razie przez udzielenie stypendyum potrzebującym studentom polskim; c. prosić więc ogół o poparcie tak materialne jak i moralne tego szlachetnego celu, d. poprosić także zarządy szkolne poszczególnych parafii, ażeby stopniowo ustanawiały coraz wyższe kursa w swoich szkołach, nie porzostając na 7 lub 8 tylko.

7. Że zarząd P. K. E. G. ma się postarać o drukowane certyfikaty, noszące rycinę nowego krakowskiego pomnika Jagielly;

8. Przyjąć porozeczenie 2,000 dolarów wystawione kasyerowi A. Tomkiewiczowi przez Massachusetts Bonding and Insurance Co. i zapłacić za nie \$5 należności.

9. Aby sekretarz protokółowy ks. Wacław Kruzka natychmiast wystosował list do dawnego kasyera p. Mich. Skowrońskiego, by tenże wszelkie fundusze Daru Grunwaldzkiego, doręczył nowemu kasyerowi A. Tomkiewiczowi, co też ks. W. Kruzka zaraz na poczekaniu uczynił.

10. Polecić przyszłemu walnemu zebraniu członków P. K. E. G. 3 lata, 4 na dwa lata, 3 na rok.

11. Aby komitet zabaw obmyślił plan zabawy mającej się odbyć około 15 lipca 1911, plan połowu i rozwieszenia skarbonek, celem powiększenia funduszu P. K. E. G. i plany te przedłożył dyrekcji

Z CLEVELAND, O. Józef Sawicki posłem legislatury stanu Ohio. "Polonia" z Cleveland pisze: Członkiem legislatury stanu O. został wybrany zaszczytnie tu znany i szanowany adwokat Józef F. Sawicki. Ogół polski w Cleveland oddał mu wszystkie swe głosy w tem przekonaniu, że syn tego, co my narodu, w radzie stanu stanie po stronie naszej, dzielnie będzie

nas bronić w razie potrzeby, starał się niezmordowanie o równouprawienie naszego narodu. A czeka naszego legislatora praca niełada. Wiemy tu wszyscy o zabiegach Niemców, usiłujących wprowadzić do szkół język niemiecki, jako obowiązkowy przedmiot. Obowiązkiem naszym jest przeciwdziałać, lub starać się o takie same równouprawienie. Na barki więc pana Sawickiego kładziemy obowiązek w sprawie języka niemieckiego zabrać głos przeciwny i stanowczy, przyczynić się do wyrzucenia projektu z Izby lub podobny przywiły wyrobić i Polakom. Wierzymy, że nasz poseł, owiany duchem prawdziwie polskim, obowiązek swoje względem narodu pojmuje i stosownie do tego w stosownej chwili postąpi. Tego po nim spodziewają się polacy-obywatele stanu Ohio a cały czteromilionowy ogół polski w Ameryce śledzić będzie jego w tym kierunku kroki i za pracę odpowiednią wyznaczy mu nagrodę.

Z LA CROSSE, WIS. Jan Paliwoda oskarżony o ukrywanie mordercy, uznany niewinnym. Jan Paliwoda, który był oskarżony o ukrywanie Matt Ruesgera mordercy Johna H. Studiera w czerwcu zeszłego roku, został uznany niewinnym przez sąd przysięgłych. Ruesgera znaleziono ukrytego w drewniu, należącej do Paliwody. Drewnina była zamknięta a klucz znajdował się w kieszeni Paliwody. Paliwoda zeznał, że zamknął szopę, gdy szedł spać i wcale nie wiedział, że się w niej kto znajduje.

Ruesgen skazany został na dożywotnie więzienie za popełnienie morderstwa i przewieziony został do Waupun.

Z DUNKIRK, N. Y. Polacy wybrali Józefa Stojakowskiego radnym. W radzie miejskiej od Nowego Roku zasiadać będzie p. Józef Stojakowski, demokrat, wybrany podczas ostatniej elekcji. Nowoobranii urzędnie złożą przysięgę w dzień Nowego Roku. Socjaliści w mieście naszym podczas ostatniej elekcji zyskali większą niż zwykle ilość głosów.

Z WILKES BARRE, Pa. Śmierć dwóch polskich górników w kopalni. Straszną śmierć ponieśli w kopalni Hodleback górnik Michal Chłodny i pomocnik jego Grzegorz Warchoła, których ciała wydobyl z pod węgla oddział ratunkowy. Ciała te były zupełnie zmiażdżone — śmierć musiała nastąpić błyskawicznie pod ogromnym ciężarem runiętej skały.

Tragedya potęguje się tem, że obaj nieszczęśliwi mają w Polsce dzieci, i dzieci, które na przyszły miesiąc miały tu do nich przyjechać. Chłodny miał lat 40, Warchoła 42.

OTRZYMASZ DARMO Każdego kto przysłał nam swoje prawdziwe imię, adres i parę znaczków pocztowych, odbierzemy darmo nasz No. 4 katalog, najwięcej w Polskim języku. Zawiera opis przeszło 300 chorób, nieszczęśliwych wypadków, potrzebujących chorob i ich następstw, radzi jak uniknąć wszelkich niebezpieczeństw, gdzie jest dostać i ile kosztują. Zawiera ilustracje i opis najnowszych elektro-leczniczych aparatów. Mydło, Perfumy, Brzytwy, Kremy, Kosmetyki, Konserwów, Jednych Postaw, Listowat, Papieru, Fontann, Piór, Rozmaitych Ośrodków i innych przedmiotów potrzebnych rzeczy. Nie czekaj, pisz po katalog dzisiaj!

JOHN'S SUPPLY HOUSE 1334-1337 S. OAKLEY AVE. CHICAGO - ILLINOIS

Zeche kto nabyć prawdziwy dobry i tani instrument muzyczny, własnego i najlepszych wyrobów, to należy zażądać cennika za darmo załączając 2c. markę.

HENRYK SCHUNKE 1080 Broadway, Buffalo,

na przyszłym posiedzeniu w grudniu br. 12. Aby także komitet edukacyjny przedłożył swój plan działalności na temże posiedzeniu w grudniu br. 13. Aby posiedzenia dyrektorów P. K. E. G. odbywały się w pierwszy wtorek każdego miesiąca. 14. Aby sekretarz protokółowy w przeciągu dwóch dni po odbytem posiedzeniu dyrektorów spisał i wysłał przebieg ich obrad 2 miejscowym dziennikom polskim do ogłoszenia.

X. Wacław Kruzka, sek. prot. P. K. P. G. Z NOWEGO YORKU. Tragiczna deportacya Polki. Małżeństwo nie potrafił jej ocalić, bo nie jest obywatelem. Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dwoma laty swą żonę do kraju w stanie poważnym; tam urodziła dziecko, a po dwóch latach przyjechała obecnie do męża, zamieszkałego w Sag Harbor, R. I. Oboje Kamila Rościszewska, matka i dziecko mająci trachem [zapalenie oczu]. Prawo emigracyjne zabrania lądowania cudzoziemcom, którzy są dotknięci taką chorobą, lecz gdyby dziecko było tutaj urodzone, prawo dozwoliłoby lądowania, również, gdyby Rościszewski miał choć papery pierwsze, to jeszczeby można ocalić od deportacyi żonę i dziecko a tak Rościszewski pomimo wielkich starań nie mógł nie uczynić wobec ważnego prawa i p. Kamila Rościszewska wraz z dzieckiem została deportowana do Europy dnia 12 listopada na okręcie Pennsylvania.

Wielu niedba o papery obywatelskie, chociaż to nieraz staje się powodem nieszczęścia. Alfons Rościszewski wysłał przed dw

Meksykańscy atakują Amerykanów.

Rycina powyżej przedstawia tłum Meksykanów z Guadaluajara, atakujących amerykański bank i redakcję gazety w tym mieście, o czym obszerniej pisaliśmy w poprzednim numerze.

Telegramy z Ameryki.

ROOSEVELT O SYTUACJI.

Zapowiada walkę. "Postępowy rząd zwycięży przed czy później."

NEW YORK. — Pułkownik T. Roosevelt, który od czasu ostatnich wyborów wcale nie zabierał głosu w sprawach politycznych, odezwał się obecnie poraz pierwszy i słowa jego zasługują na uwagę.

W ostatnim wydaniu miesięcznika "Outlook" zamieszcza pułkownik Roosevelt krótkie notatki powybiorcze, w których powiada, że walka o idee, które w ostatnich paru miesiącach głosił, dopiero się rozpoczyna. Teodor Roosevelt powiada między innymi co następuje:

"Ze wszystkich stron jestem zapytany, abym podał moją opinię co do rezultatu ostatnich wyborów. O ile sprawa ta mnie dotyczy, to nie mam nic więcej do powiedzenia prócz tego co już wiele razy powiedziałem w kampanii przedwybiorczej, a zwłaszcza w mej mowie w Osawatomie.

"Walka o hasła i administrację postępową dopiero się rozpoczęła i pójdzie dalej nieugiętnie do tańca dopóki nie skończy się tryumfalnym zwycięstwem, pomimo przeszkód stawianych tej pracy przez osobistość i przewódów, mających przedewszystkiem osobiste dobro na widoku."

Przyjaciele Teodora Roosevelta powiada, iż Roosevelt jest zdania, że zwycięstwo demokratów w ostatnich wyborach może na zawdzięczyć głównie temu, iż kongres nie dotrzymał obietnicy co do niższej taryfy celnej i dla tego partya została ukarana za niewłaściwe postępowanie kongresu.

Zdaniem Roosevelta rezultat ostatniego zwycięstwa demokratycznego w New Yorku jest taki, iż bosowski z Tammany Hall znowu wszystko mają tam w rękach, a czy społeczeństwo dobrze na tem wyjdzie, to się okaże. Roosevelt wierzy w to, że przed czy później idea postępowe muszą zwyciężyć, bo tegoroczne zwycięstwo demokratów nie jest niczem innym, jak chwilowym porywem, który się skończy gdy opór zawładnie się w swem oczekiwaniu.

DLA CZEGO MIEŚO TANIEJ?

WASHINGTON, D. C. Konsul amerykański w Argentynie stwierdza fakt, że niedługo mięso z Argentyny będzie się pojawiać na rynkach w Stanach Zjednoczonych. Mięso jest tam w obfitości i nadzwyczaj tanie, a obrzucenie ilości tegoż idzie za granicę. Właściciele rzeźni w Chicago widzą, że mają niebezpiecznego konkurenta i że za panowania demokratów w kongresie może być cło na mięso zniesione, zniżając ceny na mięso tu w Stanach Zjednoczonych.

KURY WYGRZEBAŁY ZŁOTO.

SEWARD, Nebr. — Sześciu farmerów jest dziś John Dillenberg, posiadający 80 akrową farmę w pobliżu Seward. Kury jego grzebiące za żerem odgrzebały złoty piasek, a dalsze poszukiwania wykazały, że na farmie tej znajdują się bogate żyły czystego złota, którego wydajność obliczają na \$40 na tonę piasku. Kapitałisci z Kalifornii ofiarowali Dillenbergowi \$80,000 za jego farmę, lecz ociągają się on ze sprzedażą, żądając więcej.

JEDZĄ ZA PRĘDKO.

NEW YORK, N. Y. — Książę rumuński Ghika, bawący trzy miesiące w Alasce na polowaniu, wyruszył do swojej ojczyzny okrętem "Lusitania". Zapytany, co sądzi o Amerykanach, zazna-

REFORMA WYBORCZA.

W San Francisco nie będą na przyszłość wyszczególniane partye na balotach wyborczych.

SAN FRANCISCO, Cal. — W wyborach urzędniców dla tego miasta zajął kolosalne zmiany. Obywatele 34,300 głosami przeciw 8,400 uchwalili dodatek do "czarteru" miejskiego, że wybory urzędniczych mają się odbywać na zasadzie inicjatywy referendum — czyli, że na balocie nie będzie oznaczona żadna partya, a tylko same nazwiska kandydatów. Który kandydat otrzyma absolutną większość głosów, ten będzie wybrany bez potrzeby zdradzania się do jakiej partyi politycznej należy. Jeżeli będzie kilku kandydatów przy prawyborach, to dwaj otrzymujący najwyższe liczbę głosów pójdą na balot australijski i głosować będą obywatiele na partye, a na kandydatów. Każdy z kandydatów ma dozwolone umieszczenie kilkunastu słów na balocie jako swoje poglądy i zasady. Ten system głosowania zresztą mądry i sprawiedliwy jest praktykowany już w Des Moines i Berkeley.

TAFT W DOMU.

Powrócił już z wycieczki do Panamy. Uspokoił Panamczyków, co do amnestyi.

WASHINGTON, D. C. — Prezydent Stan. Zjedn. Taft zwiędziwszy kanał panamski i przekonał się, jak roboty postępują, wrócił do domu okrętem Tennessee, któremu towarzyszył krążownik Montana. Prezydent jest wielce zadowolony z postępu robot przy kanale i ma nadzieję, że kanał będzie otwarty w czasie oznaczonym, tj. 1915 roku. Kotłarni i maszynistom przy budowie kanału domagającym się podwyżki zapłaty odpowiedział Taft, że mają od 40 do 45 proc. wyższą płacę niż robotnicy tego fachu w Stanach Zjednoczonych, więc krzywdy nie mają i podwyżki nie dostaną.

Na obiedzie u prezydenta Panamy Arosemena oświadczył prezydent że pogłoski o zamierzeniu anektowaniu Panamy przez Stany Zjednoczone nie mają żadnej podstawy i są tylko niemiłym wymysłem intrygantów. Rząd Stanów Zjedn. nigdy nie myślał i nie myśli o zbieraniu Panamy pod swoje skrzydła.

OJCÓBÓJSTWO.

Młody farmer Smith zamordował ojca w sposób ohydny.

MUNCIE, Ind. — "Sądziłem, że już nie żyje. Wsadziłem więc jego zwłoki na wózek i pojechałem w kierunku starej studni. Ciało posadziłem w pozycji siedzącej. Podczas jazdy, ojciec przyszedł do siebie; objął mnie rękami a szczyje. Uderzyłem go znowu kilka razy w głowę, aż przestał się ruszać. W chwili gdy chciałem go wrzucić do studni, zaczął stękać i zaczął przeciągać."

Jest to zeznanie, jakie złożył i podpisał w policyi tutejszej, oskarżony o zamordowanie ojca, farmer Benjamin Smith.

Przedostatniej nocy przybył Smith w okrwawionem ubraniu do domu sąsiada swego Oskara Shawa; opowiadał on tam, że napadł go na drodze włóczęgi i opartości w ten sposób. Ponieważ ojciec Smitha gdzieś znikł, rzuceno przeto podejrzenie, że syn wie coś o tem, gdyż miał okrwawione ubranie. Policya uwzględniła podejrzenie i po krótkim przesłuchaniu przynął się zezwierzyć ten człowiek do tej strasznej zbrodni.

ZŁOTY HOKSEY'A.

Nieprzeraził się śmiercią awiatora Johnstone'a.

DENVER, Col. — Po strasznej śmierci, jaka spotkała awiatora Johnstone'a, zdawało się, że śmiałość Hoxsey nie odważy się na niebezpieczne wloty awiatyczne w Denver, gdzie powietrze jest przereźzone i niema zwykłej inynm okolicom odporności. Jednak dnia 18 listopada w obecności 10,000 widzów Arch Hoxsey bujał w powietrzu, dwa razy wzbił się w chmury a poza kontraktem do rzucił publiczności jeszcze jeden, trzeci wlot; czego nie dokonał w zwinnej jeździe, w kruczkach awiatycznych, to nadrobił szybkością. Wzniósł się do wysokości 2,000 stóp, zataczał rozmaite koła, wspinał się w górę i błyskawicznie chyżością spuszczał się z chmur na skrzydłach swego aeroplana. W drugim wlocie Hoxsey wznosił się 3,500 stóp w górę czyli 8,700 stóp ponad poziom morza. Pędząc z góry, maszyna jego biegła szybkością niebywałą — w minucie łatwo zrobił milę. Wszystkie wloty odbyły się bez najmniejszego wypadku.

"NOWA PARTYA."

Głównym jej celem będzie walka o niższenie cen na produkty spożywcze.

WASHINGTON, D. C. — Organizacja "The Knights of Labor of America", odbywająca tutaj swą doroczną a tym razem 43 konwencyę, uchwalila udać się oficjalnie do kongresu i zażądać ponownej rewizyi taryfy celnej. Członkowie tej organizacji powiada, że wysoka taryfa jest bezpośrednim powodem drożyzny.

Kilku wybitnych członków a zarazem przewódców tej organizacji oświadczyło, że jeśli kongres nie przychyli się do żądania tej organizacji to niebawem powołana będzie do życia nowa partya polityczna, która jako główne hasło w swej platformie postawi walkę o niższenie cen na produkty spożywcze.

Na ostatniej sesyi konwencyi obrano zarząd organizacji z następujących ludzi:

Thomas H. Canine, Boston, generalny mistrz; John Fearna, Pittsburg, generalny forman; J. Frank O'Meara, Washington, generalny sekretarz-skarbnik; Joseph Tierney, Brooklyn, Adam Huffer, New York i Joseph B. Lenau, Chicago, komitet wykonawczy.

Dyrektor Roberts z miennicy Stanów Zjednoczonych, omawiając sprawę drożyzny między innymi powiedział:

"Kwestya co do tego jakie dochody mają rzeźalnie nie ma jeszcze wiele wspólnego z kwestya czy one znajdują się w kombinacji lub nie. Nie mam pewności co do tego czy milionowi rzeźnicy prowadzą manipulacje cenami oboenie."

"Mojem zdaniem wysokie ceny mięsne zostały spowodowane wyzykiem ze strony rzeźni i nie oszczędna gospodarka. System kupowania w małej ilości, dostarczania w małej ilości i mnóstwo drobnych składników, mających mały interes a płaących drogi rent i podatek oto przyczyny drożyzny."

Z KONWENCYI FEDERACJI PRACY.

Projekt nowych unii: nauczycieli aktorów i włóczęgów.

ST. LOUIS, Mo. — Usiłowania delegatów w celu doprowadzenia do zgody dwóch odłamów elektryków, należących do Ameryki. Federacy Pracy, speliły na niczem, gdyż obie strony nie chcą sobie ustąpić w niczem. Nadzieje zlania w jedno tych odłamów są nikłe i robotnicy dalej walczyc będą sami między sobą a uciechę kapitału. Unia aktorów zgłosiła gotowość przystąpienia do Federacyi Pracy. Postanowiono organizować nauczycieli i nauczycielki ze szkół publicznych w celu wywalczenia dla nich wyższej zapłaty, która teraz jest za niska. Delegat James Murray wniósł rezolucyę domagającą się nie przyjmowania do pracy meksykańskich robotników w Texas. Planowamem jest także zorganizowanie włóczęgów, tak zwanych "hoboes", uważając ich za "robotników wędrownych", których pracę też tu i owdzie wyzykują.

SAMOCHWALSTWO BERGERA.

ST. LOUIS, Mo. — Wiktor Berger socjalista wybrany kongresmanem z Wisconsin na miting robotniczym w St. Louis oświadczył, że przedstawia on "świat,

WZLOTY HOKSEY'A.

Nieprzeraził się śmiercią awiatora Johnstone'a.

DENVER, Col. — Po strasznej śmierci, jaka spotkała awiatora Johnstone'a, zdawało się, że śmiałość Hoxsey nie odważy się na niebezpieczne wloty awiatyczne w Denver, gdzie powietrze jest przereźzone i niema zwykłej inynm okolicom odporności. Jednak dnia 18 listopada w obecności 10,000 widzów Arch Hoxsey bujał w powietrzu, dwa razy wzbił się w chmury a poza kontraktem do rzucił publiczności jeszcze jeden, trzeci wlot; czego nie dokonał w zwinnej jeździe, w kruczkach awiatycznych, to nadrobił szybkością. Wzniósł się do wysokości 2,000 stóp, zataczał rozmaite koła, wspinał się w górę i błyskawicznie chyżością spuszczał się z chmur na skrzydłach swego aeroplana. W drugim wlocie Hoxsey wznosił się 3,500 stóp w górę czyli 8,700 stóp ponad poziom morza. Pędząc z góry, maszyna jego biegła szybkością niebywałą — w minucie łatwo zrobił milę. Wszystkie wloty odbyły się bez najmniejszego wypadku.

"NOWA PARTYA."

Głównym jej celem będzie walka o niższenie cen na produkty spożywcze.

WASHINGTON, D. C. — Organizacja "The Knights of Labor of America", odbywająca tutaj swą doroczną a tym razem 43 konwencyę, uchwalila udać się oficjalnie do kongresu i zażądać ponownej rewizyi taryfy celnej. Członkowie tej organizacji powiada, że wysoka taryfa jest bezpośrednim powodem drożyzny.

Kilku wybitnych członków a zarazem przewódców tej organizacji oświadczyło, że jeśli kongres nie przychyli się do żądania tej organizacji to niebawem powołana będzie do życia nowa partya polityczna, która jako główne hasło w swej platformie postawi walkę o niższenie cen na produkty spożywcze.

Na ostatniej sesyi konwencyi obrano zarząd organizacji z następujących ludzi:

Thomas H. Canine, Boston, generalny mistrz; John Fearna, Pittsburg, generalny forman; J. Frank O'Meara, Washington, generalny sekretarz-skarbnik; Joseph Tierney, Brooklyn, Adam Huffer, New York i Joseph B. Lenau, Chicago, komitet wykonawczy.

Dyrektor Roberts z miennicy Stanów Zjednoczonych, omawiając sprawę drożyzny między innymi powiedział:

"Kwestya co do tego jakie dochody mają rzeźalnie nie ma jeszcze wiele wspólnego z kwestya czy one znajdują się w kombinacji lub nie. Nie mam pewności co do tego czy milionowi rzeźnicy prowadzą manipulacje cenami oboenie."

"Mojem zdaniem wysokie ceny mięsne zostały spowodowane wyzykiem ze strony rzeźni i nie oszczędna gospodarka. System kupowania w małej ilości, dostarczania w małej ilości i mnóstwo drobnych składników, mających mały interes a płaących drogi rent i podatek oto przyczyny drożyzny."

Z KONWENCYI FEDERACJI PRACY.

Projekt nowych unii: nauczycieli aktorów i włóczęgów.

ST. LOUIS, Mo. — Usiłowania delegatów w celu doprowadzenia do zgody dwóch odłamów elektryków, należących do Ameryki. Federacy Pracy, speliły na niczem, gdyż obie strony nie chcą sobie ustąpić w niczem. Nadzieje zlania w jedno tych odłamów są nikłe i robotnicy dalej walczyc będą sami między sobą a uciechę kapitału. Unia aktorów zgłosiła gotowość przystąpienia do Federacyi Pracy. Postanowiono organizować nauczycieli i nauczycielki ze szkół publicznych w celu wywalczenia dla nich wyższej zapłaty, która teraz jest za niska. Delegat James Murray wniósł rezolucyę domagającą się nie przyjmowania do pracy meksykańskich robotników w Texas. Planowamem jest także zorganizowanie włóczęgów, tak zwanych "hoboes", uważając ich za "robotników wędrownych", których pracę też tu i owdzie wyzykują.

SAMOCHWALSTWO BERGERA.

ST. LOUIS, Mo. — Wiktor Berger socjalista wybrany kongresmanem z Wisconsin na miting robotniczym w St. Louis oświadczył, że przedstawia on "świat,

PRZEPOWIEDZIAŁA SOBIE ŚMIERĆ.

NEW YORK, N. Y. — Pani M. Begensberger upomniała swoją ośmioletnią córeczkę, aby była grzeczną, ponieważ wypadł jej zęb, a to oznacza, że ktoś z rodziny umrze. "To ja umrę napewno — mamusi!" — zawołała dziewczynka prorocz. W kilka godzin później dziewczę bawiąc się nad rzeką na moście, spadła z niego do wody i utonęła.

NIE CHCE ŻYĆ Z CIENKIM MĘŻEM.

WILKES BARRE, Pa. — Pani Janina Dedenus, silna, tęga i reolutna Litwinka nie chce żyć ze swoim mężem Janem Dedenusem — ponieważ jest on tak gruby jak... tyzka od chmielu, a mierz sześć stóp i trzy cale wysokości. Kobieta powiada, że gdy posłubiła Dedenusa, był on okazały mężczyzna, a teraz choć go dobrze karmi jest on tak gruby i taką ma figurę jak... zapalka. Zamiast paskiem, mógłby się opasywać kolmierzykiem, a przytem trzeba mieć obawę, aby go wiatr nie zlał jak trzcinę, lub żeby podczas kąpania się w wannie nie dostał się w rurę odchodową i nie pojechał do jeziora razem... z mydlinami. Z takim mężem żona żyć nie chce...

Liczne potomstwo.

Obecny król Syamu może się pochwalić ładną kolejką braci i sióstr, zmarły król Chulalongorn zostawił bowiem ni mniej ni więcej, jak setkę synów i setkę córek. Tak licznem potomstwem nie może się bodać pochwalić ani nawet jeden monarcha wschodni.

Zmarły monarcha Syamu miał w swym haremie oprócz dwunastu żon, które nosily tytuł księżycy, jeszcze 600 małżonek nie tytułowanych, nie więc dziwnego, że do czekał się takiego potomstwa. Nie znał on podobno nawet swoich wszystkich dzieci. Co się tyczy ich stanowiska społecznego, to tylko synowie małżonek tytułowanych to jest pierwszych żon króla, zaliczają się do rodziny królewskiej. Dwunastu synów zmarłego króla, noszących tytuł księżycy, kształci się w Anglii.

Fortepianista według przepisu biblijnego.

A. Na dzisiejszym wieczorku zagra nam na fortepianie panna Kunegunda. Gra precudnie. Słyszalesz ją pan kiedy?

B. Słyszalem. Gdzie ona się kształciła?

A. W klasztorze.

B. Tak, dla tego też gra wedle przepisu biblijnego.

A. Jakto?

B. No — lewica jej nie wie, co czyni prawica.

Spróbowalesz kiedy Tabakę do żąywania

Kościuszki lub Pułaskiego, jeżeli nie to pisz do The Eagle Snuff Tobacco Co. 680-23-rd St. Detroit Mich.

a wysłemy bezwlocznie próbki naszej tabaki. Załuez 2 cent. znaczek na pokrycie kosztów przesyłki.

Nowy generalny Agent na miasto Newark, N. J.

Niniejszem zawiadamiamy, iż p. B. Sulkowski z pr. 22 Belmont, ave., jest naszym generalnym agentem na miasto Newark. Pan Sulkowski posiada kwity i upoważnienia do zbierania abonamentu na Gazetę Polską, Tygodnik Powieściowo-Naukowy i zbierania ogłoszeń, oraz ma na składzie książki naszego druku i nakładu i zaraz wydaje premie. Sprzedaje także gazety agentom na 'stendach.' Skład pana Sulkowskiego jest zaopatrzony w doborowy wybór książek powieściowych i do nabożeństwa, różnów itd.

OPŁATKI.

Rodacy, którzy chcą mieć na gwiazdki opłatki, mogą od nas sprowadzić, załączając 10 centów na paczce, ale pod warunkiem, że przylą na książki. SAMYCH OPŁATKOW BEZ KSIĄZEK NIE WYSYLAŁY bo się w przesyłce niszczy.

W. DYNIEWICZ PUBL. CO. 113 Noble Str. Chicago, Ill.

Bacność!!!
Kto chce być słynnym aktorem...
Reliable Mag. App. Co.
1069 Milwaukee Av. Chicago, Ill.

Nowy generalny agent na miasto Brooklyn, N. Y.

Niniejszem zawiadamiamy, iż p. John Milewski z pod nr. 120 Grant s.d. jest naszym generalnym agentem na miasto Brooklyn. Pan Milewski posiada kwity i upoważnienia do zbierania abonamentu na Gazetę Polską, Tygodnik Powieściowo-Naukowy i zbierania ogłoszeń, oraz ma na składzie książki naszego druku i nakładu i zaraz wydaje premie. Sprzedaje także gazety agentom na 'stendach.' Skład pana Milewskiego jest zaopatrzony w doborowy wybór książek powieściowych i do nabożeństwa, różnów itd.

Redakcyja "Gazety Polskiej."

POTRZEBA AGENTOW!!!
W każdej miejscowości, gdzie znajdują się Polacy potrzebujemy agentów do rozpowszechnienia "Gazety Polskiej", "Ilustrowanego Tygodnika Powieściowo-Naukowego" oraz sprzedaży książek. Nawet ci, którzy z dzieł pracują, mogą wieczorami kilka dolarów dziennie zarobić. Po warunkiu zgłoszenia się do: W. DYNIEWICZ PUBL. CO., 1113 Noble str., Chicago, Ill.

Dzieńci dni na próbie darmo.
Prześlij nam swoje nazwisko i adres, a my wyślemy ci 50 centów miesięcznie. Sprzedawany przez ja...
EUROPEAN STEAMSHIP COMPANY, 115 FIRST STREET, NEW YORK, N. Y.
\$28.00 . Szyfkaartę ze Starego Kraju . \$28.00

PERFECT WATCH CO.
DEPT. 45. DOBBS-FERRY, N. Y.

\$22.00 SZYFKARTA DO STAREGO KRAJU \$22.00
Z powodu faktu między Kompaniami okrętowymi, my tylko jesteśmy w możności sprzedawać szyfkaartę po \$22.00 na okręta ekspresowe, odchodzące w dniach 10, 24, 40, 54, 68, 82, 96, 110, 124, 138, 152, 166, 180, 194, 208, 222, 236, 250, 264, 278, 292, 306, 320, 334, 348, 362, 376, 390, 404, 418, 432, 446, 460, 474, 488, 502, 516, 530, 544, 558, 572, 586, 600, 614, 628, 642, 656, 670, 684, 698, 712, 726, 740, 754, 768, 782, 796, 810, 824, 838, 852, 866, 880, 894, 908, 922, 936, 950, 964, 978, 992, 1006, 1020, 1034, 1048, 1062, 1076, 1090, 1104, 1118, 1132, 1146, 1160, 1174, 1188, 1202, 1216, 1230, 1244, 1258, 1272, 1286, 1300, 1314, 1328, 1342, 1356, 1370, 1384, 1398, 1412, 1426, 1440, 1454, 1468, 1482, 1496, 1510, 1524, 1538, 1552, 1566, 1580, 1594, 1608, 1622, 1636, 1650, 1664, 1678, 1692, 1706, 1720, 1734, 1748, 1762, 1776, 1790, 1804, 1818, 1832, 1846, 1860, 1874, 1888, 1902, 1916, 1930, 1944, 1958, 1972, 1986, 2000, 2014, 2028, 2042, 2056, 2070, 2084, 2098, 2112, 2126, 2140, 2154, 2168, 2182, 2196, 2210, 2224, 2238, 2252, 2266, 2280, 2294, 2308, 2322, 2336, 2350, 2364, 2378, 2392, 2406, 2420, 2434, 2448, 2462, 2476, 2490, 2504, 2518, 2532, 2546, 2560, 2574, 2588, 2602, 2616, 2630, 2644, 2658, 2672, 2686, 2700, 2714, 2728, 2742, 2756, 2770, 2784, 2798, 2812, 2826, 2840, 2854, 2868, 2882, 2896, 2910, 2924, 2938, 2952, 2966, 2980, 2994, 3008, 3022, 3036, 3050, 3064, 3078, 3092, 3106, 3120, 3134, 3148, 3162, 3176, 3190, 3204, 3218, 3232, 3246, 3260, 3274, 3288, 3302, 3316, 3330, 3344, 3358, 3372, 3386, 3400, 3414, 3428, 3442, 3456, 3470, 3484, 3498, 3512, 3526, 3540, 3554, 3568, 3582, 3596, 3610, 3624, 3638, 3652, 3666, 3680, 3694, 3708, 3722, 3736, 3750, 3764, 3778, 3792, 3806, 3820, 3834, 3848, 3862, 3876, 3890, 3904, 3918, 3932, 3946, 3960, 3974, 3988, 4002, 4016, 4030, 4044, 4058, 4072, 4086, 4100, 4114, 4128, 4142, 4156, 4170, 4184, 4198, 4212, 4226, 4240, 4254, 4268, 4282, 4296, 4310, 4324, 4338, 4352, 4366, 4380, 4394, 4408, 4422, 4436, 4450, 4464, 4478, 4492, 4506, 4520, 4534, 4548, 4562, 4576, 4590, 4604, 4618, 4632, 4646, 4660, 4674, 4688, 4702, 4716, 4730, 4744, 4758, 4772, 4786, 4800, 4814, 4828, 4842, 4856, 4870, 4884, 4898, 4912, 4926, 4940, 4954, 4968, 4982, 4996, 5010, 5024, 5038, 5052, 5066, 5080, 5094, 5108, 5122, 5136, 5150, 5164, 5178, 5192, 5206, 5220, 5234, 5248, 5262, 5276, 5290, 5304, 5318, 5332, 5346, 5360, 5374, 5388, 5402, 5416, 5430, 5444, 5458, 5472, 5486, 5500, 5514, 5528, 5542, 5556, 5570, 5584, 5598, 5612, 5626, 5640, 5654, 5668, 5682, 5696, 5710, 5724, 5738, 5752, 5766, 5780, 5794, 5808, 5822, 5836, 5850, 5864, 5878, 5892, 5906, 5920, 5934, 5948, 5962, 5976, 5990, 6004, 6018, 6032, 6046, 6060, 6074, 6088, 6102, 6116, 6130, 6144, 6158, 6172, 6186, 6200, 6214, 6228, 6242, 6256, 6270, 6284, 6298, 6312, 6326, 6340, 6354, 6368, 6382, 6396, 6410, 6424, 6438, 6452, 6466, 6480, 6494, 6508, 6522, 6536, 6550, 6564, 6578, 6592, 6606, 6620, 6634, 6648, 6662, 6676, 6690, 6704, 6718, 6732, 6746, 6760, 6774, 6788, 6802, 6816, 6830, 6844, 6858, 6872, 6886, 6900, 6914, 6928, 6942, 6956, 6970, 6984, 6998, 7012, 7026, 7040, 7054, 7068, 7082, 7096, 7110, 7124, 7138, 7152, 7166, 7180, 7194, 7208, 7222, 7236, 7250, 7264, 7278, 7292, 7306, 7320, 7334, 7348, 7362, 7376, 7390, 7404, 7418, 7432, 7446, 7460, 7474, 7488, 7502,

Oldest Polish Newspaper in America
APPEARING EVERY THURSDAY
ESTABLISHED 1873 by W. Dyniewicz.

Rates of advertising on application.
Gazeta Polska w Chicago, read in all the States and Territories of the Union, in Canada, Mexico, Central America, South America, in Great Britain, Ireland, France, Germany, Austria, Serbia, Switzerland, Turkey in Asia, Africa, Australia, and in all the provinces of ancient Poland, is really a First Class Advertising Medium.

GAZETA POLSKA W CHICAGO.

Najstarsze czasopismo polskie w Ameryce
Wychodzi co czwartek każdego tygodnia
PUNKTOWA ROZCENA:
W Stanach Zjednoczonych 25.00
W Europie, Ameryce Środkowej i Poludniowej, Azji, Afryce, Australii i Kanadzie 35.00

POSZUKIWANIA krawczych i sznycerskich nie wynoszące jednego cala druku na jeden raz 50 centów, następnie połowę ceny.
POZYTEWNIKI na jedno raz jak i ogłoszenia o salceniu jakiego przedsiębiorstwa dla abonentów naprędz platowych, bezpłatnie.

GAZETA POLSKA W CHICAGO.

Najstarsze czasopismo polskie w Ameryce
Wychodzi co czwartek każdego tygodnia

Kalendarzyk Tygodniowy.

25 P Katarzyna p.
26 S Konrada m.
27 N Wirgiliusza;
28 P Krescentego;
29 W Saturnina m.
30 S Andrzeja ap.

GRUDZIEN.

1 C Eligiusza bisk.

Polskie Towarzystwo Emigracyjne w Krakowie dostarczył nam bezpłatnie wszystkie informacje w sprawach emigracyjnych, wykupna ziemi w Polsce itp. Adres: Polskie T. E. Kraków ul. Kolejowa 3. Austria, Galicya. Krawczych których sprowadzacie z kraju, podajcie adres Domu Emigracyjnego św. Józefa, 117 Broad st. New York City, N. Y.

Chicago, Ill., dnia 24 Listopada 1910.

UWAGI REDAKCYI.

Większość naczyń czytelników otrzymała numer niniejszy w sam dzień dziękczynienia.

W dniu tym cały naród Stanów Zjednoczonych tradycyjnie składa Stwórcy rok rocznie podziękowanie za otrzymane dobrodziejstwa. "Dzień dziękczynienia" był atoli dotąd świętem narodowym wyłącznie państwowym raczej, o którym narodził przypomniał wyłącznie prezydent i gubernatorzy. Obecnie postać rzeczy zmienia się cokolwiek, rozmaite wyznania, a między tymi także Kościół katolicki, zamieniają go na święto Kościelne. Z katolickich biskupów, pierwszy arcybiskup Mesmer w Milwaukee wydał rozporządzenie by czwartek 24 listopada, obchodzono także świętem kościelnym, podając nawet treść modlitw: dziękczynnej, za władzę cywilną, o pokój, o szkoły i za żywych i umarłych.

Kościół katolicki, który dotąd w Ameryce zdala trzymał się od spraw państwowych, ulegając charakterowi swemu — powszechności, uwzględniającej interesy wszystkich narodów, staje się tu w Ameryce kościołem narodowym amerykańskim, jak w Polsce jest polskim, w Niemczech niemieckim, we Francji francuskim.

Inicytawą raz w tym kierunku i w jednej dyceyji podjęta, pódzie już niewstrzymana w dalszym ciągu, rozwijając się na wszystkie dziedziny życia, bo wiara katolicka, zawsze i wszędzie była treścią żywota ludów i narodów, o-garniająca wszystkie dziedziny życia. W Ameryce atoli jak dotąd służyła przeważnie sprawom narodowym tych narodów, które ją ze sobą do Ameryki przywozili, a więc Francuzów, Irlandczyków, Polaków, Włochów, Niemców i innych. Ks. Arcybiskup Mesmer robi w tych tradycjach narodowych Kościoła katolickiego w Ameryce pierwszy wyłom i — oddaje go na usługi państwowości modlitwą o władzę cywilną itp... Modlić się prawy katolik powinien za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół, bo tak nakazuje jego wiara święta, ale — to rozporządzenie arcybiskupa, wyjaśniając nam, że religia katolicka zaczyna się w tym kraju [jak jest w innych] stawać religią narodową amerykańską, nam Polakom, dla których i w tym kraju była dotąd narodową polską, powinna posłużyć do wyciągnięcia pewnych

Królowa śpiewu Melba.
Prasa Stan. Zjedn. z pewnym uniesieniem zapowiada "ostatnią" pojawienie się sławnej Melby na scenie amerykańskiej, "ostatnią" jej podróż artystyczną. Prasa ta zaznacza, stylem prawdziwie amerykańskim, że Melba ma już dosyć pieniędzy i mogła by odpozcwać, ale, że obiecała tę "ture" swoim przyjacielom. Zaręcza przytem, że lata nie wpłynęły ujemnie na siłę jej głosu.

konsekwencji dla siebie, i zachęcić przedewszystkiem do jaknaj-silniejszego skupienia się wszystkich Polaków katolików w jedną całość organiczną, bo niebawem zacząć się nam z pod nóg usuwać te nawet belki które stanowiły dotąd kardynalny fundament naszej budowy społecznej w tym kraju.

Ot i temat do rozmyślań, dla biednych tułaczy polskich, na uroczystości amerykańskiego święta dziękczynienia w dniu 24 listopada.

Chicagoński Wydział Zdrowia niezmiernie czynny i ruchliwy w walce z wszelkimi chorobami, o czem czytelnicy nasi wiedzą doskonale z komunikatów tegoż publikowanych w naszym piśmie w rubryce wiadomości z Chicago, zwołuje na niedzielę dnia 27 listopada zebranie obywatelskie, w celu zorganizowania "Obywatelskiego Związku Zdrowia w Chicago" — "The Citizens Health Alliance of Chicago". Zebranie odbędzie się w Hall House Theatre pn. 800 S. Halsted str. Zachęcamy wszystkich którym stosunki na to pozwalają, aby przystąpili do tej organizacji, bo ma ona popierać najkardynalniejszą podstawę bytu każdego człowieka — zdrowie i walkę z chorobą.

Walka na wszystkie fronty, to — los od którego nikt żyjący uchylić się nie może. Kto żyje, ten walczyć musi. Wspaniale to określił nasz mistrz tonów Paderevski, w przemówieniu do rady miejskiej stołecznej m. Lwowa w Galicyi: "...Wrzała walka... wro podobno i teraz. Cóż w tem dziwnego. Walka była, jest i będzie, bo walka to prawo natury, to przywilej życia. Wszystko co żyje, co żyć chce, walczy i walczyć musi. Nawet te szlachetne, do-robnych ludzi marzenia o granie zniesieniu, o bezwzględnej sprawiedliwości ludzkiej, o wiecznym pokoju, to szlachetne, powtarzam, marzenia, nigdy nie znalazły wyrazu, gdyby w nich nie było pierwiastku walki i do walki popędu. Nawet w tej sztuce, której skromnie służę, dźwięki z sobą walczą. Najpiękniejsze, najwznioślejsze, kontrapunkcyjne pomysły i dzieła tylko z walki dźwięków pochodzą. Walka być musi, tylko obowiązkiem naszym, ludzi żywych, cywilizowanych, chrześcian i Polaków dbać o to i starać się u-silnie by walka ta stawała się co raz mniej brutalną i krwawą, a była szlachetną, uczciwą, by jej jedynym celem była istotnie ta sprawiedliwość, ten najcenniejszy klejnot w bogatym skarbie polskiej narodowej duszy."

Dzisiejszy numer "Gazety Polskiej" obejmuje 24 stron, gdyż wydawnictwo wydrukowało w nim część swojego katalogu, obejmującego tak własne wydawnictwa jak i sprowadzane z Europy. Zwracamy uwagę Szanownych czytelników, że katalog nasz jest stanowczo większym, więcej obejmującym dzieł, niż którejkolwiek prasie polskiej na świecie. Upraszamy wszystkich, aby sobie ten numer zatrzymali i w razie zapotrzebowania jakiej książki szukali w nim informacji. Zwracamy przy tej okazji uwagę, że każdy prenumerat "Gazety Polskiej" płacący abonament za rok, ma prawo wybrać sobie za dolara książkę, wszelako tylko z naszych wydawnictw, bo książek sprowadzanych z Europy na premie nie wydajemy.

mując je w zesłym numerze "G. Pol." w sześć punktów. Przep. red.).

Bo jeden tylko jest interes narodowy, mianowicie praca, byśmy jak najwięcej nabrali mocy moralnej, umysłowej i materialnej, i byśmy wierząc w wielką swoją przyszłość, do tej przyszłości dążyli w jedności i zgodzie, rozumnie i z zapalem.

Mylne są mniemania, jakobyśmy chcieli działać przeciw którymkolwiek istniejącym związkom, lub tworzyć nową jakąś organizację, a tem mniej by Gmina połączonych Towarzystw polskich miała odjąć nam najdroższy przywilej ludu rządzenia się swoją własną wolą.

Tendencje i praca społeczno-narodowa polskiego ludu w Massachusetts w duchu jedności narodowej, której wyrazem ma być Gmina połączonych Towarzystw polskich, nie naruszają w niczem samorządu Towarzystw i organizacji, ani ich właściwych tendencji, kierunków i celów.

Owszem, o ile siły moralne wszelkich Towarzystw, czy to Związku Narodowego Polskiego, czy Zjednoczenia, czy Unii Rzymsko Katolickiej, czy Związku Młodzieży Polskiej, czy Sokolów, lub pojedynczych jakich towarzyszów jednostkowych, coraz więcej się potęgują, o tyle coraz więcej okazuje się potrzeba takiej właśnie jedności, która by wszelkie wysiłki i prace pojedynczych organizacji skierowała ku jednemu mianownikowi wspólnej narodowej pracy.

Dla tego właśnie, że uznajemy cele i dążenia wszelkich Związków — uznajemy też i potęgę zorganizowanych Towarzystw, i uznajemy, że największą siłą tej potęgi, to łączność i solidarność narodowa, do której chcemy dążyć z całym wysiłkiem wszystkich naszych sił żywotnych.

Rozbijając to, co stworzył duch i wola Ludu polskiego, byłoby waryactwem, a już sama możliwość pomysłenia o czemś podobnym, i przejścia się jakimś strachem wobec takiego waryactwa byłaby jeszcze większym nonsensem i utopią.

Utworzenie jedności narodowej, niema na celu burzyć tego, co jest, ale pomagać i dążyć, by praca i wysiłki społeczeństwa polskiego zorganizowanego w różne Towarzystwa polskie nie były zamknięte w ramach samolubstwa i nie były skrepowane partyjnnością, ale stały się wyrazem woli całego polskiego narodu.

Nie należy przedewszystkiem przeceniać, ani potępiać pracy i przyszłości dążenia ludu w tym kierunku.

Racje jego przytoczyliśmy w poprzednim numerze bez komentarzy.

Jeżeli profesor T. Siemiradzki, redaktor pism związkowych, który stanowczo wystąpił przeciw...

Racje jego przytoczyliśmy w poprzednim numerze bez komentarzy.

Jeżeli profesor T. Siemiradzki, redaktor pism związkowych, który stanowczo wystąpił przeciw...

Racje jego przytoczyliśmy w poprzednim numerze bez komentarzy.

Jeżeli profesor T. Siemiradzki, redaktor pism związkowych, który stanowczo wystąpił przeciw...

Racje jego przytoczyliśmy w poprzednim numerze bez komentarzy.

Jeżeli profesor T. Siemiradzki, redaktor pism związkowych, który stanowczo wystąpił przeciw...

tym artykule przez dzielnego Związkowca i dobrego obywatela.

Miejmy nadzieję, że w Związku Narodowym przeważą i zwyciężą opinie takich właśnie jednostek, skutkiem czego organizacja ta zamiast być zupełnie izolowaną i reszty społeczeństwa, jak to jest obecnie, zamiast usuwania się po za nawias najkardynalniejszych pod-staw naszego życia, zajmie należne sobie, swej sile liczebnej i indywidualnej stanowisko rzeczywiście produkujące w naszym życiu społecznem.

Cheśmy tu przypomnieć, że Zw. Nar. Pol. już raz miał sposobność do wystąpienia na takie stanowisko rzeczywiście produkujące i gdyby był za radą "Gazety Polskiej" poszedł, byłby je dziś ku wielkiej chwale swej i wielkiego pożytku całej Polski zajmował.

Było to wówczas, gdy "Gazeta Polska" całą siłą argumentów parła te organizację, aby podjęła się inicjatywę w zorganizowaniu "Macierzy Szkolnej". Związek Narodowy Polski, miał wówczas za sobą powagę mandatu zwinętej przez rząd rosyjski instytucji i miał wszystkie warunki do spełnienia czynu takiej doniosłości, że całe społeczeństwo nasze byłoby mu zań na zawsze wdzięczne, garnąc się dziesiątkami tysięcy w jego szereg. Sprawa Polskiej Macierzy Szkolnej, dobrze stała na wet na Sejmie w Milwaukee, bo Zarząd Centralny otrzymał na rozpoczęcie pierwszych kroków sumę \$1000 i swobodę działania...

Niestety! Sfery miarodajne dopatrując się w tym projekcie "zamaczu kleryków na Związek", niczego w tym kierunku nie przedsięwzięły i... dziś w miejsce organizacji olbrzymiej doniosłości, obejmującej wszelkie kolonie i kontrolującą wszystkie nasze szkoły parafialne, w których się kształci pół miliona naszych dzieci, mamy dwie czy trzy szkółki sobotnie w Chicago, a w nich dzieci... kilkadziesiąt...

Związek Narodowy rzeczywiście uniknął zetknięcia się z "klerykami" i kosztem interesów sprawy ogólnonarodowej uratował swą... "postępowość."

Postępowcy — odnieśli triumf, ale narodowy, który na ołtarzu ojezyny gotowi złożyć wszystko, ponieśli klęskę tem sromotniejszą, że dotknęła ona wszystkich, cały ogół bez wyjątku.

Podobnie rzecz się ma obecnie ze Związkiem Jedności, organizacją, która w przyszłości między innymi także kwestyę szkolną uregulować może.

Redaktor pism związkowych wystąpił przeciw...

Jest atoli w sytuacji pewna różnica:

Kiedy szło o Macierz Szkolną, sprawa zależała w zupełności od Zarządu Centralnego, on jeden mógł podjąć inicjatywę. Obecnie, gdy idzie o Związek Jedności, Zarząd Centralny i pisma związkowe nie mogą zakazać grupom i gminom łączenia się z nową organizacją. Lud związkowy, jeżeli będzie chciał, może samorzutnie naprawić błędy swych wodzów.

Co inni piszą.

Najaktualniejszą ze wszystkich jest obecnie sprawa budowy Związku Jedności, i prawie wszystkie poważniejsze pisma nasze wypowiedziały już w tej mierze swe zdanie. Większość oświadcza się stanowczo za taką organizacją, dwa

dzienniki ["Dziennik Związkowy" i "Dziennik Polski" z Detroit] oświadczyły się przeciw, a część pewna zaprzętnięta obecnie burzeniem miłczy, gdyż od budowania już prawdopodobnie odwykła.

Za Związkiem Jedności oświadczył się przedewszystkiem "Dziennik dla Wszystkich" z Buffalo, który w uwagach polemicznych z "Dziennikiem Związkowym" między innymi powiada tak:

"Zdaje się, że redakcja "Dz. Związkowego" nie zdaje sobie sprawy z właściwego zadania mającego powstać Związek Jedności, bo inaczej nie występowałaby tak kategorycznie przeciwko niemu. Wogóle większa część miarodajnych czynników w społeczeństwie naszym nie zastanowiła się jeszcze głębiej, nad celami, którym taki Związek Jedności miałby służyć. I dlatego właśnie jedni tak go gorąco polecają, mając nadzieję, że reszta społeczeństwa "weźmie za łeb", inni znowu idee zjednoczenia odpychają, bojąc się tego możliwego ujarznienia.

Oczywiście, gdyby Związek Jedności miał pozwać inne organizacje ich samodzielności, albo jeżeliby miał służyć jednej tylko partji za narzędzie do jej innych partji, wtedy stałby się odrzutem instytucją niepożądaną i przyczyniłby się raczej do jeszcze większego rozłamów wśród społeczeństwa, aniżeli ono już obecnie istnieje.

Jeżeli więc przyszły Związek Jedności miałby być podobnym tworem, trzeba by stanowczo przyznać słusność wywodom "Dziennika Związkowego" i nawoływać związkowców, aby się trzymali zdania od podobnej organizacji.

Lecz zdaniem naszym Związek Jedności, jeżeli ma być organizacją z zasady zdrową, nie powinien naruszać w niczem autonomii i normalnego rozwoju poszczególnych organizacji. Z Jedności, wyrażając się słowami przenośnemi — nie powinien nawet wiedzieć, co każda inna organizacja w swym własnym domu robi. A jeżeli wiedzieć będzie, co jest w obecnych warunkach społecznych rzeczą bardzo możliwą i naturalną, wtedy nie wolno mu się w te sprawy wtrącać.

Szereg bardzo trafnych uwag na ten temat znalazło się także w "Nowinach Polskich" z Milwaukee — redaktor których powiada:

Myśl piękna i godna poparcia ale wtedy tylko, gdy komitety organizacyjne zastanowią się dobrze nad brakami i wadami dotychczasowych organizacji. Nie dopuszczają do tychże wad w "Związku Jedności" i uczynią nową ostoję życia polskiego w Ameryce dostępną dla wszystkich.

Związek Jedności powinien skupiać w sobie całe nasze życie narodowe, a zarazem podnosić ekonomicznie swych członków, przez wskazywanie właściwych dróg postępowania w Ameryce.

Związek ten nie może monopolizować życia polskiego, owszem powinien dążyć do rozwoju już istniejących poszczególnych organizacji, ale rozwoju racjonalnego i... narodowego.

Polacy są narodem indywidualistycznym, indywidualizm jest cechą naszego charakteru, który może wydać piękne owoce, gdy mu się wskaże prawdziwą drogę postępowania. Taką drogę może wskazać Związek Jedności, który może stać matką nowego życia narodowego w Ameryce, i przyczynić do rozwoju już istniejących większych poważniejszych instytucji, mających na celu ekonomiczne dobro.

W artykule polemicznym z "Dzien. Związkowym" za "Zw. Jedności" oświadczyły się także "Dziennik Chicagoski" i "Polak w Ameryce". Najobszerniej jednak sprawę tę omawia "Rolnik" który w ostatnim numerze poświęcił jej całą stronę.

Redaktor tego pisma, p. Paweł Klimowicz nie zwrócił wcale uwagi na fakt wiązania się w Związek Jedności towarzyszów polskich w stanie Massachusetts, milcząc, nie pominał ten wspaniały objaw samorzutności ludu polskiego, nie głosowałymi projektami lecz od razu czynem stwierdzając swoje poglądy na użyteczność projektu i podaje od siebie nowy zupełnie projekt organizacji.

Oto jak się panu Klimowiczowi przedstawiają "cele Związku": "Do polskiego Związku Jedności należeć może każdy uczyony Polak, bez różnicy zapartytwa społecznych, politycznych lub religijnych, o ile posiada zamiar szerszy o postanowienie, że przez Oświatę dążyć będzie do dobrobytu, uważając to dążenie za obowiązek względem siebie samego, względem rodziny swojej i względem Ojczyzny.

Wszelkie rozprawy o kwestiach społecznych, politycznych lub religijnych ze wszelkich urzędowych posiedzeń Polskiego Związku Jedności stanowczo i raz na zawsze są wykluczone.

Celem Polskiego Związku Jedności jest szerzenie oświaty wśród członków, oraz dopomaganie im do zdobywania lepszego bytu.

Oświatę ma szerzyć Związek taką właśnie, która dopomaga człowiekowi do zdobywania dobrobytu, a więc — oświatę praktyczną.

Dobrobyt pośród członków swoich Związek zwiększać będzie sposobami następującymi:

- 1. Przez dopomaganie w znajdowaniu roboty;
2. Przez dopomaganie do zmieniania rodzaju zajęcia na lepszy, lepiej płatny;
3. Przez dopomaganie członkom do oszczędności;
4. Przez dawanie członkom możliwości zakupywania produktów spożywczych w składach własnych, po cenach nie wiele wyższych od cen kosztu.
5. Przez dopomaganie członkom do zakładania na własną rękę handlow lub zakładów przemysłowych;
6. Przez dopomaganie im do osiedlania się na roli.
Szanowny projektodawca pozwoli sobie powiedzieć, że organizacja z takimi celami, zasługiwała by raczej na nazwę — biura strażności, lub wzajemnej pomocy biznesowej, a nie Związku Jedności Narodowej.

Związek Jedności, owszem ma szerzyć oświatę, ma dopomagać każdemu w zdobywaniu lepszego bytu ale — musi być przedewszystkiem i w pierwszym rzędzie organizacją społeczną i polityczną. O takiej myślał projektodawca J. E. ks. Biskup Rhode, kiedy po raz pierwszy z projektem wystąpił i taką też organizację lud polski w Stanie Massachusetts w życie wprowadza.

"Polak w Ameryce" od dłuższego czasu zamieszcza bardzo interesujące i obywatelskim duchem owiane artykuły podznaczone inicjalami B. S. K, z których pod wspólnym tytułem "Nasze potrzeby" roztrząsa najrozmaitsze nadzwyczaj aktualne kwestye. W jednym z takich artykułów znajdujemy nader gorący apel do młodzieży polskiej uniwersyteckiej, by organizowała przy nich "koła polskie" weigając do nich jak największą liczbę amerykańkan.

Autor korzysta z tego, że koło takie już zorganizował p. Julian Korsi, były student uniwersytetu Jagiellońskiego w uniwersytecie stanowym kalifornijskim, gdzie niema nawet jednego Polaka.

Celem tego "koła" jest nie tylko zapoznanie się z literaturą i historią Polski, ale także z potrzebami ekonomicznymi i obecnym położeniem politycznym narodu.

Omawiając tę sprawę, autor wspomnianego artykułu powiada: "Przeciętny inteligentny Yan- [Dokończenie na następnej stronie.]

Najmniejszy i najdroższy kucyk w świecie.
Tylko w Ameryce dzieją się takie rzeczy. — Idzie sobie mała milionerka Miss Marion Grey, przez Madison Square Garden w New Yorku, w towarzystwie rodziców i — sprostżega ślicznego, malutkiego kuczka. "Ja chcę tego kuczka" — mówi do rodziców. — "Bierz go — jest twoim" — odpowiada ojciec. Ale tu zaczęły się jego kłopoty. Właściciel, zamożny angiłk wcale nie chciał go sprzedać. "Dam stos srebrnych dolarów tak wloski, jak ten kucyk" — powiedział p. Grey — i dotrzymał słowa, a zachęcające panny Marion stało się zadość.

Z życia Tolstoja. Tolstoj, jego żona i obrazek z Tolstojem przy plugu.

Co inni piszą.

[Dokończenie z poprzedniej strony.]

kes tyle wie o Polsce, co np. gęś o astronomii. Indyferentyzm ten nie jest wcale anormalnym. System naukowy — tutejszy — jest przedewszystkiem specjalnie kształcącym. Zakład naukowy daje kończącemu zapas wiedzy w określonym zakresie, dla zdobycia kawałka chleba, a co do reszty, to mu mówi: cheesz rozszerzyć twój widnokrąg umysłowy w innych kierunkach, to się kształć, czytaj, pisz, ale to nie jest twój bezpośredni biznes.

A jaki cel my Polacy powinniśmy sobie zadać po za szeregiem naszych bezpośrednich potrzeb kulturalnych?

Uświadomienie jak największej ilości inteligencji amerykańskiej o nas, naszej historii, literaturze, położeniu politycznym i zadaniach naszych w przyszłości.

Jaka kategoria Amerykanów będzie najpotrzebniejsza do pracy w tym kierunku nad nią? Sądzimy, że nikt nie zaoponuje: że jest to młodzież uniwersytecka.

Czyż więc nie dobrze zapoczątkował sprawę p. Julian Korsi, i czy nie powinien mieć naśladowców?

Niech na to polska młodzież odpowie.

Czy nie dobrze byłoby w każdym uniwersytecie, w każdym seminarium, słowem w każdym wyższym zakładzie naukowym, gdzie jest choć kilku Polaków, założyć takie Koło polskie i wciągnąć do niego jak największej Amerykanów?

Pokorespondowawszy że sobą ułożyć wspólny program, znieść się z siłami pedagogicznymi polskimi i tak tu, jak w starym kraju, by prowadzić rzecz systematycznie i umiejętnie! Urządzić sobie nawet zjazd w czasie wakacji dla wspólnej wymiany myśli.

Młodzieży polska! Jest to sprawa pierwszorzędną wartość i wagi narodowej. Potrzebuje ona pewnej pracy i energii Społeczeństwo ma prawo ponieść obowiązek o nią do waszego żądać.

Znaczna część was kształci się za grosze, krawo przez rodziców zaprowadzane.

Wielu odbiera nauki kosztem społeczeństwa. Pamiętajcie, że my jesteśmy w tem położeniu, że "każdy musi pracować dla wszystkich" — każdy musi część wolnych zdolności czy środków ofiarować na ołtarzu obowiązków narodowych.

Niech, zawdzięczając Wam, z każdego uniwersytetu, gdzie się utworzą takie Kola, wyjdzie rocznicie dziesięciu Amerykanów przyehylnych świadomie czytelnikom — a po latach kilku inaczej na nas będzie patrzeć ogół. Amerykanie ci staną na poważniejszych stanowiskach, kto to wie, czy z czasem nie zajmą wybitnego miejsca w polityce krajowej.

Czy Wy myślicie, czy oni wówczas nie będą działać na wybawców Polaków?

Oni nie będą rzucać zwadkowych frazesów o Kościuszcze i Pułaskim, oni będą poemnować, że mają przed sobą nie zastęp talarzy, ale przedstawicieli narodu, który uratowali niezaleźność polityczną nie upadł, ale

daży wytrwale do niepodległości Ojczyzny.

Oni wówczas nauczą się nas szanować.

A po pewnym przeciągu czasu systematycznej pracy w tym kierunku, możemy być przekonani, że gdy się pokaże w prasie amerykańskiej paszkwił o nas, w rodzaju wyjęt przytoczonego, odpowiemy na niego nie my — ale ci, których młodzież nasza w swoim czasie nawiadomiła.

Niejmij nadzieję że apel ten tak szczyry, tak obywatelski i tak weźmie na ramiona naszej młodzieży uniwersyteckiej składający obowiązek nie minie bez echa, że wszędzie, przy każdym uniwersytecie, gdzie chociaż jeden Polak się kształcił, powstanie "Kolo polskie" na pożytek naszego narodu i ojczyzny.

CO NAM PRZEZ OŚWIATĘ ROZUMIEĆ NALEŻY.

Zjednoczenie polnańskich kobiet polskich zamieszcza w "Dz. Poznańskim" pod tym tytułem następujące słuszne uwagi:

"Dawno już minęły te czasy, kiedy oświata uważana była tylko jako przywilej wyższych warstw społecznych, a nawet i wśród tych warstw tylko jako potrzebna dla niektórych stanów i zawodów.

Dziś, przeciwnie, rozbrzmiewają wszędzie nawoływania do zdobywania sobie oświaty i do szerzenia jej we wszystkich warstwach społecznych. Podczas kiedy dawniej była oświata niby drogocenna kunstzowna latarnia, którą tylko wybrańcy w domu swoim zapalić mogli, to dziś jest ona jak słońce, którego promienie docierają i do najciemniejszych zakątków w chacie biedaka.

Nauczyli się też ludzie cenić oświatę i garną się do niej wszyscy z gorliwością i zapalem, mężczyźni i kobiety, starzy i młodzi. Jakżeż często się dziś zdarza, że rodzice nie wszedzą zabiegów, ograniczających własne potrzeby, narażają się na klopoty i niewygody, byle tylko dać dzieciom na drogę ich życia skarb oświaty; tak samo widzimy znowu całe zastępy młodzieży, które lata całe prawną nad siłą, nie rzadko głodem przymierają, aby tylko dojść na te wyżyny, gdzie słońce oświaty najjaśniej przyświeca.

Ogólne dążenie do oświaty znajduje swój wyraz w naszych czasach w przeróżnych stowarzyszeniach i organizacjach, mających na celu doprowadzenie członków swoich do możliwie wysokiego poziomu umysłowego. Ten sam cel przyświeca także naszym stowarzyszeniom, służący więc jest rzeczą, abyśmy się zastanawiali nad pytaniem, co rzeczywistość przez oświatę rozumieć należy.

Oświata bowiem jest pojęciem ogólnem bardzo szerokiem, mieszczącym w sobie wiele pojęć poszczególnych i cieńszych a wskutek tego bywa bardzo często chwilę wyciecznym, ale wartość oświaty jest tak wielka, że skoro tylko jest wszechstronna i opiera się na prawdzie, to, choćby zdobyta w najelementarniejszym tylko zarysku, zdolna jest człowieka uczynić światłym, tj. takim, którego dusza poznaje prawdę, dobro i piękno, a poznawszy te najwyższe skarby, ukocho je i ku nim kieruje bezustannie swoje dążenia i swoją wolę.

Niema wątpliwości, że taką tylko oświatę można mieć na myśli, mówiąc tak często dziś powtarzane słowo, że "oświata ludu dokonano cudu". O takiej zapewne my-

— rzemieślnik czy kupiec, a nawet lekarz lub adwokat jest różnocośnie światłym ze wszech miar człowiekiem.

Za ciasno pojmuje także oświatę, kto przez nią rozumie tylko znajomość ojczystego języka, a choćby i całokształt historii i literatury narodowej; taka oświata rodzima stanowi już ogólniejsze i szersze pojęcie, ale nie wystarczy, aby oświecić człowieka wszechstronnie.

Już nietylko jednostronnie, ale wprost błędne pojęcie o istocie oświaty mają ci, którzy mniemają, że polega ona na bezładnym napełnianiu umysłu ludzkiego wszelkimi możliwymi produktami literackimi przez czytanie bez celu i rozumianego wyboru. Taki fałszywy pogląd znajduje się mianowicie bardzo często wśród kobiet; a staje on się u nich tem żębniej, że karmią swój umysł prawie wyłącznie literaturą powieściową, która po największej części działa tylko na wyobraźnię, a nie kształci najwyższej władzy duszy — rozumu.

Zgubniejszym jeszcze w skutkach, a bardzo dziś rozpowszechnionem jest zapatrywanie, które wyklucza z dziedziny oświaty prawdy religijne, oparte na objawieniu nadprzyrodzonym. Nurtują więc już i w naszym narodzie takie prądy, które przez oświatę rozumieją wręcz pozbycie się wiary we wszystko to, czego nie można zbadać za pomocą zmysłów, zachowanie wiary zaś uważają wręcz jako ciemnotę w przeciwieństwie do oświaty.

Echa tych prądów odbijają się i w naszej dzielnicy, mianowicie w zjawisku, że organizacja oświatowa i publiczność, czerpiąca oświatę za pomocą czytelnictwa, interesują się w bardzo drobnej tylko mierze literaturą apologetyczną, tak bardzo dziś bogatą.

Jakże więc rozumieć oświatę w całym tego słowa znaczeniu? Otóż winna ona być słońcem, oświecającem wszechstronnie ducha ludzkiego. Tak jak blask światła słonecznego rozprzasta wszelkie ciemności, tak pod wpływem prawdziwej oświaty ustępować powinny z umysłów ludzkich wszystkie fałszywe zapatrywania, wszelkie kłamstwa i przesady.

Oświata winna człowiekowi otwierać oczy na cały otaczający go świat zewnętrzny, ukazywać mu prawa jego bytu, jego celowość i piękność. Za pomocą oświaty powinien człowiek poznać siebie samego, swoją godność i swoją wartość, a dalej jeszcze winien zrozumieć swoje stanowisko we wszechświecie, swój stosunek do Stwórcy, do bliźnich i do całego stworzenia.

Oświata ukazuje człowiekowi ludzkość w jej wiekowym pochodzeniu, w jej uświatowaniach w przyszłości i w jej pracach współczesnych, a daje mu wskazówki, jak on sam ma działać dla przyszłości.

Przez oświatę poznaje człowiek wspólny stosunek narodów i społeczeństw, oraz własne stanowisko i obowiązki rodzinne i społeczne wśród ludzkiego zbiorowiska, do którego z woli Bożej należy.

Znaniem człowieka światłego, to znaczy posiadającego prawdziwą oświatę, jest to, że on wie, czym jest, czego powinien chcieć, dokąd dążyć, aby pozostać zawsze w harmonii z Bogiem, z ludźmi i z sobą samym tj. aby być szczęśliwym.

Oświata wprowadziła działa bezpośrednio tylko na jedną władzę oświecając umysł, działa pośrednio także na uczucie i wolę. Uczucia człowieka bez prawdziwej oświaty bywają poziome i niepomowane; wola chociaż silna, że się pokierować może, jeśli jej umysł światły nie poprowadzi.

Któżby nie przyznał, że tak pojęta oświata to skarb prawdziwy, który zdobywać warto, choćby z wielkim trudem i mozolem.

I rzecz dziwna, że taka oświata wszechstronna i prawdziwa dla każdego człowieka jest dostępna, tak samo, jak słońce, które zarówno świeci dla maluczkich, jak dla wielkich tego świata. Prawda, że nabyć oświaty może więcej ten, kto całe lata strawi na jej zdobywaniu, aniżeli, ten kto po ciężkiej pracy fizycznej poświęca zdobywaniu oświaty swoje chwile wypoczynku, ale wartość oświaty jest tak wielka, że skoro tylko jest wszechstronna i opiera się na prawdzie, to, choćby zdobyta w najelementarniejszym tylko zarysku, zdolna jest człowieka uczynić światłym, tj. takim, którego dusza poznaje prawdę, dobro i piękno, a poznawszy te najwyższe skarby, ukocho je i ku nim kieruje bezustannie swoje dążenia i swoją wolę. Niema wątpliwości, że taką tylko oświatę można mieć na myśli, mówiąc tak często dziś powtarzane słowo, że "oświata ludu dokonano cudu". O takiej zapewne my-

ślisał wieszcz nas, kiedy wołał: "Niechaj żywi nie tracą nadziei. I przed narodem niosą oświaty kaganicy."

Właśnie dzisiaj, kiedy dążenie do oświaty jest tak ogólne, ważnym jest bardzo, aby jasne i prawdziwe mieć o jej istocie i znaczeniu dla człowieka pojęcie. Nam zaś ono przedewszystkiem potrzebne, skoro celem naszego zrzeczenia się jest zdobywanie oświaty dla siebie i szerzenie jej wśród wszystkich kobiet polskich. Jasne pojęcie o tem, co przez oświatę rozumieć należy najlepiej nam pomogą do wynalezienia i używania odpowiednich środków celem szerzenia prawdziwej oświaty, tego duchowego słońca, które Bóg dla ludzkości zapalił."

Z obawy o życie cesarza.

Podczas wizyty cesarza niemieckiego w Brukseli władze tamtejsze drżały ze strachu w obawie o życie cesarza Niemiec. Prokurator królewski, prokurator generalny i policya wiedzieli, że wszędzie dybła na niego anarchiści z bombami pod płaszczami. Z tej obawy skorzystał jakiś żartowniś w celu zażartowania sobie z wystraszonych władz, co w gwarze miejscowej nazywa się zrobić "zwanze". W dniu przybycia cesarza do stolicy Belgii dyrektor policji otrzymał anonimowe ozniesienie, że grupa anarchistów cudzoziemskich ma wykonać zamach! W doniesieniu wskazano dom znajdujący się na drodze przejazdu cesarza, z którego mogą być rzucone bomby pod powozy, a nawet numer mieszkania z balkonem, wychodzący na ulicę. Ponieważ owo tajemnicze doniesienie otrzymał na kilkanaście minut przed przyjazdem cesarza przezd dyrektor policji na czele oddziału policjantów udał się spiesźnie do wskazanego domu i wkroczył do rzekomych anarchistów, trzymające rewolwer gotowy do strzału.

Ku wielkiemu jednak swojemu zdziwieniu, znalazł nie anarchistów, lecz towarzystwo, złożone przeważnie z urzędników policji, którzy obchodzili wesoło imienniny jednego z przyjaciół — komisarza wydziałowego.

— Skąd idziesz?
— Z polowania.
— I znów nie nie zabiłeś?
— Trudno.
— Człowieku, zlituj się, wstydziłbyś przynajmniej swojego wyzła.

BIEDNY SPADEK.

Jest to znanym faktem, że dzieci nie tylko odziedziczają po rodzicach, ich dobre zalety, ale i również odziedziczają ich wady.

Najgorsza jest choroba odziedziczona, albo skłonność ku niej. Tacy ludzie powinni być bardzo pilnować, i chcielibyśmy właśnie uwagę zwrócić, tych co cierpią na reumatyzm, nerwość i inne choroby chroniczne, na Trinera Amerykańskiego Elixi Gorkiego Wina, który w takich wypadkach dało w rzeczywistości najlepsze rezultaty. Każdy musi pamiętać, że regularne trawienie jest fundamentem zdrowia i sił, a Trinera Elixi jest zadziwiającym lekarstwem we wszystkich nieregularnościach w trawieniu. Reguluje pracę wszystkich organów, osłabia ból i kolkę, zaburzenia żołądka, w zatwardzenie, nawet gdy już zastarzałe, reumatyzm, ból głowy i choroby wewnętrzne. Elixi jest teraz mocniejszy, i ma większą siłę kuracyjną niż przedtym. W aptekach. Jos Triner, 1333 — 1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

ECHA ZBRODNI NA JASNEJ GÓRZE.

"Nieszczęście na Jasnej Górze." Pod tytułem powyższym znajdujemy w "Atenu kapłańskim", piśmie wydawanym pod kierownictwem profesorów seminarium we Włocławku, uwagi ogólne o zbrodni na Jasnej Górze. Na wstępie spotykamy się ze stwierdzeniem, że "na Jasnej Górze oddawna już było bardzo źle", zarówno pod względem moralnym — jak pod względem gospodarki materialnej.

O. Euzebiusz Rejman, zostawszy przeorem zajął się przedewszystkiem "naprawianiem i przyozdobianiem murów", zaniedbał natomiast zupełnie pracę wewnętrzną. "Praca była skierowana wyłącznie do materialnej strony klasztoru, jego duch leżał odłogiem."

Była w klasztorze garstka tych, którzy widzieli zło i pragnęli naprawy, wszelako nie liczył się z nimi O. Rejman. Obok nich znaleźli się w klasztorze ludzie, pozabawieni zupełnie powołania zakonnego.

"Ci się jaskrawo odrzynie od gromadki zbożnej, schlebiali przeorowi pod każdym względem, mając na oku to, że za uznanie i część, niestety kłamną, będą się cieszyli jego wyrozumiałością i względami, które im tak bardzo były potrzebne. Trwonili poważne sumy pieniędzy, przedsiębrali rozjazdy, nieraz bardzo daleko, dla bardzo grzesznych przynajmniej, wychodzili samopas w podobnym celu na miasto — i wszystko to jakoś żądnych niemyłych nie pociągało za sobą skutków. W następstwie szerzyło się gwałtownie zło moralne, wychodziły na jaw skandale, mówiono o nich po cichu, a nawet i głośno w całej Częstochowie, wiadano w Warszawie, Łodzi, Krakowie i indziej. Wnoszono wrzeszcie skargi pisemnie i ustne do przeora, biadano, załamano ręce, a on na to nie reagował skutecznie.

Blizsze nieco szczegóły o tym nie-Zalogu otrzymał następnie Kurjer takie:

Kraków, 5[11]. Aresztowany w Zbydniewie Antoni Przeorski liczył lat 38 i pochodzi z gub. radomskiej. Był on w seminarium duchownym w Sandomierzu i tam otrzymał niższe święcenia; że seminarium jak powiada, dobrowolnie wystąpił; zdaje się jednakże, że go wydalono. Po wydaleniu przybył do Galicyi i tu pracował jako asystent II klasy w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie i w agencjiach w Bochni i Rzeszowie. W Krakowie w szkole handlowej składał egzamina, potrzebne mu jako urzędnikowi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń.

Zakończony artykułu "Ateum" nawołuje duchowieństwo, by wstępowało do zakonu, bo to jedynie może być środkiem jego odrodzenia.

Drugi nie-Zalóg!

Nie można powiedzieć, aby poszukiwanie Stanisława Żaloga, nie odbywało się gorliwie, owszem jest ono do takiego stopnia gorliwe, że już dwie osoby padły ofiarą pomyłki: jakiś Żaloga w Hamburgu i duchowny marjawicki w Galicyi.

O tym ostatnim piszą:

Zawichost, 5[11]. Osobnik, którego aresztowała po tamtej stronie kordonu, mianowicie w Zbydniewie, żandarmeria austriacka, stanowczo nie jest poszukiwanym Stanisławem Żalogiem. Bawił on w Zawichoscie dwa dni i napewno nazywa się Antoni Przeorski. Pochodzi ze wsi Potoczek w sandomierskim, był podobno w seminarium, ale wystąpił z przedostatniego kursu i ożenił się. Po śmierci żony, wyjechał do Ameryki, skąd wrócił jako ksiądz starokatolicki.

Jak mówią, miał on w Tarnobrzegu w Galicyi założyć gminę maryjarską, udał się też tam, ale ponieważ nie miał paszportu, a załatwić mu na terminie, więc postanowił się "przeszarwować". Miał do Zawichostu powrócić za tydzień. Tymczasem na stacyi kolejowej w Zbydniewie aresztowano go na żądanie naczelnika stacyi.

Stało się to, kiedy Przeorski wszedł do pociągu w kierunku Tarnobrzegu. Wówczas podszedł do niego naczelnik stacyi i oświadczył:

— Pan nie pojedziesz dalej!
Przeorski, będąc bez paszportu, zląkł się, że go odstawią do urzędu celnego i pociągną do odpowiedzialności, z przestachem więc zapytał:

— Dlaczego?
— Pan jeste Stanisławem Żalogiem — rzekł naczelnik stacyi.

Przypuszczalny Żalóg zbladł jeszcze bardziej. Ponieważ publiczność zauważyła tę scenę i usłyszała nazwisko Żaloga, otoczyła go dokola.

Domniemany Żalóg zaczął się szarpać, przy pomocy jednak publiczności naczelnika stacyi zaprowadził go do swego biura.

W nocy odstawia żandarmeria przytrzymanego do sądu w Tarnobrzegu.

Jak tutaj mówią. Przeorski od czasu swego przyjazdu z Ameryki praktykował jako ksiądz. Między innymi jeździł z wiatykami do chorych, odprawiał pogrzeby, nabożeństwa i msze, za które pobierał datki.

W uzupełnieniu powyższej korespondencji otrzymał "Kurjer Poranny" z Warszawy telegram zdaje się jednak nie dość ścisły, co do działalności Przeorskiego, następujący:

TARNOBREZEGI, 6[11]. — T. w. — Aresztowany tu Antoni Przeorski udawał w sandomierskim księdza katolickiego. Podobno naciągnął jakiegoś wieśniaka w Mydlowach na rb. 30 za pogrzeb, podczas którego zdradził się nieznaną osobą rytuału. Duchowieństwo zdemaskowało go jako nie księdza i zażądało od władz pociągnięcia do odpowiedzialności. Policja aresztowała Przeorskiego i osadziła w areszcie w Opatowie. Wydostał się stamtąd i postanowił uciec do Galicyi.

Tutaj kręcił się jako osoba świecka i jako duchowny. Zdaje się — szeryl maryawityzm.

Będzie stąd odstawiony do granicy pruskiej, jako wydalony z monarchii austriackiej.

Blizsze nieco szczegóły o tym nie-Zalogu otrzymał następnie Kurjer takie:

Kraków, 5[11]. Aresztowany w Zbydniewie Antoni Przeorski liczył lat 38 i pochodzi z gub. radomskiej. Był on w seminarium duchownym w Sandomierzu i tam otrzymał niższe święcenia; że seminarium jak powiada, dobrowolnie wystąpił; zdaje się jednakże, że go wydalono. Po wydaleniu przybył do Galicyi i tu pracował jako asystent II klasy w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie i w agencjiach w Bochni i Rzeszowie. W Krakowie w szkole handlowej składał egzamina, potrzebne mu jako urzędnikowi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń.

Zakończony artykułu "Ateum" nawołuje duchowieństwo, by wstępowało do zakonu, bo to jedynie może być środkiem jego odrodzenia.

Drugi nie-Zalóg!

Nie można powiedzieć, aby poszukiwanie Stanisława Żaloga, nie odbywało się gorliwie, owszem jest ono do takiego stopnia gorliwe, że już dwie osoby padły ofiarą pomyłki: jakiś Żaloga w Hamburgu i duchowny marjawicki w Galicyi.

O tym ostatnim piszą:

Zawichost, 5[11]. Osobnik, którego aresztowała po tamtej stronie kordonu, mianowicie w Zbydniewie, żandarmeria austriacka, stanowczo nie jest poszukiwanym Stanisławem Żalogiem. Bawił on w Zawichoscie dwa dni i napewno nazywa się Antoni Przeorski. Pochodzi ze wsi Potoczek w sandomierskim, był podobno w seminarium, ale wystąpił z przedostatniego kursu i ożenił się. Po śmierci żony, wyjechał do Ameryki, skąd wrócił jako ksiądz starokatolicki.

Jak mówią, miał on w Tarnobrzegu w Galicyi założyć gminę maryjarską, udał się też tam, ale ponieważ nie miał paszportu, a załatwić mu na terminie, więc postanowił się "przeszarwować". Miał do Zawichostu powrócić za tydzień. Tymczasem na stacyi kolejowej w Zbydniewie aresztowano go na żądanie naczelnika stacyi.

Stało się to, kiedy Przeorski wszedł do pociągu w kierunku Tarnobrzegu. Wówczas podszedł do niego naczelnik stacyi i oświadczył:

— Pan nie pojedziesz dalej!
Przeorski, będąc bez paszportu, zląkł się, że go odstawią do urzędu celnego i pociągną do odpowiedzialności, z przestachem więc zapytał:

— Dlaczego?
— Pan jeste Stanisławem Żalogiem — rzekł naczelnik stacyi.

Przypuszczalny Żalóg zbladł jeszcze bardziej. Ponieważ publiczność zauważyła tę scenę i usłyszała nazwisko Żaloga, otoczyła go dokola.

Domniemany Żalóg zaczął się szarpać, przy pomocy jednak publiczności naczelnika stacyi zaprowadził go do swego biura.

W nocy odstawia żandarmeria przytrzymanego do sądu w Tarnobrzegu.

skiego po odsiedzeniu kary odstawiono do granicy.

Przeorski oświadczył, że wskutek nie odbycia w Rosji powinności wojskowej, nie mógł starać się o pasport. Poza tem legitymował się Przeorski świadectwami z seminarium w Sandomierzu i innymi dokumentami.

Damazy ubolewa.

Donoszą z Krakowa: Od pewnego czasu krążyły tutaj wiadomości, że Damazy Macoch pisze "pamiętniki" w więzieniu. Pisanie pamiętników, według regulaminu więziennego jest stanowczo wykluczone; o ile wiemy Damazy Macoch pisał list do przeora klasztoru częstochowskiego O. Piusa Welosńskiego i ojców zakonnych.

List ten odszedł już z sądu krakowskiego do Częstochowy. Treść listu zaczyna się od słów: Najprzewielebniejszy ojcze przeorze i czeigodni ojcowie! Dalej pisze Macoch, że zbrodni popełnił w uświadomieniu i najwyższym stopniu zdenerwowania, nawet obłąkania. Ubolewa, że jego straszny czyn rzucił na całe zgromadzenie zakonne hańbę i niesławę; obecnie zdaje sobie sprawę z ohydnej tej zbrodni, żałuje jej i ściele się do nóg najprzewielebniejszego przeora i czeigodnych ojców z żalem w sercu i najgłębszą skruchą; z płaczem błaga najpokorniej o łaskę i litość i żebrze o przebaczenie...

Dalej pisze, że z całą szczerością przyznał się do winy i pragnie ją odpokutować; o świętokradztwie nie wie i pręczy, żeby zabójstwo łączyło się z świętokradztwem, zabilem — pisze — tylko w uświadomieniu za doznana zniewagę.

"Słusza — kończy — spotkała mnie kara za niedotrzymanie i łamanie ślubów zakonnych."

Jeszcze raz prosi gorąco o przebaczenie i całuje ręce przeorowi i ojcóm.

W dopisku zaznacza, że miał zamiar zaraz napisać, ale jest jakby w obłądnie i wciąż zdaje mu się, że to sen, a to strasza rzeczywistość.

Bazyli Oleskiński.

Z Częstochowy piszą do "Kurjera Warszawskiego": Niezwyczajne burzenie w sferach duchowieństwa i osób świeckich wywołał list suspendowanego zakonnika Bazylego Oleskiego, wydrukowany w "Gońcu Częstochowskim", w którym autor domaga się przywrócenia mu honoru i dobrego imienia, oraz odwołania czynionych mu zarzutów. Jak wiadomo, Bazylego Oleskiego zasuspendował biskup za udział w defraudowaniu pieniędzy klasztornych, czego dowodzą zeznania Damazego w Krakowie. Bazyli, jako kustosz i zakrystyan, dawał w zastępstwie klucze Damazemu, tem samem więc należał do spółki, a przynajmniej musiał wiedzieć o defraudacyi i sprawkach Damazego i Izydora. Gdyby Bazyli był najniewinniejszym, jak się wyraża w swym liście, to napewno ogół pozostałych wiernych Paulinów byłby już wystąpił w jego obronę. a i sam Bazyli od samego początku sprawy powinien był wystąpić, gdy tymczasem, jak wiadomo, odmówił on jednemu z dziennikarzy warszawskich wyznania prawdy, odwołując się do sądu cywilnego i podając się jego wyrokóm. Wreszcie mieszkającym w Częstochowie z okolic Jasznej Góry aż nadto znana jest poufata zażyłość Bazylego z pewną osobą lo-cywiście kobietą, przyp. red., z którą często wyjeżdżał za granicę i dla której chciał kupić kamienie do kilkadziesiąt tysięcy rubli. Wszystko to są fakty, świadczące o "niewinności" Bazylego Oleskiego.

Coś nowego na...
Święta Bożego Narodzenia.
Z księgarni "Gazety Polskiej" wyszła nowa książka pod tytułem
"BÓG SIĘ RODZI!..."
czyli POLSKIE JASEŁKA,
w trzech odsłonach z melodiami napisana przez KAROLA WACHTLA.
W Jasełkach tych występuje kilkanaście osób. Są one tak wyborne skreślone, że tak dorofli, jak i dzieci mogą łatwo odegrać swe role. Nuty na jeden głos są dodane do Jasełek. Książka ozdobiona jest pięknymi rycinami.
Cena jednego egzem. 50c. Cały komplet na 25 osób \$12.50.
W. Dyniewicz Publishing Co.
1113 Noble Street, Chicago, Illinois.

O Polsce po Angielsku.

RUTHENES MARRY WITH MANY RITES.

Autum Fixed by Tradition for Weddings and Rule Seldom Broken.

LONG, COSTLY CEREMONY.

Cake Baked at House of the Man; Bride Presents Embroidered Shirt.

By George A. Dorsey, P. D., Ll. D. (Chicago Daily Tribune).

CHARM OF EUROPE THE UNEXPECTED.

Bukowina, Described in Books as of No Account, Is Beautiful Country.

EMIGRANT SEEN LEAVING.

Parents Weep and Shriek at Station as Children Start for America.

By George A. Dorsey, P. D., Ll. D. (Chicago Daily Tribune).

KOSSOW, Galicia, Austria, Sept. 17. — In the spring the young man's fancy may turn to thoughts of love, but the golden autumn is the marriage time for Poles and Ruthenes.

In this, we have a beautiful illustration of the force of tradition is as effective as law. Among unlettered people, tradition is law the violation of which is immoral or immodest. Marriage at any other season of the year is more or less improper. They even look upon carnival time as less suitable for weddings.

There are minor differences, according to locality, in the marriage ceremony. But with Ruthenes and Poles it is a long ceremony, with interesting rites, and brings together a great many people of both sexes. It has something of the nature of a comic opera, often lasting a fortnight and requiring the expenditure of much time and money. Weddings combine with feasts and fairs to contribute to the poverty of the peasants.

The suitor, generally on a Saturday and accompanied by a go-between called "Starosta" goes to the young woman's home. At the door they stand humbly while the Starosta makes excuses for their sudden visit, inviting some quaint fib; for example, that they have lost their way, or that they have tracked a fox to the door.

Brandy at the Betrothal.

Then the Starosta takes a bottle of brandy from his pocket and asks for a glass. If the parents favor the suit, they offer him a pail or a jug. At last the maiden is allowed to appear with a glass. Now the time has come to extol the virtues of the maiden and to announce the object of their visit. The maiden takes a sip of brandy from the glass and hands it to the suitor. Neighbors are called in and the engagement is, as it were, announced. Kings are exchanged.

The Starosta usually visits the maiden's house three times. At the last visit they talk about the dowry, usually consisting of clothing and linen, cattle, and household goods. It is also decided whether the suitor shall take up his abode in the girl's house, or she in his.

Much is made of this dowry. The Galician peasant, by marriage not only gets a bride, but "a feather bed and the washing of his shirts."

Next the two families arrange the wedding procession, the druzyna. The suitor's druzyna consist of seven people, a leader, two young fellows keen on dancing, two elderly men, one of whom is to act as host in the bridegroom's house; two women one noted for her respectability, while the other is generally the maiden's unmarried sister; two musicians. The maiden's druzyna consist of three girls, two young men, often their brothers; one old man and two musicians.

Inviting the Guests.

Surrounded by their followers, the young couple perform the preliminary ceremony of inviting the guests. The suitor takes the lead, galloping about in a great hurry, waving a white cloth.

In each house, certain symbolic preparations now take place. These are looked upon as serious and must be accurately carried out. In the suitor's house, the mystic wedding cake, known as "korowaj," is baked, under the supervision of the women of his suite. With singing and drinking, the immense cake is decorated with flowers and figures.

As soon as the cake is ready, the young man appears, preceded by his Starosta, to ask the blessings of the girl's parents, relatives and all present. The young man thus blessed is solemnly placed behind a table on a covered seat, the posag, and then there are songs about his future, the love of his friends and the wedding. All present give him money. Two of the girl's followers, called Cossacks, demand entrance as her messengers and hand the young man a new shirt, decorated with ribbons and myrtle.

For a year I had heard now and then of Bukowina. Every one takes a fling at it. "It is a poor, benighted country with a melange of language. All business, commerce, trade, everything in the hands of the Jews except the work of the government. It is a poor country with miserable, degraded peasants, stupid and illiterate, steeped in poverty. It is the falling off place. And what could you expect of the capital of such a country?" What did we find?

For miles north from Wznitz we are in the Prut valley, as beautiful a country as one could wish to see. The valley is broad, fertile, and looks carefully cultivated. Even the train is clean, though it burns wood and hauls freight. A single carriage is reserved for "class" passengers. The bulk of its passengers are peasant, the cleanest and most picturesque I have seen for a long time. Darker types prevail. Perhaps some are Romanians, taller and better than the Huzules.

Land in Vast Estates.

There is no need to consult authorities as to the distribution of land. On one side of the train a continuous series of vast estates sometimes on both sides. Here are cornfields like those of Illinois. But the yield will not be within 30 per cent as much. Broad wheat fields. The wheat has been gathered and nothing remains but geese in the stubble and innumerable huge straw stacks. They are cutting the second crop of clover. As many women as men in the fields. An hour after cutting the hay is tossed upon tall, slender pine trees, their limbs drooped to within a foot of the trunk. These posts are part of the peasant's farm tools. After harvest they are pulled out of the ground and carefully piled inside the barn.

Little farms are infinitely more common than large ones, each with simple, dignified log house in a garden of fruit trees and flowers.

At one station we were attracted by a shriek which sounded like despair. Looking out, we saw a young woman with tears streaming down her face boarding the train, followed by a young man. On the platform a tall gaunt, be-whiskered peasant with seamed face and long hair, in top boots and clean white linen. His face, too, looked funereal. Two women and children were crying. The young couple must either be going to America or to jail.

When the train pulled out I went forward and asked the young man where he was going. He could not understand, but made a good guess at my question for he replied: "America." Where? I asked. "Bootlerpa." I made out that neither he nor his wife had ever been in Butler, Pa. When I pointed to myself and said "Amerykanski" both were excited, smiled, and poured forth a flow of all the consonants in the Ruthene alphabet. And I left the young lady smiling through her tears.

No Wonder at the Tears.

They go from a sweet country, a good home, if you look only at the outside, even within it is some thing of a home, because there is some art which they know and understand. And a clean atmosphere. No wonder the old folk cried, for Butler, Pa., is far from this village. The parents probably have never visited Czernowitz. They haven't even a fair conception of how far America really is, nor of the countless tacks on the young couple's road.

We have not invited them to America. It is no affair of ours if they fail. But, from their point of view they have been as truly invited as if they had an engraved invitation from the White House. It is up to us to make their entrance into American life easy, sane, and healthy; and to make impossible the growth in America of the conditions which impelled them to emigrate. They are both children from school. But it is a school of nature rather than of books. They have sound bodies, and willingness. They represent 30,000,000 people, the vast majority of whom are culturally far below these two.

Perhaps their son will return to the valley of the Prut in a future Mauretania. Stranger things have happened. It is possible in America to acquire in one generation what twenty centuries have failed to bring about in Europe — political and intellectual freedom. When the young man sets foot in New York he ceases to be a peasant. He is a laborer — to show what is in him. We have our aristocracy of wealth, learning, and descent — millionaire, professional man, Puritan. But a son of these Ruthene peasants may, by his own effort, enter two of these classes and marry into the third.

Yet we may remind the Ruthene that he falls into an inheritance planted by Puritans, hewn by frontiersmen, and paid for in sweat and blood. And he gets a chance at it all for less than \$50. His own millions of ancestors never conquered anybody, never fought for political freedom.

Officers Stand on Etiquette.

But the most fun is to watch a crowd of officers breaking up. No one may leave until the highest officer has given the signal. He salutes everybody; everybody salutes him. Then everybody else. It looks grand and impresses the taxpayer. It kills time. To kill time is worth while and money.

Pośrednio i bezpośrednio.

Michał: Powiedz mi Anku, jaka jest różnica między wyborcami bezpośredniemi a pośredniemi?

Antek: To ci zaraz wytłumaczę. [[Uderza go silnie w twarz]]. Teraz idź i oddaj to Kubie, natenczas Kuba dostanie odemnie pośrednio, a ty bezpośrednio.

Michał: Aha, rozumiem. [[Uderza Anka porządnie na odlewkę]]. A więc ty sam sobie pośrednio dałeś po papie.

POTEZBA AGENTOW!!!

W każdej miejscowości, gdzie znajdują się Polacy potrzebujemy agentów do rozpowszechnienia "Gazety Polskiej", "Ilustrowanego Tygodnika Powieściowo-Naukowego" jakoteż sprzedaży książek. Nawet ci, którzy w dziedzinie dziennic zarobić. Po warunkach zgłosz się do: W. DYNIEWICZ PUB. CO., 1113 Noble str., Chicago, Ill. [x]

Niebywała sposobność.

Czytacie, co mówi dyplomowana akuszerka: otóż kto przyśle tylko 4c w markach pocztowych — otrzyma nieocenioną informację zawierającą: Co każda Panna i Mężatka co winna wiedzieć? Co robić przed i po wyjściu za mąż? i bardzo wiele ciekawych rzeczy; tysiące uszczęśliwiających dziękię za tak doskonałe informacje. Wystarczy napisać: Pani Karaskiewicz proszę mi przysłać informacje dla Pani i Mężatki. Adresujcie: Mrs. Karaskiewicz, 1433 Broadway Buffalo N. Y. G 49

Roumanians Enliven the City.

I think I prefer Czernowitz to Lemberg. Its situation is much more beautiful — really charming. There is more sparkle to the city, more vivacity. Lemberg impressed me as heavy. The sparkle here must be attributed to the Roumanians. Some drops of blood and a little culture 2,000 years old makes a showing. Italian colonists, men tinged with Roman culture, generations hence in the Argentine or the United States will show something of the vivacity, cleverness, and skill born of Italy.

Nie pojmuję — mówi żona do męża — że ty dla tej kucharki daleko jesteś grzeźniejszemu, niż dla mnie! — To rzecz prosta tłumaczy mąż: bo dziś o dobrą kucharkę trudniej, jak o żonę.

Składane Szopki Betlejskie.

No. 5503. Szopka ta przedstawia stajenkę betlejską. Wewnątrz znajdują się Jezus w otoczeniu św. Familii, a Trzej Królowie składają dary. Wokół rosną palmy. Nad stajenką widać napis: "Gloria in excelsis Deo". Rozmiar 5 1/2 x 8 cali. Cena 10c

No. 4285. Szopka ta przedstawia stajenkę betlejską, przed bramą stoją pastuszkowie i Trzej Królowie składają ofiary. Wokół rosną palmy i oślia. Po bokach stajenki rosną palmy nad bramą widać napis: "Gloria in excelsis Deo!" Po za figurami widać miasto Betlelem. Rozmiar 4 1/2 x 6. Cena 15c

No. 4362. Szopka ta przedstawia stajenkę betlejską, przed bramą stoją pastuszkowie i Trzej Królowie składają ofiary. Wokół rosną palmy i oślia. Po bokach stajenki rosną palmy nad bramą widać napis: "Gloria in excelsis Deo!" Po za figurami widać miasto Betlelem. Rozmiar 4 1/2 x 6. Cena 15c

No. 7694 Szopka ta jest ozdobnie wykonana. W otoczeniu św. Familii znajdują się Dzieciątko Jezus, które mu Trzej Królowie składają ofiary. Przed bramą, która jest ustrójona palmami i drzewami stoją pastuszkowie i owce. Po bokach szopki i na zewnątrz znajdują się czerwone o-Deo". Wewnątrz składają mędrcy z wschodu dary Jezusowi; dalej jest św. Rodzina w otoczeniu wolu, oślia i pastuszków a w głębi widać front świątyni. Rozmiar 9x10 cali. Cena 55c

No. 4276. Ta szopka przedstawia ozdobną stajenkę betlejską. Po obydwu stronach rosną kwiaty palmy i drzewa, nad bramą widać napis. "Gloria in excelsis Deo!" a nad tym złoścista Gwiazda, pod którą kłęczą Aniołowie; po lewej stronie bramy kłęczą pastuszkowie z darami; wewnątrz składają mędrcy dary Jezusowi dala jest św. Rodzina w otoczeniu oślia i wolu a wewnątrz widać front stajenki betlejskiej. Rozmiar 8x9 cali. Cena 60c

No. 4291. Piękna ta szopka jest rozmiar 9x10 cali. Stajenka jest pokryta śniegiem. Wewnątrz znajdują się Dzieciątko Jezus w otoczeniu św. Familii, wolu i oślia. Trzej królowie składają dary a w r-egu stoją pastuszkowie ze swą trzodką. Nad stajenką drzewami napis: "Gloria in excelsis Deo!" Wewnątrz stajenki stoją pastuszkowie i trzej mędrcy; dalej jest św. Rodzina w otoczeniu wolu i oślia a obok na kłęczkach mędrcy ze wschodu, składają dary. Rozmiar 10x8 cali. Cena 35c

No. 4279. Szopka ta przedstawia front świątyni otoczonej z boków drzewami i kwiatami, z prawej strony widać widać dzwon; u wejścia na prog widać napis: "Gloria in excelsis Deo!" a wewnątrz widać Aniołowie, którzy trzymają napis: "Gloria in excelsis Deo!" Cena 60c

No. 4270. Szopka ta przedstawia stajenkę betlejską; po bokach bramy rosną drzewa i stoją pastuszkowie ze swą trzodką, nad bramą widać napis: "Gloria in excelsis Deo!" a wewnątrz znajduje się św. Rodzina w otoczeniu oślia i wolu; mędrcy ze wschodu składają dary. Rozmiar 8x9 cali. Cena 65c

No. 4353. Szopka ta jest rozmiar 13x11 cali. Pięknie ozdobiona, przedstawia stajenkę ustrójoną kwiatami. Nad bramą znajduje się napis "Gloria in excelsis Deo!" Wewnątrz znajduje się św. Rodzina, w otoczeniu wolu, oślia i pastuszków. Trzej królowie składają Jezusowi dary. Cena 75c

No. 4275. Szopka ta jak ryćcina przedstawia ozdobną stajenkę, przed którą z obydwóch stron rosną drzewa pokryte śniegiem; w oknie nad dachem widać rozbujający dzwon, nad wół. Trzej mędrcy wschodni składają dary. Cena \$1.25

No. 4281. Szopka ta wygląda jak No. 4275 lecz rozmiar większego 11x14 kienka. Nad bramą świeci Gwiazda betlejska i Aniołowie Rozmiar 10x8 cali. Cena 35c

No. 4276 i No. 4350.

No. 4275, i No. 4281.

dający dary. Rozmiar 11x13 cali. Cena \$1.00

No. 4357. Szopka ta przedstawia front świątyni otoczonej drzewami i kwiatami; z prawej strony widać wieży rozbujający dzwon a przed bramą stoją pastuszkowie ze swymi trzodkami a wewnątrz składają mędrcy z wschodu dary Jezusowi; w otoczeniu św. Rodziny, wolu i oślia. Nad drzewami widać napis: "Gloria in excelsis Deo!", a wewnątrz przedstawia świątynię. Rozmiar 13x15 cali. \$1.10

No. 4358. Szopka ta przedstawia wspaniały front świątyni otoczonej drzewami i kwiatami z piękną murawą przed bramą, w której stoją pastuszkowie; po prawej stronie widać wieżę rozbujający dzwon a wewnątrz mędrcy ofiarują Jezusowi dary, a druga strona wyraża jodla. Na progu stajenki po obydwóch stronach bramy są pastuszkowie z darami, wewnątrz św. Rodzina, obok niej ośliol i

POCZTOWKI NA BOZE NARODZENIE.

calli jest o wiele piękniej odrobiona. Przedstawia ona kościół pokryty śniegiem i otoczony drzewami. Przed bramą stoją pastuszkowie ze swymi darami a wewnątrz Trzej Królowie składają dary Jezusowi, który siedzi w żłóbku, otoczony św. Rodzina, wśród wolu i oślia. Nad bramą świeci Gwiazda betlejska a około niej znajdują się święci Aniołowie. Szopka ta jest artystycznie wykonana. Cena \$1.50

No. 4358. Szopka ta przedstawia wspaniały front świątyni otoczonej drzewami i kwiatami z piękną murawą przed bramą, w której stoją pastuszkowie; po prawej stronie widać wieżę rozbujający dzwon a wewnątrz mędrcy ofiarują Jezusowi dary, a druga strona wyraża jodla. Na progu stajenki po obydwóch stronach bramy są pastuszkowie z darami, wewnątrz św. Rodzina, obok niej ośliol i

Lepszego gatunku pocztówki sprowadzane z Europy.

Odebrałmamy z Europy wielki zapas lepszego gatunku pocztówek, w ślicznie odrobionych, pięknych kolorach na Boże Narodzenie; Nowy Rok; Z powinozwaniem Imienia i Wielkanoc, które sprzedają się po następujących cenach: 1 sztuka 5c 6 sztuk za 25c.

Pocztówki przedstawiające widoki miast polskich, tyy ludu polskiego, herby miast polskich, herby polskie, sławne obrazy mistrzów polskich itd., 'd. sprowadzane z Europy.

Mamy na składzie kilkadziesiąt gatunków pocztówek sprowadzanych z Europy, bardzo pięknie w kolorach wykonano, które sprzedają się po następujących cenach: 1 sztuka 5c 6 sztuk za 25c.

Składane Bilety z Powinowawianiami na Boże Narodzenie, Nowy Rok lub Imieniny.

Z Europy otrzymaliśmy wielki zapas składanych biletów, z drukowanymi wierszami na wewnątrz, przepięknie ozdobione w kolorach na Boże Narodzenie; Nowy Rok lub Imieniny, które sprzedajemy po cenach następujących:

Mniejšie: 1 sztuka 10c 3 sztuki za 25c.

Większe: 1 sztuka 15c 2 sztuki za 25c.

Przy zamawianiu prosimy podać na jaką uroczystość.

Ozdobny Papier Listowy na Boże Narodzenie.

Drukowany w dwóch kolorach z odpowiednim wierszem i obrazkiem nalepionym, bardzo stosowny do posłania takiego listu do krewnych lub znajomych.

Cena tego papieru listowego: 6 sztuk za 25c. 25 sztuk za \$1.00

Ozdobny Papier Listowy na Nowy Rok.

Drukowany w dwóch kolorach z odpowiednim wierszem i obrazkiem nalepionym, bardzo stosowny do posłania takiego listu do krewnych lub znajomych.

Cena tego papieru listowego: 6 sztuk za 25c. 25 sztuk za \$1.00

Pocztówki ozdobne z Kwiatowymi Deseniami, oraz przedstawiające widoki gmachów chiagogkich, innych miast itd.

Mamy kilkadziesiąt gatunków pocztówek bardzo ładnie wykonanych, które sprzedajemy po następujących cenach: 2 sztuki 5c. 4 sztuki za 10c. 8 sztuk 20c. 25 sztuk 50c.

W. Dyniewicz Pub. Co. 1113 Noble St. Chicaoo, Ill.

(Ciąg dalszy).

W takim razie, po przybyciu na miejsce, umówimy się i jak sądzić, będziesz z tego zupełnie zadowolony.

James chciał podziękować gorącymi słowami, gdy wtem uważył jego odwrócić niespodziewane zjawisko.

Morze i horyzont na zachodzie zabarwiły się krwawym blaskiem, w którym widać było dwie wyspy.

Na jednej z tych wysp wznosił się szczyt podobny do ściennej piramidy. Buchały z niego dymy i płomienie.

— Wulkan! — zawała Pool, spoglądając z podziwem na szczyt płomienisty.

Nagle rozległ się straszliwy łoskot. Z krateru wyleciało mnóstwo kamieni, i wnet potem trysnął strumień lawy ognistej.

Przebudzeni odgłosem wybuchu pasażerowie wybiegli na pokład, było między nimi kilka kobiet, które przerażone zaczęły biegać po okręcie i płakać.

Porucznik usiłował utrzymać porządek, zaś kapitan kazał sternikowi zwrócić okręt na wschód, aby się usunął jak najdalej od przebudzonego z nieczynności wulkanu. Podróżni i załoga z wyrazem przestachu na twarzach przyglądali się pełnemu grozy widokowi.

Nawet kapitan objawiał niepokój, przynaglając ustawicznie do pośpiechu.

Blask rozjaśniał coraz szerszą przestrzeń widokowego i morze na ogromnej przestrzeni zabarwiło się na czerwono. Tymczasem wierzchołek wulkanu wyrzucał coraz większą ilość dymu, kamieni i czerwonej lawy.

Chociaż okręt już znacznie oddalił się od góry ognistej, ludzie jednak mocno cierpieli skutkiem gorąca, którego przyczyną wytłumaczył sobie nie umieli.

Naraz morze zaczęło się kołysać gwałtownie, pomimo że wiatru wcale nie było. Okręt przechylał się to na jedną, to na drugą stronę.

Powiększyć parę! — krzyknął kapitan. Palace dorzucili ogromną ilość węgla pod kocioł.

Britannia pędziła teraz lotem strzały. Lecz morze bałwaniło się coraz potężniej, już i fale wpadały na pokład.

Wtem woda dookoła okrętu zaczęła mocno wrzeć i naraz ze straszliwym wstrząśnięciem nieopodal z głębin morskiej trysnął strumień płonącej lawy.

— Wulkan podmorski! — zawała kapitan. — Sterniku, zwróć na prawo! Przydać jeszcze pary!

Okręt obrócił się szybko i jak mógł, uciekał od miejsca niebezpiecznego.

Nagle morze się wzdęło, z pod wody wyrzwał jakby stożek wulkanu i z przerażającym łoskotem żygnął lawą ognistą. Strumień lawy dobiegł do okrętu, który natychmiast stanął w płomieniach.

Rozległy się straszliwe krzyki ludzi poparzonych, płacz kobiet i donośny głos kapitana. Niektórzy podróżni i majtkowie skakali do morza, gdzie naturalnie ginęli we wrzących falach.

Płomienie, dym, para i wysoko sięgające bałwany morskie otaczały nieszczęsną Britannię; z guba jej stała się nieuchronną.

A tymczasem oba wulkany, na wyspie i podmorskie, działały ciągle z nieślabnącą siłą. Ogłuszający trzask wstrząsał powietrzem, z krateru buchały płomienie, rozpalone odłamy kamieni przelatwały co chwila, strumień gorącej lawy coraz bardziej się wydłużał.

Spuszczono czempredę łodzi, do nich wskoczyli majtkowie i kilku podróżnych, ale wkrótce objęły ich płomienie gorącej lawy, ciągle buchającej.

Na statku pozostał kapitan, porucznik i młody majtek, oraz kilka osób okropnie poparzonych, wijących się w męczarniach. Cały statek obejmowały już płomienie, jedyna łódź pozostała paliła się także.

— Zginiemy! — rzekł ponurym głosem porucznik, spoglądając posępnie dokoła.

— Możemy się jeszcze ocalić — odparł kapitan. — Weźmy każdy po jednej z tych baryłek, — mówiąc to, wskazał beczki pułki, — weźmy wiosła, dotąd nie objęte płomieniami, przywiążmy się do nich i stoczmy się w morze. Drzewo utrzymywać nas będzie na powierzchni, a wiosłami możemy sterować. Może nam się powiedzie dotrzeć do tych wysepki na prawo od wulkanu. Wpróż jednak przekonam się, czy wielu podróżnych jest pod pokładem.

Mówiąc to, zbiegł ze schodów, ale wrócił wkrótce, gdyż cały spód już palił.

Kapitan wybrał czempredę beczkę, wybił w niej dno, przez otwór z boku przełócił postrotek, wszedł w beczkę i pos-

tronkiem przywiązał się do pasa. Inni dwaj zrobili tak samo.

— Spełniliśmy naszą powinność do końca — mówił kapitan. — Teraz już nie jesteśmy w stanie pomóc ani nieszczęsnym Brytanni, ani komuś z ludzi na okręcie. Czas pomyśleć o sobie. Panie Boże, pomóż nam!

— Panie Boże, pomóż! — powtórzyli porucznik i James.

I wszyscy trzej, wzięwszy w ręce wiosła, wskoczyli w morze, podawszy sobie wprzód dlonie na pożegnanie.

Ezy zakreśliły się w oczach Jamesowi przy tym pożegnalnym uścisku. Na twarzach kapitana i porucznika także widać było wzruszenie.

Okręt oddalił się już trochę od płomieni i woda była mocno gorąca. Dym i para tamowały oddech. Pomimo to rozbitek pracowali wytrwale, kierując się wiosłami i zdążając ku widocznej zdala wysepce.

Czas jakiś płynęli razem. Później jednak wzburzone fale rozłączyły ich.

James stracił z oczu swoich towarzyszy. Płynąc, modlił się serdecznie, polecając się Opatrzności Bożej.

Nagle odezwał się wybuch straszliwy. Para musiała rozsądzić kocioł okrętu. Niebawem Britannia pogrążyła się w morze. Skutkiem wybuchu fale wzburzyły się jeszcze bardziej, i wkrótce młody majtek, nieustannie ogłuszany bałwanami, — które przez niego się przelewały, utracił przytomność.

Na wysepce.

Kiedy James przyszedł do przytomności, już był dzień biały.

Otworzył oczy i chciał wstać, ale ruchy jego krępowała beczka i postrotek, którym był do niej przywiązany.

W pierwszej chwili nie umiał sobie z tego zdać sprawy, co się z nim dzieje. Gdzie jest on sam, gdzie Britannia, gdzie jest załoga, pasażerowie, kapitan, porucznik, sternik, majtkowie?

Zwolna przypomniał sobie straszny wybuch dwu wulkanów, pożar okrętu, odpłynięcie łodzi, wzruszające sceny, ostatnie pożegnanie i pływanie po morzu w beczkach samotrzeć, później już tylko samopas.

Teraz dopiero ze zdumieniem spostrzegł, że fala go już nie unosi, ale że spoczywa na piaszczytnym brzegu. Nieopodal rosło kilka palm kokosowych.

Więc jestem ocalony! — zawała radośnie. — Dzięki Ci, dobrotliwy Boże!

Macając rękami, znalazł węzeł, którym był prytwierdżony do beczki. Ale nazbyt osłabiony i zmęczony, nie mógł go rozwiązać.

Przypomniał sobie, że miał nóż w kieszeni. Sięgnął tedy i na szczęście znalazł go. Wkrótce przeciął powrót. Powstał z wysiłkiem i rozprostował zdrtwiałe członki. Ciepłe promienie słoneczne działało na niego dobroczynnie i rozgrzewało go po długiej kąpieli. Dotykał rękami swego ciała — nie go w szczególności nie boleło, nigdzie nie był skaleczony.

Wszedł na wzgórek i rozejrzał się po morzu.

Powierzchnia wody była gładka i lśniąca jak zwierciadło. Po Britannii nie było nigdzie ani śladu. Podmorski wulkan znikł także, prawdopodobnie zapadł się napowrót w głąb morza.

James oglądał się na wszystkie strony, czy nie dopatrzy kapitana, albo porucznika, ale daremnie. Może zginęli wśród nocy burzliwej, może też znaleźli schronienie na drugiej wysepce wulkanicznej, odległej o jakie cztery kilometry.

Usiadłszy w cieniu drzew palmowych, zaczął rozważać swoje położenie. Wprawdzie życie ocalał, ale kto wie, jak długo będzie musiał pozostawać na samotnej wysepce, prawdopodobnie wcale nie zamieszkałej. A może nawet lepiej było, gdyby wysepka była bezлюдna, bo tuż mieszkaliby tu Malajowie, albo inne dzikie plemiona, groźne dla cudzoziemców!

Ogarniała go rozpacz, gdy wspomniał, że wiele lat, bodaj czy całe życie spędzi samotnie.

Potem przyszło mu na myśl, jakie radozne uczucie nim ogarnęło, gdy ocknąwszy się z omdlenia ujrzał, że jest wyratowany od śmierci, jak całą duszą dziękował Bogu za to. Więc, żeby spokój ducha odzyskać, zmówił znowu modlitwę, kończąc ją słowami.

— Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.

Pokrępiwszy pobożnym poddaniem się Bogu, postanowił zwiedzić wysepkę, żeby się przekonać, czy znajduje na niej jakich ludzi.

Ale poczuł, że na razie głód mu dokuczał ogromnie. Żywności nie miał z sobą żadnej, szedł więc na poszukiwanie czegokolwiek zdatnego do jedzenia.

Wtem spojrzął na palmy kokosowe.

— Chwała Bogu! — zawała — będę miał pyszne jedzenie!

Jako majtek umiał zręcznie wdrapywać się na drzewa, łatwo tedy przyszło mu strącić kilka orzechów kokosowych. Zsunął się

na ziemię i za pomocą noża tudzież ostrego kamienia rozłupał orzechy zjadł smaczne jądło i wypił wyborne mleko, które znalazł w jednym orzechu. Połowę jednej łupiny wziął z sobą. Mogło mu posłużyć do czerpania wody, jeśli znajdzie jakie źródło na wyspie.

Spojrząwszy raz jeszcze na morze, skierował się ku oddalonym gromadkom drzew palmowych.

Grunt był kamienisty, miejscami bujną trawą zarosły. Jedynymi drzewami były tu palmy kokosowe, rosnące bądź pojedynczo, bądź po kilka. U ich podnóża zieleniły się rozmaite krzaki drobniejszej.

Nareszcie zaszedł do większego gaju palmowego, w którym drzew tych rosła przynajmniej setka. Ziemia była tu pokryta świeżą trawą, pomimo że palmy rosły przy sobie gęsto i korony ich tworzyły zielone sklepienie, dające cień miły. Kilka dużych głazów leżało prawie w półośrodku, między niemi sączyła się we wgłębieniu ziemi czysta, smaczna woda.

James zacerpnął jej łupinę. Była dość chłodna i zupełności ugasiła pragnienie, które już zaczęło go trapić.

— W najgorszym razie będę mógł tu zamieszkać — pomyślał.

Jeszcze wszakże należało rozpoznać pozostałą część wyspy. Żwawym krokiem przyszedł między kilku gromadami drzew i znowu znalazł się na wybrzeżu.

Nigdzie nie dostrzegł śladów ludzkich.

Barczo był rad temu. Bo kóżby inny tu mieszkał, jeśli nie dziecy Malaje?

Odpočząwszy trochę, zwiędził pozostałe części wysepki. Były również niezaludnione.

— Ale co się stało z kapitanem i porucznikiem? — pomyślał. — Jeżeli niema ich na wysepce sąsiedniej, to biedni zapewne zginęli w morzu.

Krocząc ponad brzegiem skalistym, James spłoszył mnóstwo gołębi, które tu się gnieździły. Widok tych ptaków ucieszył go bardzo. Wprawdzie nie mógł pokosztować ich mięsa, gdyż nie posiadał żadnych narzędzi, które by mógł na nie zapolować, ani ognia, żeby je ugotować lub upiec. Mógł jednakże posłać się ich jajkami, choćby i surowymi. Spodziewał się, że później zdoła rozniecić ogień. Za krzesiwo posłużył mu nóż, a twarde kamień znalazł się na wysepce.

Wykrzesze iskry na suche wodorosle, wyrzucone z morza na brzeg i za paliwo posłużył mu gałęzie krzaków. Na ogniu piec będzie jaja, a może i mięso. Zrobi sobie łuk, strzały i upoluje niejednego ptaka. Może potrafi ulepieć sieć z włókien palmowych i chwycić będzie ryby. Orzechy kokosowe dopełnią jego jadłospisu.

Pożywienia i napoju będzie miał więc pod dostatkiem. Ale w jaki sposób zbuduje sobie mieszkanie, żeby w porze dżdżystej mieć schronienie przed niepokojem, — o tem nie miał pojęcia.

Przepatrzył gniazda ptasie na brzegu skalistym i wybrał parę tuzinów jaj, zebrał też kilka garści suchych wodorostów i wrócił do krynicy. Naprawdę się wody, zaczął szukać twardego kamienia. Doznał wielkiej radości, gdy znalazł spory krzemień. Lichy ten kamień był dlań teraz cenniejszy, niżeli jaki drogi klejnot. Schował go do kieszeni, rozciął suche wodorosły i nałamał gałęzi, o ile można, również suchych. Powrócił z nimi do krynicy, wydobył nóż i krzemień i zaczął krzesać ogień. Kilka iskier spało na rozżarte wodorosły, ale wnet zgasły.

To go jednakże nie zniechęciło. Krzesał wytrwale, aż morskazyczna zaczęła się żarzyć.

Przyklękł, dolożył do żaru kilka garści suchej trawy i zaczął dmuchać. Z trawy z początku szedł dym gryzący, nakoniec zajęła się płomieniem.

Wtedy dorzucił więcej trawy i nieco gałęzek. Niebawem pod palmami zapłonął wesoły ogień.

Chłopiec uradowany odgarnął na bok trochę żaru i na nim ułożył kilka jaj gołębiech. Gdy się upiekły, pobiegł na brzeg morza i nabierał nieco soli, która została w zagłębieniach kamieni po wyparowaniu z nich wody morskiej. Z tą przyprawą jaja były smaczniejsze.

Obiadu dopełnił orzechami kokosowymi i popił świeżą wodą.

Następnie podziękował Bogu za wszystkie dobrodziejstwa. Ponieważ był osłabiony przygodami nocnymi i zmęczony wędrówką po wyspie, położył się na miękkiej trawie i wpręde zasnął.

Gdy się przebudził, słońce chyliło się już ku zachodowi.

Wstał i poszedł na brzeg. Tu przechadzał się czas jakiś, po drodze zbierał suche wodorosły, sól i znowu nieco jaj. Potem wrócił do źródła, posilił się i oparty o pień palmowy zagłębił się w myślach.

Słońce zaszło i po króciuchym zmierzchu nastąpiła noc zupełna.

James w gorącej modlitwie polecił Bogu swą duszę i ciało i znowu legł na spoczynek.

Różne zajęcia.

Upłynęło dni kilka.

Jamesowi nie przykrzyło się na bezładnej wysepce. Skracał sobie czas ustawiczną pracą i wycieczkami.

Dotychczas żywił się tylko orzechami i gołębiami jajami, które piekł na rozżarzonych głowienkach.

Zielska morskiego do rozniecienia ognia znajdował zawsze na brzegu obfitość dużą; paliwa dostarczały mu krzaki.

Widząc jednak przelatujące po wybrzeżu gołębie, zatekł do przemyślenia. Próbował rzucić na nie kamieniami, aby trafić jakiegoś ptaka, ale to mu się nie udawało. Postanowił tedy zrobić łuk i strzałę i zaraz jął się tej pracy.

Rozejrzawszy się w krzakach, urządził kilka giętkich gałęzi, wybrał z nich najsprężystszą, ogolocił ją z liści, obejścił końce; potem przysposobił kilka równych prętów na strzały, zastrugawszy każdą ostro z jednego końca.

Brakło mu jeszcze cięciwy do wyrzucania strzał. Ale i z tem sobie poradził.

Wspomniał, że pod twardą łupiną orzechów kokosowych są włókna, że włókna znajdują się również i w liściach. Wyciągnął tedy nieco włókien, ukrepił z nich jaki taki postrotek, związał nim oba przysposobione już końce gałęzi przeznaczonych już na to i łuk był gotów.

Dla wprawy strzelił kilkanaście razy do liści palmowych, przy czem zauważył, jak ma łuk trzymać, jak celować, żeby strzał był pewniejszy. Ucieszył się bardzo, kiedy ostatnie strzały już prawie niechybnie dosięgały celu.

Odpočząwszy, poszedł na wybrzeże, ukrył się w krzaku i strzelił do pierwszego gołębia, który z gniazda wyfrunął. Ale straża poszła swoją drogą, a gołąb swoją. Strzelił jeszcze kilka razy do gołębia w locie, i również bezskutecznie. Aż nareszcie powiodło mu się trafić do gołębia siedzącego nieopodal na kamieniu.

Z radością zabrał zdobycz. Osukawszy ją z pierza i wypatroszywszy, owinął ją w mokre liście palmowe i ułożył na żarze ogniska. W krótkim czasie doczekał się obiadu smacznego.

Zająwszy się udoskonaleniem swej broni, opatrzył strzały łatkami czyli piórami ze skrzydeł, żeby dalej niosły; wspomnił też, że byłoby wcale dobrze uczynić zakończenia strzał ostrzejszymi i twardszymi. Do tego posłużyć mogły ości rybie.

Właśnie parę dni temu wyrzuciło morze dosyć dużą rybę śniętą na brzeg podczas przypływu. James wybrał z niej wszystkie łosce śpiczaste i przywiązał je włóknami do końców strzał.

Można sobie wyobrazić jego uciechę, gdy wprawiając się jeszcze w strzelanie i przekonawszy się, że teraz strzały biegają na znacznie większą odległość, poszedł na polowanie i ubił kilka sztuk paetwa.

Mięsa miał tedy pod dostatkiem. Pierrze zachował na późniejszy użytek.

Przyrządził sobie także długą dźwidz z gałęzi dużej a prostej, do której przymocował — jako grot — mocną ość rybią. U innej dźwidzi zaostriżył tylko nożem koniec drewniany. Później wyrobił jeszcze kilka łuków i przygotował znaczną liczbę strzał, którym dodał grot z ości ryb znalezionej na brzegu.

Doświadczenie przekonało go, że włókna kokosowe są trwałe. Ponieważ nie zbywało mu na czasie, więc przedsięwziął dużą robotę: uwiązał z tych włókien rodzaj sieci, którą ucepił do dwóch gałęzi wygiętych i związanych na krzyż, a prytwierdzonych do trzech, dłuższej żerdzi. Sieć ta przypominała nieco podrywkę rybacką. James chwycił w nią ryby i tak urozmaicał swoje pożywienie.

Teraz każdy dzionek miał dobrze wypełniony: łowił ryby, strzelał gołębie, zbierał jaja, sól, morskazynę czyli wodorosły, łamał gałęzi na opał i kucharzył. Często też przebiegał wysepkę, uzbrojony łukiem, dźwidzą i nożem. Na wycieczkach takich spoglądał zawsze w dal, czy nie dostrzeże na falach jakiegoś okrętu. Żeby dalej widzieć, wdrapywał się jak wiewiórka na pnie, których wysokość dochodziła nawet do trzydziestu metrów. Na takiej wysokości siedząc pod wielką koroną z liści do pięciu metrów długich, między którymi zwieszały się wielkie jajowate orzechy, patrzył bacznie, a z tęsknotą w sercu.

Ale nigdzie ani obłoczku dymu, ani żagla. Powierzchnia wielkiego oceanu była pusta. Zdawało się, iż on jest jedyną istotą ludzką na tym krańcu kuli ziemskiej.

Przy każdej sposobności spoglądał też na wyspę sąsiednią, daleko skąpiej zarosłą palmami. Grunt jej pokrywała na znacznej powierzchni lawa, która wyciępała z wielkiego wulkanu stokowatego.

Miał nadzieję, że może kapitan i porucznik znaleźli schronienie na tej wysepce; wszelako nie dostrzegł ani śladu człowieka.

[Ciąg dalszy nastąpi.]

PREMIĘ...

czyli podarunki dla naspróż platnych abonentów "Gazety Polskiej w Chicago."

Ponieważ wielu abonentów zapomniało płać w kwartał lub pół roku, co utrudnia bardzo prowadzenie ksiąg i naraża nas na znaczne koszty, postanowiliśmy dać każdemu abonentowi, który opłacił s górą "Gazetę Polską" na cały rok, premię czyli podarunek wartości jednego dolara w ksiągkach znajdujących się w naszej księgarni, tak powieściowych, jak i historycznych, jako też do nabotądawstwa, za zapłatą 10c. Na przesyłkę tej premii. Jeżeli na premię wybierane są Roczniki Tygodnika, to trzeba dołączyć 40c. na przesyłkę.

"Gazeta Polska" na cały rok kosztuje \$2.00, na pół roku \$1.25, na cztery miesiące \$1.00, na kwartał 75c.

"Gazeta Polska" do Europy kosztuje \$3.00 bez premii, a do Kanady kosztuje \$3.00 a premią.

Jeżeli książka wybrana na premię, kosztuje więcej jak dolara, to abonent dopłaca tyle, ile książka ponad dolara kosztuje i przysyła tę sumę razem z abonamentem. Np.: Kto sobie wybierze powieść Hrabia Monte-Christo, która kosztuje \$2.00, to odcigła sobie dolara jako premię, a dolara przysyła razem z prenumeratą i dołącza 10c. na przesyłkę premii. Prawo do powiększej premii mają tak samo nowi, jak i starzy abonenci "Gazety Polskiej".

Katalogi ksiągki i obrasów wysyłamy każdemu na żądanie, bezpłatnie.

Na zmianę adresu należy przysłać 10ct. w znaczkach pocztowych.

NASI PODROZUJACY

AGENCI I KOLEKTORZY.

Naszymi podróznymi agentami, posiadającymi pełne nasze zezwolenie i mającymi prawo kolektować za "Gazetę Polską", "Tygodnik Ilustrowany" i książki, na co wydają kwity, są:

Ob. W. Michalski i pomocnicy jego z Filii Gazety Polskiej i Tygodnika Powieściowo-Naukowego 1180 Broadway Buffalo, N. Y. kolektuje w Buffalo i okolicy, następnie Niagara Falls"; Media; Albany; Utica; Amsterdam; Schenectady; Dunkirk; Perry i w okolicznych miastach w Stanie Nowy Jork.

Ob. W. Radomski kolektuje w Winona; Delano; Silver Lake; St. Paul, Minneapolis; Foley; Gilman i Braverville, Minn., a następnie w N. Dakota. Z powrotem zaś w całej Minnesocie i South Dakocie.

Ob. F. Pisarek i jego pomocnik Michał Kozacek kolektuje w Stanach N. York, Connecticut i Pennsylvania.

Ob. Bronisław Florkowski, 1198 — 25th str. Detroit, Mich. kolektuje w mieście Detroit i okolicy.

Ob. Wł. Bankowski 3696 S. 65 Ave. Cleveland, Ohio, kolektuje w całym stanie Ohio.

Ob. F. Frączkowski, 268 Elm cor. 8th str. Wyandotte, Mich. kolektuje w Wyandotte i okolicy.

Ob. W. F. Krysiak, 156 Pleasant st. Northampton, Mass. kolektuje w Northampton i okolicy.

Ob. Adam Bohdanowicz ma prawo kolektować w Bostonie, w 8 Bostonie; w Brightonie i Chelsea, Mass.

Ob. Józef Chmielewski, 2658 Edgemont str., Philadelphia, Pa. i okolicy.

Ob. Kłemena Mioduszewski, 1317 Division str., Erie, Pa. obecnie kolektuje w Erie, Pa.

Ob. Bol. Dziekał, P. O. Box N. 4 Hellmets, N. J., kolektuje w Hellmets; Spotswood; Sayreville; South River; Routh Hall i Jamesburg, New Jersey.

Ob. Ant. Szurek i jego pomocnik Jan Szurek kolektują w Amsterdam; Albany; Cohes; Schenectady; Troy; Utica; itd.

Ob. Franciszek Gierymski 125 Hawthorne ter. Torrington, Conn. kolektuje w Torrington i okolicy.

Ob. Suchecki 142 South str. Newark, N. J., kolektuje w Newark, N. J. i okolicach.

Ob. A. Bratyski 67 Grand str. Trenton N.J. kolektuje w Trenton i okolicy.

Ob. J. Trojanowski, 40 Gold str. New Britain, Conn. kolektuje w New Britain i okolicy.

Ob. Józef Rudawski 515 Pine str. Philadelphia, Pa. i okolicy.

Ob. Józef Pilech Adams Mass. kolektuje w Adams i okolicy.

Ob. W. Dziadosz 33½ Lake str. Woburn, Mass. kolektuje obecnie w Connecticut i Mass.

Ob. M. Litwinowicz dnia 16 bm. rozpoczął kolektę za Gazetę Polską i Tygodnik w Wilmington, Del. Camden N.J. i Mansyunk, Pa.

Ob. Baaszewski Box 253 Hadley, Mass. kolektuje w Hadley i okolicy.

Ob. Józef Witkowski, 8345 Superior Ave. South Chicago, kolektuje w So. Chicago i okolicy.

Ob. Jan Kaluzniak 120 Belmont ave. Newark N.J., kolektuje w Newark i okolicy.

Ob. Józef Bak, 288 Front str. Chicopee, Mass. kolektuje w Chicopee i okolicy.

Ob. S. Borye 302 Bingham str. Reading, Pa. kolektuje w Reading, Pa. i okolicy.

Ob. S. T. Wilk 18 Sheldon str. Hartford, Conn. kolektuje w Hartford i okolicy.

Ob. J. Kwanik 520 S. Broadway Baltimore, Md., kolektuje w Baltimore i okolicy.

Ob. Józef Trzepeł 58 Walnut str. Chelsea, Mass. kolektuje w Chelsea, Mass i okolicy.

Ob. Felix Zubiński 262 str. Manistee, Mich. kolektuje w Manistee i okolicy.

Abonenci, którzy mają płacić prenumeratę za "Gazetę Polską" i "Tygodnik Ilustrowany", a idą do pracy, niechaj pozostawiają w domu pieniądze i upoważniają swoje żony do zapłatienia abonamentu, a odbiorą zaraz swoją premię, jakie sobie obiorą, ponieważ wiecezorem po szóstej godzinie wnet zmkrocą padnie, to mało obcej może a cały dzień się zmarnuje.

W. DYNIEWICZ PUBLISHING CO.

BAJKI KASZUBSKIE.

ROZUM I SZCZESY.

Pewien ojc mnił jedno go sena. Tak on go jednego dnia posłał na pole w wołe orac. Orol syn, a imię mu był Antk, jaż trzytego dnia widzoł, że na drodze spotkał się z dwai, a to był Rozum i Szczesy.

Tak Szczesy rzekło do Rozumu:

— Jidź mnie z drodzi!

A Rozum odrzekł:

— Jidź te mnie z drodzi, bo jo jem moleniejszy!

Ale Szczesy się uparło, tak że Rozum ustąpił i szedł z drodzi, rzekąc:

— Obaczema chto je moleniejszy!

I z tym wloz Antkowi prostu w głowę.

Jak mu ten rozum w głowę wloz, tak Antkowi decht widno w głowie się zrobiło. I on nie orol dalej, le odpraz wole i pędził z nimi do dom. Tam mu ju się nick niewidzioło, ani chata ani obora ani bedeklo i jiwantorz ani ta calo bieda.

Rzek więc do ojca:

— Tarku, jo więcej w wołe orac nie będę, bo jo pude w swiat.

Ojc odrzekł:

— Czuj te chcez w swiecie, ciejsz moz doma rolę i chudobe.

Chto będzie rolę orol, ciejsz nie będzie doma!

Ale Antk się upar i rzekł:

— Niech orze chto chce, a jo doma nie będę, bo jo mom rozum w głowie.

I tak szed Antk w swiat.

Noprzd on zaszed do jedno go ogrodnika. Tam on wstąpił w uczbę, be się ogrodnictwa weuczec.

Uczel się dobrze, bo mnił rozum w głowie, tak, że ju za dwa mieszdce znot się lepiej na drzewkach, roslenach i kwitkach niż jego mejsler.

Ale ten ogrodnik som był pod bogatym grafem, a ten, widząc że Antk swoje sztuce znaie lepiej niż som mejsler, choel go turo zrobić swoim pierwszym ogrodnym.

Ale Antk niechoel tego przejąć, bo rozum mu mowiel, że moze jesz wężyż zaie, niż bec ogrodnym przez cały zycy.

Dowiedoł on se, że w tym samym kraju był król srodze potężny, chteren mnił le jednę cōrkę. Ale ta od pewnygo czasu zachorowała na dzywna chorobe. O. na nie nie mōwiela i se nie rozmiala, choeche ja był jak nabra- rzyl kusel. Król kozol wszetęch frantów z calygo swiata zwolaie, be je do smiechu dostele, i wszetęch uczalych i doktorów, be jiy mowę przewrocyie, ale zoden z nich niomog nie skurac. Króliewionka ostala mniemo jak bela. Tak król so niewidzoł jinšy ra- de, le ogłoseł po całym kraju, że ten, co jego cōrkę wedoktoruje, dostanie ja za żonę, a z nią pól krōlestwa.

O tym se Antk dowiedzoł, rzuceł ogrodnictwo, požełnoł se ze swoim mejslerem i szed na krōlew- sei dwōr, doktorować krōlewion- kę.

Jak on krōlowi powiedzoł, że on moze weleczec jegō cōrkę, ten on se bardzo ucieszel i kozol go u- gōseac, jak nōlepiej. Ciejsz be jiy a- le w trzech dniach nie wedoktoro- wał, tej miała bec jego smiere.

Tak on kozōł so dac jizbę w zomku, z chternyj wiodle dwierze szklany do jizbe krōlewionki, że be mogli ja widzec, a ona jego, i żebe mog z nią rozmawiac. Dwa dni on ju tak tam sedzoł i probowol wszetęch sposobów, ale krōlewionka jak bela mniemo tak bela.

Nadszed trzyce dzień. Tak przewoloł on do sebi małego pieska, wzań go na kolana i rzekł:

— A powiedź że mnie co nowy- go, piesku!

— Ale piesek le patrol na niego nie potrafiel godac ludzką mowę.

Tak Antk powiedzoł:

— Ciejsz te mnie nick nie po- wiesz, to jo ce powiem zagodkę. [Ale krōlewionka przez szklany dwierze wszetęch widziala i czula].

— Najju bele trzeci! — rzekł Antk. — Jeden był rzeźbiarzem, drudzi krawcem, a trzeci to belem jo som. Tak rzeźbiarz zrobiel pannę, ładną jak jaei eud, a kraw- ciez ja przeobiek w nōpiękiejszy i nobogatszy szate. Ale ona bela mniemo i glucho. Tak jo je nauczel mowic. Powiedź, komu ona z naju trzeci turo nōleży?

Krōlewionka czujac to wszetę- ko rozmiala se i rzekla:

— Temu chto je nauczel mōwie!

Tak wej Antk swoim rozumem potrafiel weleczec krōlewionkę.

Tero te, ledwo ona przemowie- la i se rozmiala. Antk kozol zwō- acie krōla i cały dwōr, be jim po- kozac, że on tyj sztuce dokonol i żadae cōrkę krōlewską za żonę, jak bilo przerekły.

Tak krōl se go pytoł, jacygo on był rodu. Jak Antk ale powiedzoł, że on był synem biednygo chlōpa, co le porę wołw mnił i w nie orol, tak njak o tym wiedziec nie- choel, że człowiekowi tak prosty-

go pochodzeniu dac swoję cōrkę, le rzekł:

— Dom ci pieniędzy, ile ze- chcez, ale cōrci krōlewsci nie- dom. —

Ale Antk odrzekł:

— Jo nie pude, le żadam tego, co mnie nojnasniejszy krōl obie- cōł, ciejslem jego cōrka weleko- wōł!

Tak krōl kozol go zamknac do wieży i rozkozoł, żebe za trze dni scał go kat.

I belo bardzo zle z Antciem, choe mnił rozum w głowie, bo za trze dni wewprowadziye go na plac, gdzie ju dwóch katów na niego czekalo.

Tam on muszoł głowę polozić na piefi i kat podnioł topór. W tyj chwile ale nadszedo Szczesy i rzruceło katu topór z trzonka.

Tymczasem ale krōlewionce zro- bielo się Antka srodze żol, bo był on bardzo sposobny urode. Więc zaczeła plakae i prosec ojca tak dluo, jaż on jiy rzekł:

— Ciejsz nie je septy, tej niech zycje!

Tak zaru wesle chyzego posta na plac, be cofnął wyrok, ciejsbe Antk jesz był prze żecu.

Nim ale kat zdolał uprawic to- por, tej ju nadleol postać. I tak szczesy uratowało Antkowi zycy.

Zawiezlo go tej na zomk i tam ju krōl se nie sprzecywioł więcej — le Antk i krōlewionka se po- brele, a po smnierce krōla Antk objał krōlestwo.

Tak szczesy jednak belo moc- niejszy niż rozum.

O CZARNOKSĘZNIKU.

Jeden młody chlōpek szed w swiat, be szukac sobie służbe. Ale dluo nimog żodnyj nalezę, jaż kureszcz dostol se do jedno go czornokseźnika, chteren go w służbę wzań bo mu se widzoł. My- ta on mu choel dae 100 talarów, ciejsbe rok u niego webel.

Tak chlōpek se zgodzel.

Ale czornokseźnik so wemowiel, żebe chlōpek nigde w jego kszęci nie zazdrzoł, pōci on niebędze doma. Tej czornokseźnik wzań i we- jachol w czuy kraje, be swoje sztuce uproyiac, chlōpek zos o- stolo, be dozerac domu.

Ale był on srodze cekawy, wiec zabroł se do onych zakozanych kszęzków i jan je czeć. A cim dlużej czeć, tym więcej mu se widzialo, bo uczel se z nich wszetę- cich sztuk, chteren nen czorno- kseźnik uprowioł. W pól roku był tak dalek tego wszetęcio nauczo- ny, że se czul tak mocnym w sztuce czarowania, jak stary czor- nokseźnik.

Więc jak ten se swoji drodzi wrōcel, tak chlōpek mu podzeka- woł za służbę i posezed do dom do swygo ojca.

Temu on wszetęko opowiedzoł, a na końcu rzekł:

— Tero ma będema wnetk bo- gaty, bo jo wiem, jacim gatu- cieniem duie do fortune. Jo se prze- mienię turo w byzka, a we mnie wezmiecie na jarmark i przedoe.

Ale liuēucha, na chternym we mnie wezniece na jarmark tego we minuszye żodnym sposobem przedac, bo be belo nieszczesy.

I zaru chlōpek se przemieniel w byzka, a oje go wzań na liu- euch i prowadzil na jarmark.

Na jarmarku belo wiele rzezi- ków i handlarza, chternym se byezk srodze widzoł, więc bez wiedzioego targu oje go przedol za sto talarów.

Ale liuēucha nie przedol, le go otrzymol, a tej szed do dom. A jak on przeszed do dom, tej ju syn był doma i na niego ckezoł i rzekł:

— Ten haudel nom se udol! Mome sto talarów. Tero jo se przemienię w czorygo konia, a wezniece mnie na uzde i poprowa- dzycie na jarmark. Ale uzda za- nad na radę nie przedecie!

Ledwo to rzekł, ta czarami swyi przemieniel se w pięknego konika, a oje pojał w uzde i z nim szed na jarmark.

Tymczasem ale stary czorno- kseźnik dowiedzoł se przez swoje sztuce, że ten chlōpek także czare uprowioł. Tak on se zapoleł wiel- dzim gorzem i postanowioł go zla- pie i ukarac.

Szed on tede na ten som jar- mark, na chterny ów oje powrad- zel konika i skorno go uzdrzoł, zaczeł go hańdlowac.

Uhańdlowal go z trzesta tala- rów, ale uzde mu oje niechoel dac. Czornokseźnik ale odrzekł:

— Chto kupi konia, ten kupi i uzde! — I w pospiechu wzań uzde i konika i prowadzel go za soba a rzekł:

— Tero jo ce koniku będę dry- wowac za karę, że se smniol moji sztuce se uczec, choe jo cy to zako- zol.

Mniol on ale jesz dlugą drogę przed soba, a konik był bosy. Więc zaprowadzel go do kuzni. Be go dac okuc. Kowola ale prawie niebielo, tak czornokseźnik przewiazol konia i szed na chwilkę precz, be go szukac. Tymczasem

ale kowol nadszed, widzac bosygo konia, zabieroł se, be go okuc.

Ale konik do niego przemō- wiel:

— Nie okuj mnie kowolu, le mnie zjim uzde z głowę i dej mnie se napie, bo jo jem czlowie- ciem, chteren je oczarowany!

Tak kowol mu zjan uzde i dol se napie.

W tyj chwile koń se zmniel w zajka i zaczeł ucecac. Tymcza- sem ale nadszed czornokseźnik i widzac, co se dzieje, przemienil se w charta i dogoniel zajka. Tak ten zaru se przemieniel w gołab- ka i lecol precz, ale czornokseźnik se przemieniel w jastrzeba i go goniel. Gołabk ucekoł jaż do jedno go budynku i wpod przez ot- warty okno do jizbe, chdze se- dzała panna. Do tyj on rzekł:

— Jo se tero przemienię w pierseyń na twoim palec, panno, ale nie dej tego pierseynia nikomu, choebe cy niewiem co obie- cywoł.

W tym jako pierseyń złoty sko- czel na palec panno.

Ale czornokseźnik o tym dobrze wiedzol i chyzę se przemieniel w bogatygo pana i szed do tyj panno i se pytoł:

— Co ten pierseyń na twoim palec, panno, mo kosztowac. Jo zaplacę za nien, co jeno chcez.

Tak panna ogładala pierseyń i bela tak nieostrožno, że on jej z palca spoda na zemnie.

Tak panna ogładala pierseyń i bela tak nieostrožno, że on jej z palca spoda na zemnie.

Czornokseźnik se chyzę pochyl- lel, be go wzac ale pierseyń se przemieniel turo w zarno grochu i kulol se pod stol. Tak czorno- kseźnik przemieniel se w kurę, be zorno grochu zjese. Ale groch se przemieniel w tworza i kurę zażar. — I tak belo po czorno- kseźniku.

Chlōpek ale ju więcej nie czar- zel, bo poznol, że to je sztuka srodze niebezpieczno.

O ŻŁOTOSZKLANNY TRUMNIE.

Jedny rodzycy mieli jednę cōrkę, a ta cōrka byla bardzo ladno: Ale ty rodzycy jiy umierli. Tak te- dy se o nį dowiedzol jeden krōl i wzał ja do siebie. Te dziec tego krōla ale nie bele tak ladny jak ona. Tej to se tyj żonie tego krōla nie widzało, że to bela ładniejs- zo, jak jiy dziece i ona cheala ja wetepec.

— Tu już nie ma inny rade, je- no dae zrobic trumnę i go w nię polożec, a że ono nom tak dobrze szulo, tej dejme tej trumnę zro- bic ze samygo szkła i ja webie złotem i dyamentem i ja posta- wie u nas w jizbie. — A za pól roku do nįj oboczec, cze ono je- szecz nie ożelo.

Tak ty zbudze se na to zgodze- le, bo im belo tego dzewczęca żol, że to helo dobry i ladny dzewczę. Jak oni ale za pól roku do ty trume oboczeli, a ono niezeło, tej ty zbudze wzięł to dzewczę z tą trumą i powieszyle na tę nowęszą chojkę.

Tymczasem te dziece tego krōla podrosle i ten nostarszy syn prosel go roz, żebe on pozwoleł je- chae do lasa na jachtę. Ten krōl se na to zgodzel. Ten krōlewicz jednak przejechoł wnetk nazod. Tak ten krōl go se spytoł, czemu on tak wnetk z tyj jachtę wrōcel, a ten syn mu ōpowiedzol, że on uzdrzoł taką szklanną trumnę w tym lese na jedny wesoci chujce i że on be chieol ja teroz mniem.

Tej ten krōl zabroł se sobę wiele ludzy i jachol z tym krōlewi- czem, gdzie ta truma bela. Ten krōlewicz kozol tym ludzom tej trumę zjac, ale ten krōl wozol, że to bela jako ukoska na jaką wojnę abo kuniec swiata i nie pozwoleł jiy zjac i ty ludze tego krōlewicza nie slucheli. Tak te- de ten krōlewicz weloł som na chujkę i zjal tę trumę. Tede beli wszetec ekawci, co w nįj belo i ja otworzyli, a w niej belo jedna bar- zo ladno dzewczycia. Tak ten krōl kozol je pochowac na smęto- rzu i oni wzięli je z soba.

A temu krōlewiczowi ona se barzo widziala i on ja cheol decht po krōlewski przestroie do tyj pochowe i prosel swojigo ojca, że- he to mu belo wolno samymu zro- bic. I krōl se na to zgodzel, jeno ta krōlowe tego dopuscecie nie cheala. Ten krōlewicz jednak nie sluchol swojij matci i jak on już mniol ja przestrojona tede on cheol jesze jiy wiase przeczesac, bo one se troche rozpadle. Tak ta krōlowe mowila temu krōlewi- czowi, że ona cheala tej dzewczy- ne ucecac, ale ten krōlewicz na- te se nie zgodzel i som ja zaczeł czesac. A prze tym czesaniu we- padla ta szpileczka i to dzewczę o- tworzelo ocze i mowilo do tego krōlewicza:

— Czemu te mnie obudzel, mnie se tak ładnie smnielo.

Tak ten krōlewicz szedł to za- ro powiedzec swojemu oju, a ta krōlowe cheala zaro ze zomku u- cec, ale ten krōl ja zatrzymol i se

Ta krōlowe se barzo westrasze- la, jak ona uczula, że to dzewczę jesze żyje, i dala ty babie pier- seyń i mowila, że ona mniola do niego isc nazod i ten pierseyń te- mu dzewczęca dac. I ta baba szla. Jak ona tam przeszla, tede ona go prosla o chleb i o mąke. A to dzewczęc jiy dalo tego chleba i mąci. Tej baba ta jemu dala ten pierseyń i rzekla:

— Jak jo uide, to ten pierseyń obrōcisz trze razy na palcu.

Rechno ale to dzewczęc po jiy odesjeu ten pierseyń trze razy na palcu obrōcilo, tak ono upadlo i belo nieżycy.

Tymczasem przeszli ty zbudze co dom i oni se bardzo zdzewili, że to dzewczęc nieżycy bylo i nie wie- dzeli, co be jemu se moglo stac, bo jak oni odeszli, tej ono belo czesto zdrowy. Ale ożewie oni je- dnak już jęgo nie mogli. Tak te- de ten nostarszy zbudze rzekł:

— Tu już nie nie pomoże, jono me go pochowac musimy. No- pierw me go jednak chceme tro- che omec [bo ono belo kask umo- rusany od kucharzeniu].

Tak tedy ty zbudze zaczeł to dzewczęc mec i prze tym zjęli ten pierseyń z palca. Skorno oni je- dnak ten pierseyń z palca zjęli, tak ono zaraz ożelo. Tedy ty zbudze se barzo uceszyle.

Ta krōlowe ale przez tę babę dowiedzała, że tam to dzewczęc o- zeło i dala tyj babie taką szpilecz- kę i jiy rzekla:

— Wez le tę szpileczkę i wsad- zysz temu dzewczęcu je w głowę, tak, co ono o tym nie będe wiedzalo, to jo ciebie barzo dobrze wenagrodze za to. I ta niegodzy- wo baba wzięła te szpileczkę i po- szla do tego mnieszkanu tych zbudze, choe ona wiedzala, na co ona bela.

Ty zbudze jednak mieli temu dzewczęcu przekożany, żebe ono wpuscelo, tak ono te jiy nie chea- lo wpuscec. Ale ta baba tyle za- częła prosec, jaż to dzewczęc se u- prosee dalo i ja wpuscelo. Skorno ale ta baba weszla do jizbe, tej ona jemu wetchnela tę szpilke w głowę, że to dzewczęc ani nie wie- dzalo ciede i zaro upadlo na ze- mnię nieżycy. A ta baba ucekla.

Ty zbudze teroz se barzo zlekli jak oni to dzewczęc znou nieżycy zasteli i oni zaro wszetęko prze- szukeli, ale ty szpilki oni nie nalezli.

Tej rzekł ten nostarszy:

— Tu już nie ma inny rade, je- no dae zrobic trumnę i go w nię polożec, a że ono nom tak dobrze szulo, tej dejme tej trumnę zro- bic ze samygo szkła i ja webie złotem i dyamentem i ja posta- wie u nas w jizbie. — A za pól roku do nįj oboczec, cze ono je- szecz nie ożelo.

Tak ty zbudze se na to zgodze- le, bo im belo tego dzewczęca żol, że to helo dobry i ladny dzewczę. Jak oni ale za pól roku do ty trume oboczeli, a ono niezeło, tej ty zbudze wzięł to dzewczę z tą trumą i powieszyle na tę nowęszą chojkę.

Tymczasem te dziece tego krōla podrosle i ten nostarszy syn prosel go roz, żebe on pozwoleł je- chae do lasa na jachtę. Ten krōl se na to zgodzel. Ten krōlewicz jednak przejechoł wnetk nazod. Tak ten krōl go se spytoł, czemu on tak wnetk z tyj jachtę wrōcel, a ten syn mu ōpowiedzol, że on uzdrzoł taką szklanną trumnę w tym lese na jedny wesoci chujce i że on be chieol ja teroz mniem.

Tej ten krōl zabroł se sobę wiele ludzy i jachol z tym krōlewi- czem, gdzie ta truma bela. Ten krōlewicz kozol tym ludzom tej trumę zjac, ale ten krōl wozol, że to bela jako ukoska na jaką wojnę abo kuniec swiata i nie pozwoleł jiy zjac i ty ludze tego krōlewicza nie slucheli. Tak te- de ten krōlewicz weloł som na chujkę i zjal tę trumę. Tede beli wszetec ekawci, co w nįj belo i ja otworzyli, a w niej belo jedna bar- zo ladno dzewczycia. Tak ten krōl kozol je pochowac na smęto- rzu i oni wzięli je z soba.

A temu krōlewiczowi ona se barzo widziala i on ja cheol decht po krōlewski przestroie do tyj pochowe i prosel swojigo ojca, że- he to mu belo wolno samymu zro- bic. I krōl se na to zgodzel, jeno ta krōlowe tego dopuscecie nie cheala. Ten krōlewicz jednak nie sluchol swojij matci i jak on już mniol ja przestrojona tede on cheol jesze jiy wiase przeczesac, bo one se troche rozpadle. Tak ta krōlowe mowila temu krōlewi- czowi, że ona cheala tej dzewczy- ne ucecac, ale ten krōlewicz na- te se nie zgodzel i som ja zaczeł czesac. A prze tym czesaniu we- padla ta szpileczka i to dzewczę o- tworzelo ocze i mowilo do tego krōlewicza:

— Czemu te mnie obudzel, mnie se tak ładnie smnielo.

Tak ten krōlewicz szedł to za- ro powiedzec swojemu oju, a ta krōlowe cheala zaro ze zomku u- cec, ale ten krōl ja zatrzymol i se

pytoł tego dzewczęca, jak to se wszystko stalo, że ona se dostala do tyj szklany trume.

A jak to dzewczęc to wszetęko o- powiedziało, tede ten krōl se barzo na tę krōlową rozgorzel i kozol wewprowadze szetech nolepszich zgrzebców i ja im do ogona przewiazac i rozszarpac, a ten krōle- wicz se z tą dzewczycia ożenił i na tym se ta bojka kończy.

Zywy manekin cesarza.

Z okazyj pobytu cesarza Wil- helma w gmachu komisji koloni- zacyjnej polecono malarzowi, pro- fesorowi Heichertowi w Gdańsku, wykonanie wielkiego obrazu cesar- nego, uwieczniajacego wizyte w oszklonym dziedzińcu gmachu ko- misji kolonizacyjnej.

Jako model wyobrażajacy cesar- za, występuje szeregowiec z Po- znańskiego pułku strzelców kon- nych. W tym celu żołnierz ubrany w mundur cesarski z orderami i wstęga orla ezarnego w piaszczu i z hełmem w lewej ręce stoi nie- ruchomo od 7 rano do 1 po po- ludniu, a następnie od trzeciej aż do zmierzchu. Za to zastępowo od cesarza otrzymuje po trzy marki dziennie.

Coraz popularniejszy.

Severy Antiseptol zdobywa co- raz więcej popularności jako, naj- pozyteczniejszy środek do utrzy- mania osobistego zdrowia i czys- tości. Ma on szerokie pole zasto- sowania, które jest bardzo szcze- gotlowo opisane w książeczce owi- niętej dokoła każdej butelki. Anti- septol utrzymuje w czystości jamę ustną i oddech, utrzymuje w zdrowiu dziąsła i chroni żęby od psucia się. Błony zaognione i organy oddechowe leczęc można sku- tecznie prze sprycowanie roz- cieżonym antiseptolem. U apte- karzy 25 centów za butelkę. Sporządony przez W. F. Severa Co. Cedar Rapids Iowa.

Kalendarze Scienne

NA ROK 1911.

Piękne Polskie Kalendarze Scienne, drukowane w kolorach, z oznaczeniem wszystkich świąt polskich i amerykańskich, jako- że postów w czerwonym kolorze, powinien każdy naley w na- szej księgarni. Kalendarze te są wykonane artystycznie i są ozd- obą każdego polskiego domu. Te kalendarze są drukowane w dwóch rozmiarach: większy 15 1/2 x 10 1/2 cali przesylny za przyla- niem 5c na przyslanie 2c na prze- sylkę, czyli na obydwu kalendar- za trzeba przysłać 7c w znacz- kach pocztowych.

W. DYNIWICZ PUB. CO.

1113 Noble Str. Chicago, Ill.

Kalendarze Scienne

na rok 1911.

Zwracamy uwagę polskich bi- znesistów na Kalendarze Scienne na rok 1911. Drukowane są na pięknym papierze, rozmiaru 15 1/2 x 10 1/2 cali z Emblematem i her- bem Polskim w kilku kolorach. Kalendarzowa tabliczka jest roz- miaru 8 1/2 x 6 1/2 cali i zawiera miejsce, dnje i posty; zmiany księzyca; imiona świętych na każdy dzień oraz drukowane w czerwonym kolorze święta ko- ścielne i narodowe z dodatkiem notatek z dziejów Polski i Ame- ryki.

Kalendarze te z ogłoszeniami interesu sprzedaje się po nastę- pujących cenach:

100 sztuk \$4.00
200 \$7.75
300 \$10.00
500 \$15.00
1000 \$28.00

MNIEJSZEGO FORMATU KALENDARZE SCIENNE.

Dla tych, którzy eheń mniejsze- formatu kalendarze scienne, druk-ujemy także w kolorach, jak powyższe tabliczki, ale w rozmiar- ze 5x4 cali. Obrazek na Kalendar- zu rozmiaru 9x5 cali. Sprzedaje się po następujących cenach:

100 za \$3.00
200 \$5.00
300 \$6.50
500 \$7.50
1000 \$14.00

Prosimy pp. byznesistów, aby obetalunki im kalendarze przysy- lali jak najprędzej pod adresem:

W. Dyniewicz Pub. Co.

1113 Noble St. Chicago, Ill.

Kalendarze Scienne

na rok 1911.

Zwracamy uwagę polskich bi- znesistów na Kalendarze Scienne na rok 1911. Drukowane są na pięknym papierze, rozmiaru 15 1/2 x 10 1/2 cali z Emblematem i her- bem Polskim w kilku kolorach. Kalendarzowa tabliczka jest roz- miaru 8 1/2 x 6 1/2 cali i zawiera miejsce, dnje i posty; zmiany księzyca; imiona świętych na każdy dzień oraz drukowane w czerwonym kolorze święta ko- ścielne i narodowe z dodatkiem notatek z dziejów Polski i Ame- ryki.

W RESTAURACYI.

[z rosyjskiego].

— Szutki kuglarskie! To czary, — usłyszałem zdanie wygłoszone przy sąsiednim stoliku. Wypowiedział je jakiś skromny jegomość, z czarnymi, mokremi włosami i szklanym wzrokiem. Cały jego wygląd zdradzał głupotę. Jeden z jego towarzyszy nalał sobie piwa, zatarł ręce i rzekł: — Nic więcej, tylko zręczność rąk! — To czary — uparcie stał przy swoim brunet, oblizując mokry wąs. — Owsz, który mówił o zręczności rąk, ironicznie uśmiechnął się do trzeciego towarzysza i zawołał: — Dobrze! Jeżeli pan chce, to dowiódź, że w tem niema żadnych czarów. Brunet uśmiechnął się ponuro. — Jakże, czyżby pan był tym, jak to on się nazywa... przeligi-tatorem? — Prawdopodobnie, jeżeli to mówię. No, chce pan, proponuję zakład o 100 rubli. że w przeciągu pięciu minut oderżnę i przyszyję panu wszystkie guziki. — Przez pięć minut? Oderżnąć i przyszyć? To niemożliwe! — Zupelnie możliwe... No, co, zgoda? O sto rubli! — Nie, to za dużo! Mam pięć rubli. — Mnie wszystko jedno, mogę i o mniej. Niech idzie o trzy butelki piwa. Brunet uśmiechnął się złośliwie. — Przecież pan przegra! — Kto! Ja! Zobaczymy! Wyciągnął rękę, uściskał chude palce swego przeciwnika, a trzeci rozłączył ich ręce. — Niech pan patrzy na zegarek i uważa, żeby nie było więcej niż pięć minut. Wszyscy byliśmy zaciekawieni; zainteresowanie pokazało się nawet na sennej twarzy lokaja, którego posłano po ostry nóż i talerz. — Raz, dwa, trzy! Zaczynam. Gość, niażyjący siebie kuglarzem, wzywał nóż, podstawił talerz i szybko oderżnął wszystkie guziki od kamizelki. — Na surdencie też są! — Aa jakże... Z tyłu, na rękawach, przy kieszeniach. Guziki głośno upadały na talerz. — Ja i przy spodniach mam — zanosząc się od śmiechu wołał brunet. — Przy butach też. — Dobrze, dobrze! Czyż ja chcę okpić pana o jaki guzik?... Niech się pan nie boi, wszystko będzie oderżnięte. Po górnych częściach ubrania przyszła kolej na dolne. Gry wreszcie spadł na talerz o ostatnie guzik od spodni, brunet ze złośliwym uśmiechem położył nogi na stole. — Na butach... osiem guzików na każdym. Zobaczymy, jak to pan w przeciągu pięciu minut zdoła je przyszyć! Kuglarz, nie odpowiadając, górażkowo pracował nożem. Wkrótce obcierając mokre czoło, postawił na stole talerz, na którym, jak jakies nieznane jagody, leżały różnobarwne guziki. — Zrobiono! Wszystkie! Lokaj z zachwytem klasnął w ręce. — 82 sztuki! Zręcznie! — Teraz idź przynieś igłę i nici — rozkazał kuglarz. — Prędko! W tej chwili towarzysza schował zegarek od kieszeni, wolałając: — Jest! Pięć minut przeszło! Przegrałeś pan! Wówczas kuglarz rzucił ze złością nóż. — Do licha! Przegrałem... Cóż robić?... Garson! Przynieś na mój rachunek temu panu 3 butelki piwa... poczekaj, ile się odemnie należy! Brunet zbladł. — Dokąd pan?... "Kuglarz" ziewnął. — Do domu... Spać się chce, jak psu. Przez dzień człowiek się namęczył. — A... guziki... przyszyć? — Co! Po co mam przyszywać, przecież przegrałem!... Nie zdążyłem — moja wina, Przegraną oddałem i skończono. Wszystkiego dobrego, panowie! Brunet błagalnie wyciągnął ręce za odchodzącym i przy tym ruchu całe ubranie opadło z niego, jak skorupa z wykluwającego się kurczęcia. Wstydliwie podciągnął spodnie i z przestraczem zamrugał oczami. — Boże! Co ze mną będzie!

Stefania Zajaszewiczowa.

MATKA.

(Nowela).

Trzeci dzwonek. Trzaskanie drzewek... Gwiazd przeraźliwy... Zwolna, ociężałe wyruszył po ciążę ze stacy. Mignęły w przalacie budynki kolejowe o barwie ceglastej, w fantastycznych ramach rumiahego wina, żółtokie akacje w ogródkach, okolnych ażurowym płotkiem. Odkryła się przed nami rozległa perspektywa zoraných pól, gdziekolwiek mieniących się rdzawą zielenią wschodzącej oziminy. Od czasu do czasu pojawiały się i znikaly, podobne do maluchnych domków z krat, letniska podmiejskie w koronie ciemnych świerków i brzoź, ozłoconych jesienią, to znów przysiadła do ziemi, jak stać do gołębi, wioski, z białymi ścianami i pozieleńniemi strzechami. Krajobraz był znajomy i jednostajny, odwróciłam więc wzrok od okna i spojrzalam w głąb przedziału. Było nas tylko dwie osoby w przedziale. Drobna jej twarz odcinała się od czerni starościeckiego karpetu w bładości kości słoniowej, polyskująca i żółtawa. Uderzył mnie jej rysy. Odnazwały się one nadzwyczaj czystością i harmonią linii, co u osób starszych bywa rzeczą niezwykłą. Tylko oczy miała mętne, barwy wyblakłych turkusów, biegnące niestannie wśród zaczerwienionych, drgających powiek. Czytałam w nich niepokój i twógen. Nieznajoma poruszyła się. Jednocześnie fałdy peleryny rozchyliły się. Urzalam dwie wychudłe ręce, obejmujące troskliwie jakiś przedmiot ciemny i płaski. Była to duża kromka zeschłego razowego chleba. Zaciekawili mnie ten chleb. Nie odwracałam uważnych, natrętnych oczu od staruszki. Snać spostrzegła to moje zajęcie się jej osobą, gdyż uśmiechnęła się, przyjaźnie, przeczem zapadła, blade oczy lzami zasły jak rosy. — Dokąd pani jedzie? — zagadnęła mój głos. Wymienilam nazwę stacy. — To daleko, bardzo daleko. Ja bo nie wiem jeszcze gdzie wysiądę... Władysia ma mnie spotkać... Pani widziała mojego Władysia? — Potrzaśniełam przecząco głową w odpowiedzi na to pytanie. — Nie! To szkoda! Pokochałaby pani mojego synusia... Taki biały, srebrzysty... migocze, lejąca, jak gwiazda jasna... sokolik mój cudny!... Nieraz... rankiem... słoneczko się budzi i ja też... Ukradkiem otwieram okno... Cicho, cichutko... Nie daliby, gdyby usłyszeli... Otwieram... fr! fr! fr! ptaszyna moja wlatła do pokoju... a ja kruszę chlebek, kruszę... śniadanie dla mojego Władysia... Piórka gładź dloni, całuje, pieszczę... Potem odlata... I tak co dzień... Przesłała mówić, pogrążona we wspomnieniu świetlanej wizji. — Pani mi nie wierzy? — zagadnęła z nienaeką. Milszałam. Usta skrzywiła żałośnie. — I oni nie wierzą... Po chwili, z nagłą determinacją zaczęła mówić prawie szepceni, nachylając się tajemniczo ku mej twarzy. — Powiem pani wszystko! wszystko!... Wstał od śniadania i poszedł na ulicę. Słychać było strzały... Balam się... Prosiłam, żeby nie chodził... Powiniennem tam być, powiada... wyrwał mi się z rąk... Kawa ostygła... wstawiłam garnuszek do ciepłego piecyka. Czekalam... czekalam... Aż tu... Głowa mnie bolała... bardzo bolała potem... Powiedzieli, że to tak z placu. Dlatego nie mogę sobie przypomnieć... Kawa ostygła... ostygła... Nie pamiętam, jak to po kolei było... Zmieszczyla czoło. Pamięć pracowała z natężeniem wydobywając z trudności z mrocznej głębi wspomnienia. Wzrok staruszek odruchowo ścigał przesuwał się, jak w panoramie krajobrazu. Nagle schwyła mnie za ramię, — Pani widzi? Pani to widzi? Spojrzalam przez szybę. Przejrzałam przez środek liściennego lasu. Barwy jesieni grały w nim przepychem purpury i złota, w ostatnich blaskach zniżającego się słońca. Usłyszałam tragiczny, przerywany szepc: — Pani pewno myśli, że mój Władys nie żyje! I oni tak myślą.

— Krew!!!... pani widzi? — Z serca trysnęła wysoko... Zmył się nie da — z serca krew! Pokiwała głową. — Ja jednak wiem prawdę. Powiem... Nie zdradzi mię pani! Szepnęła mi w ucho z cicha lecz dobitnie: — Mój synu, mój Władys w sokoła jasnego się przemienił... Tam — w słońcu buja... wolny! Na ziemi — pani wie — biedacy wszyscy związani... I mnie związali... zamknęli... pilnowali... Zasmiała się dziecięco. — Ale ucieklam!... Chlebek na śniadanie Władysiowi wiozę!... Jakżeżby ja była matka, gdybym mojej dziecinie jeść nie dała?... Cicho, cicho malutki... nakarmię cie, do piersi przytulę, nie dam płakać... Chwyliła się za głowę. — Boli!... Zdrowa jestem, tylko tu boli... To nie — aby dojechać. Podsunęłam skózaną poduszkę. Oparła się na niej wyczerpana. — Ja tylko troszke. Spać nie będę, o nie! Nie zobaczyłabym Władysia! Przymknęła znużone powieki. Zimierzek rozsunął szarówki na świąt. Z mijanych torfowisk szły dołem siwe opary — przewalały się, niby potwrne na mgły cielska, i urodzone w prawosławiu, które się do gubernii kijowskiej, wolińskiej i podolskiej przysiedliły z gubernii lubelskiej i siedleckiej, oraz na kolonistów zagranicznych narodowości ruskiej i czeskiej, prawosławnych i urodzonych w prawosławiu; b. na wypadki dziedziczenia w linii prostej zstępnej między małżonkami. We wszystkich innych wypadkach dziedziczenia w artykule pierwszym wymienione osoby obowiązane są sprzedać majątek nieruchomości w ciągu trzech lat od chwili uzyskania praw do niego. W razie niezachowania tego przepisu, majątek na skutek polecenia władzy gubernialnej w kuratelę zostaje wzięty i sprzedany z licytacji publicznej w dotychczas zarządzi gubernialnym a otrzymana za sprzedaży suma po potrąceniu kosztów kurateli i sprzedaży, zwrócona zostaje spadkobiercy. Art. III. Jeżeli miejscowa władza gubernialna ujawni transakcje z naruszeniem lub obejściem art. I, gubernator po zażądaniu niezbędnych informacji, których mu dostarczyć winny niezwłocznie zarówno instytucje sądowe jak i wszystkie inne instytucje i osoby rządowe, upowaznia podwładną sobie osobę urzędową do wytoczenia w miejscowym sądzie okręgowym akcy o nieważnienie dokonanych aktu. Sprawy podobne przeprowadzone zostają w porządku przepisamy dla spraw zarządu skarbowego. Art. IV. Gubernatorom kijowskiej, podolskiej i wolińskiej, przynależny jest w sprawie wysyłania w drodze administracyjnej z granic podległych im gubernii osób, które okazały się faktycznymi właścicielami majątków nieruchomości poza granicami osad miejskich w guberniach powyższych z pogwałceniem przepisów artykułu pierwszego uzupełnienia niniejszego na zasadzie umów ustnych i nieformalnych wogóle warunków, lub po zapadnięciu wyroków sądowych, unieważniających zawarte nie umowy. Manifestacyjny strajk akademicki. Ogromna liczba młodzieży wyższych zakładów naukowych, chcąc zaznaczyć swoje stanowisko w sprawie aresztowań studentów krakowskich, szczególnie zaś w sprawie Bolesława Limanowskiego, urządziła strajk, który miał być wyrazem protestu przeciwko postępowaniu policji w tych sprawach. Zastrajkowali słuchacze politechniki, uniwersytetu, akademii lasowej i akademii rolniczej w Dublinach. Na politechnice strajk prawie powszechny, na uniwersytecie zaś postrzymali się od niego studenci narodowo-demokratyczni, w nadę rnikiej liczbie przybyli na wykłady. Młodzież zgromadzona na politechnice, udala się w południe na uniwersytet, chcąc tam przeprowadzić strajk zupełny, przyczem przyszło do słownych starć i do kocięj muzyki. Następnie udano się pod "Dom Akademicki", poczem eheiano się dostać pod namiestnictwo, a stąd pod redakcyę "Słowa Polskiego". Wszędzie na drodze stawała silnie skonsygnowana policja konna i piesza, starając się za wszelką cenę demonstrantów nie dopuścić, przyczem działali się sceny burzające. Szarżowano kofmi i plazowano szablami. Kilka osób policjancie poranili. — Gdy w ulicy Czarnieckiej młodzież rozproszono, około godziny drugiej udala się ona na politechnikę, gdzie w westybulu odbyła na predec wiec, wyrażając

na nim sympatyje swoje młodzieży krakowskiej i postanawiając również wezwac ją do manifestacyi. Po wiecu udala się młodzież na uniwersytet, chcąc tam konsekwentnie przeprowadzić strajk zupełny, co się jej zresztą zupełnie udało. Sytuacya po południu przedstawiała się w ten sposób, że w mieście panował spokój zupełny przed uniwersytem zaś stała przeważnie młodzież technicka, nie dopuszczając nikogo na wykłady. Wietzorem około godziny 6-iej, powtórzyły się demon-tracye. Młodzież zebrała się pod pomnikiem Mickiewicza, a stąd pochodem udala się na ulicę Kopernika, chcąc dotrzeć pod konsulat rosyjski, ale policja nie dopuściła tego. Młodzież udala się w kierunku Sejmu. Policja w ogrodzie miejskim zabiegła manifestantom drogę. Policjanci rzucili się na młodzież jak opętani, bijąc przytem szablami niewinnych przechodniów. W ogrodzie miejskim jakiś policyant zadał spokojnie tamtędy przechodzącemu p. Władysławowi W., abityrentowi z Buczcza, 3 cicia szabla, z tych jedno przez plecy. P. W. nie był aresztowany, lecz sam po opatrzeniu przez pogotowie poszedł na policję, chcąc tam zapewne uskarżyć się, nie przeczuwał, że pociągnięty jeszcze będzie do odpowiedzialności za "wywołanie zbiegowiska". Podczas zajść, aresztowano ogółem sześć osób, w tem kilku królewiaków. Tajemnicza choroba. W Anglii w miasteczku w Holbrook pod Ipswichem wydarzyło się kilka wypadków nieznaney jeszcze dotychczas choroby, które zakończyły się śmiercią. Najsmępnym zachorowało i umarło wśród nieznaných objawów lekarzy dziecko, wreszcie w osiem godzin po śmierci dziecka zmarła matka; po pogrzebie zachorował ojciec i jeden z sąsiadów. I ci również zmarli niebawem. Wobec tego, że objawy tej dziwny choroby są całkiem nieznanie lekarzom, wydział zdrowia publicznego zarządził energiczne poszukiwania. Wykryto niebawem, że w całej okolicy Holbrook, na kilka tygodni przed śmiercią dziecka zdychały szczyry i koty. Znalezione wiele trupów zwierząt. Badania bakteriologiczne wykryły w ciele tych zdechłych zwierząt, nowego i nieznanego calkiem bakcyla, a ponieważ w szpitalu w Holbrook wykryto również we krwi chorych już zmarłych takiego bakcyla, istnienie przeto przypuszczenie, iż w danym wypadku medycyna ma do czynienia z nową jakis chorobą, wywołaną przez nieznanę dotychczas drobne ustroje. KTO CHCE zatławic jaki gruntowy lub pienny interes w Starym Kraju, ten niech się zgłosi osobiście lub listownie do naszego Kantoru. Kto ma jakie pieniądze z gruntu do scięgnięcia, lub chce posłać pełnomocnictwo, albo uskutecznic jako iatnbulacyę lub ekstabulacyę, kto chce podać jaką próbę do sędu, lub wyprosować swoję część czy to w austriackim, pruskim lub rosyjskim zaborze, ten niech się zgłosi do naszego Kantoru. Zwłaszcza wszystkie sprawy gruntowe i spadkowe w Galicyi zatławiamy skoro i skutecznie, albowiem mamy stosunki z wszystkimi notaryuszami w każdym powiecie w Galicyi i w całych Austro-Węgrzech. — Dalej sprzedajemy i zamieniamy domy, loty i farmy, nasekujemy od ognia i wypożyczamy pieniądze na zakupno propertów lub na budowę domów. W nowej polskiej dzielnicy miasta Chicago, zwanej Jefferson Park mamy loty biznesowe i kawalki półakrowe na łatwe wypłaty w polskiej subdywizyi pół-akrowej "Angeline Dynieuicz Park". Dalej zajmujemy się budową domów z drzewa, cegły, kamieni i cementu; dostarczamy planów na łatwe odpłaty. C. W. DYNIEWICZ & CO., 4765 Milwaukee ave., blisko Lawrence Avenue, Chicago, Ill. Tel. Jefferson Park 1133. FARMY NA ZAMIANĘ ZA PROPEŁ TA. Mamy farmę 80 akrow w powiecie Clark, w Stauie Wisconsin, 4 mile od miejscowości Thorp; okolica nieomal czysto polska; naroznik dwóch linii sekcyjnych. Dom mieszkalny, jedna stajnia większa, druga mniejsza — ła ogrody nowe; studnia z pompą. Cała ogrodzona drutem. 16 do 18 akrow jest pod uprawą wykarzowanych i około 10 akrow wyczyszczonych, reszta pastwiska i las z dobrem drzewem różny gatunków. Wartość \$3,000, na zmianę na property w Chicago lub o kolcey. C. W. DYNIEWICZ, AND CO., 1151 Milwaukee, ave., Chicago, Ill. x

Każdy abonent może otrzymać jeden lub wszystkie te obrazy od nas zupełnie za darmo, czyli jako prezent "Gwiazdkowy", jeżeli zechce tylko cokolwiek czasu poświęcić na zdobycie nowych prenumeratorów dla "Gazety Polskiej". Otóż każdemu prenumeratorowi, który przysył nam pieniądze za calorocznego nowego prenumeratora, wyślemy jeden, podług wyboru, z ogłaszanych obrazów w prezencie; za dwóch nowych prenumeratorów — dwa obrazy; za trzech od razu przysyłamy — całą serję, czyli wszystkie cztery obrazy. Obrazy te, nie są zwyczajnymi, czyli tak zwanymi prostymi olejodrukami, ale to są kopie pedzla najalwiejszych mistrzów z ryci, czy tak zwane mielzioryty, i opracowane po za szkłem w ramy stanowią prawdziwą ozdobe każdego pokoju. Swoją drogą każdy prenumerator nowy, ma prawo do premium za jednego dolara książek z dołączeniem 10c. na przesyłkę, lub też jeżeli zechce, może także wybrać jeden z tych czterech obrazów, ale tak samo z dołączeniem 10c. jako kosztu przesyłki. UWAGA: — Agenci "Gazety Polskiej" nie mają prawa do powyższej oferty.

Aby wprowadzić w użycie nowe prawdy o 23 kamienach Zegarki kolejowe.

Czysto złote, poszycane i inne zegarki zamierzamy wprowadzić w użycie 1000 o 23 kamienach szklanych "ALU VITA FER" po cenie tylko \$4.75. Te doskonałe zegarki konstantnie synchroniczne będąc pięknie grające, z udoskonalonym regulatorem i wszelkimi udogodnieniami. Zegarci te są najdokładniejsze idące. Są one rozmiarów dla Messyrzy i Kobiet.

Gwarancya 20-letnia. Zegarci te zostały tak skonstruowane, że jeżeli ktoś nabył sobie zegarek od nas, to jest on w ręku człowieka, który nie pozwoli sobie na kupno taniego zegarka, tylko takiego, który jest najlepszy. Jeśli spudłoci do domu, być mógł go ogłoda i wypłubiwać. Jeśli spudłoci do siebie zegarek to po zapłaceniu \$3.75 i opłaty przesyłki zegarek staje się twój, własności w przedmiocie także nie bierzemy na siebie odpowiedzialności i zegarek wraca do nas — na zasadzie odpowiedzialności i zegarek wraca do nas — na zasadzie odpowiedzialności i zegarek wraca do nas — na zasadzie odpowiedzialności i zegarek wraca do nas.

Ryzyko jest po naszej stronie. Do każdego zegarka dodajemy zupełnie darmo pończotki łańcuszek.

EXCELSIOR WATCH CO., Dept. 519, Chicago, Ill. U. S. A.

SPECIALNA OFERTA REKLAMOWA. Wszystkie te prezenty DARMO

By wprowadzić nasze słynne podwójne szlone zegarki, afiarujemy damy z każdym zegarkiem sprzedanym w przeciągu 30 następnich dni. Jedną prawdziwą słonego stylu Oulter brytejski, Piękną Łańcuszek do zegarka z przelicznym traktorem, Wiedząca folkę z pianki morskiej, Wiedząca mandułek do cygar z pianki morskiej, Wiedząca mandułek do papierosów, Zachwycająca Bronzka dla Pań, Pały Kolczyki, Galenda Sparkling, Nadzwyczaj Grube Złoczone Szpilki do krawaty, Pały Szpilki do Maniżarów, Garnitur 4 Szpilek do Koszuli. Zauważcie sobie dobrze, że my ofiarujemy wam nie jeden tylko z tej listy, lecz wszystkie te przedmioty, a każdy kupionym zegarkiem. Jest to prawdziwy 7-letni gwarancja, a wszystko to za darmo. Wyciągnijcie sobie wszystkie te prezenty, które są dla was. Wyciągnijcie sobie wszystkie te prezenty, które są dla was. Wyciągnijcie sobie wszystkie te prezenty, które są dla was.

Wysylka pieniędzy do Staroego Kraju!

Na liczne ządania znowu przyjmujemy pieniądze na wysyłkę do Staroego Kraju.

Kurs pieniędzy jest następujący:

Marka do Polski pod zaborem pruskim .24¹⁰⁰ i 15c przesyłka, czyli \$24.37 i 15c razem 24.52 na 100 marek z przesyłką.

Korona do Polski pod zaborem austriackim .20¹⁰⁰ i 15c przesyłka, czyli \$20.82 i 15c razem \$20.97 z przesyłką na 100 koron.

Rubel do Polski pod zaborem rosyjskim .52¹⁰⁰ i 25c przesyłka, czyli \$52.70 i 25c razem \$52.95 na 100 rubli z przesyłką.

Pieniądze dochodzą wprost do rąk odbiorców w mniej jak dwóch tygodniach. Pieniądze należy przysyłać pod adresem:

DYNIEWICZ BROS.
1113 Noble St., Chicago Ill.

ARTYSTYCZNE OBRAZY.

W Pięknych kolorach.

Ozdoba każdego domu.

Cena \$1.00 z przesyłką.

Wysyłamy do wszystkich części świata.

Chrystus na Górze Oliwnej. Pan Jezus dobry pasterz. Powitanie Chrystusa z Jego Matką.

Księgarnia nasza otrzymała wprost z Europy wielki zapas artystycznie wykonanych obrazów. Obrazy te różnią się od innych tem, że kolory są nadzwyczajnie dobrane, a rysy twarzy osób tak doskonale uwydatnione, że obraz znajdujący się po za szkłem wygląda jak ręką malowany. Sam obraz jest rozmiaru 11 1/2 x 16 1/2 cali nalepiony na białym kartonie rozmiar 16x20 cali. Podpis obrazów są w polskim języku jak następuje:

1) Chrystus między doktorami w świątyni Cena \$1.00
2) Chrystus na Górze Oliwnej Cena \$1.00
3) Pan Jezus dobry pasterz Cena \$1.00
4) Powitanie Chrystusa z Jego Matką Cena \$1.00

Cena tych obrazów jest jak wyżej wspomiano po \$1.00, lecz kto chce nabyć wszystkie cztery Obrazy niechaj przysyła tylko \$3.00.

Adresować:

W. DYNIEWICZ PUBLISHING CO.
1113 NOBLE ST., CHICAGO, ILL.,

Extra! PODARUNEK Extra! Dla Abonentów "GAZETY POLSKIEJ".

Na innej miejscu podajemy ogłoszenie o Artystycznych obrazach, które "Gazeta Polska w Chicago" sprowadziła z Europy wyłącznie za kontraktem tylko dla siebie, a które sprzedaje administracya "Gazety Polskiej" po \$1.00 za sztukę.

Dział Gospodarczy.

UTRZYMANIE BUHAJA.

Podczas gdy na zachodzie, a zwłaszcza w Anglii używają hodowcy dobrego buhaja jessze i w 10 a nawet 12 roku do rozplodu, u nas buhaj pięciu lub sześciolletni idzie zazwyczaj pod nóż.

Na podstawie wieloletnich próbnych doświadczeń stwierdzili hodowcy za granicą, że z wielkim pożytkiem jest dla obory, względnie danej okolicy, jeżeli ten sam buhaj, o ile sam pochodzi naturalnie od młecznej matki, jest zbudowany kształtnie i posiada wybitne cechy i zalety odmiennej rasy, i swe dodatnie przymioty na potomstwo przela. — Jest jak najdłuższy używany do rozplodu.

Postępowanie takie ma dla hodowcy tem większe znaczenie, że buhaj mający 1 i pół do dwóch lat nie przekazuje jeszcze swych zalet tak pewnie na potomstwo jak w późniejszym wieku. Wobec tego buhaj właściwie w późniejszym dopiero wieku jest odpowiednim rozplodnikiem. Im dłużej zaś używa się takiego buhaja tem prędzej nastąpić może wyrównanie pewnej obory względem rasy bydląt danej okolicy.

Tymczasem u nas nie zwraca się na ogół uwagi na te okoliczności i buhaje za przedko, bo za młodu idą na opas.

Na pytanie dla czego, dają różne odpowiedzi.

W jednych wypadkach buhaj był już zbyt spasyony. Temu dźwiz nie można, jeżeli żywienie jego było tak intezywnie jak krów mlecznych lub sztuk postawionych na wypas, a do tego buhaj sam nie używał ruchu.

W innych razach skarży się, że buhaj w starszym wieku staje się zwykłe zym. Rzeczywiście, tak, dzieje się często, ale znów tylko wskutek nieodpowiedniego obchodzenia się z zwierzęciem.

Jeżeli buhaj chodzi codziennie na spacer, wzdlednie używa się go w zaprzęgu, jeśli więc egielę jest w zetknięciu z ludźmi i ci obchodzi się z nim łagodnie, to i sam pozostaje takim nawet i w starszym wieku.

Zym zaś staje się wtedy, jeśli trzyma się go ciągle na uwięzi, tak, że nie styka się z ludźmi, a w stajniach pastuch lub dzieci drażnią go, względnie obchodzą się z nim niewłaściwie.

Inni znów twierdzą, że po młodych buhajach porządek staje się mniejsze cięta i sam porząd łatwiej się odbywa, i że zapłodnienie jest pewniejsze po młodych rozplodnikach.

Inni wreszcie są zdania, że młodo starszego buhaja jest mniej wartościowe t.j. że ma mniejszą cenę targową jak młodszego. Wszystkie podobne twierdzenia zapożyczają, że wartość buhaja polega na tem, że jest rozplodnikiem, a nie, że ewentualnie mięso jego może być sprzedane w jatkach, i że dalej wczesne zapasienie się, pewna ościłość i następstwa takiego stanu spowodowane są tylko niewłaściwym żywieniem i obchodzeniem się z tem zwierzęciem.

Wobec tego jednak, że jak na wstepie powiedziałem, użytkowość buhaja może trwać i lat 10 i to właśnie z wielką korzyścią dla celów hodowlanych, warto więc zastanowić się nad racjonalnym wychowem i dalszym właściwym obchodzeniem się z buhajem.

Ponieważ wszystkie zwierzęta rozwijają się najlepiej w pierwszym roku, należy więc i buhajkowi dawać w tym okresie rozwoju karmę bardzo posilną.

Wiadomem jest, że mleka, jako karmy dla młodego plodu nie może skutecznie zastąpić żaden inny środek pokarmowy.

Buhajek, przeznaczony na rozplodnika, powinien też mleka pełnego dostawać co najmniej przez pięć miesięcy. Przytem jednak uwzględnić należy, że pojemność żołądka cielęcina jest z początku mała i nie przekracza 1 litra. Ciętle więc z początku powinno dostawać w tym stosunku i mleka naraz, ale za to częściej w ciągu doby.

Większe dawki dane na raz nie mogą być strawione ulegając kwasnieniu i powodują tylko zaburzenia żołądkowe a w następstwie organizmu i chwilowo zastój w rozwoju.

W Allgau żywienie byczków jest następujące: W drugim i trzecim miesiącu dostaje byczek na dobę do 10 litrów mleka pełnego, przyczem już od 7 tygodnia przyzwyczajają go się stopniowo i do pobierania treściwej karmy złożonej z mąki owsianej, jęczmiennej i lnianej, wnet potem dostaje już owies gnieciony. W czwartym miesiącu zmniejsza się dawkę mleka na 8 litrów z równoczesnym podwyższeniem racy karmy treściwej. W 5 miesiącu ta ostatnia jeszcze więcej podnosi się, przyczem dawka pełnego mleka wynosi już tylko trzy litry dziennie.

Wielką uwagę zwracają w Allgau na swobodny ruch byczków już od pierwszej młodości.

Już w trzecim miesiącu idą byczki na pastwisko, jakkolwiek tylko na kilka godzin dziennie, by w stajni mogły pobierać należne im racy mleka i paszy.

Zatrucie zwierząt przez lizanie murów.

Na dolnej części muru w stajniach i oborach powstaje krystaliczny wykwit. Składa się on przeważnie z saletry wapniowej azotanu wapniowego, która tworzy kwas azotowy, powstały podczas rozkładu odchodów zwierzęcych, oraz wapno znajdujące się w tytku. Saletra ta gromadzi się często bardzo wielkiej ilości. Według zdania weterynarza Buhla jest obecnie wykwitu saletrowego na ścianach stajni bardzo często przyczyną szkodliwego zatrucia, zwierzęta bowiem zlizują bardzo chętnie z ścian ów wykwit, posiadający z powodu tamże znajdującej się saletry smak orzeźwiający. W stajniach stale zajętych saletra nie zbiera się wskutek zlizywania w ilości tak obfitej, aby zatrucie mogło wystąpić w sposób nader groźny, groźniejsze są zatrucia w stajniach, które przez jakiś czas stały puste. Zatrucie saletra, wykwitującą na ścianach jest szczególnie niebezpieczne dla cieląt i kurecząt. Często takie zatrucenia uważa się mylnie za białą biegunkę. Według spostrzeżeń Buhla objawia się zatrucie saletrą wypróżnieniami bezbarwnymi, obfitymi i rzadkimi; niekiedy zmieszaniem krwią, wielkiem osłabieniem, kolką i znacznym obniżeniem temperatury ciała. U cieląt i kurecząt choroba może nastąpić już na trzeci dzień po spożyciu saletry. Jeżeli ilość spożytej saletry nie była bardzo znaczna, przychodzi zwierzęta do zdrowia w ciągu kilku dni, szczególnie gdy ściany z wykwitu oczyszczy się starannie szczotkami. Jeżeli zaś zwierzęta spożyły dużo saletry, zylchają zazwyczaj między trzecim a piątym dniem. Leczenie zatrucia saletrą polega na zadawaniu sztukom dobrego siana i poidła z mąki, młodym zaś cielętom — kawy z mlekiem; trzecia część kawy i dwie trzecie mleka. W razach groźniejszych stosuje się wewnętrzne większe dozy tinktury opiumowej i zastrzykuje pod skórę eter kamforowy w celu wzmożenia sił chorego zwierzęcia. Wstrzykiwania te ratują szybko zwierzęta, a nawet wtedy, gdy osłabienie doszło już do ostatnich granic.

Buhl razdzi zadawać opium w dużych dawkach. Cielętom i kozom 6—10 gr. w dwóch dawkach co dwie godziny; następnie daje się 2—3 gramy taniny, rozpuszczonej w małej ilości wody. Jeżeli zatrucie jest tak silne, że zwierzę wypadała zabić, można niego jeszcze sprowadzić bezpiecznie. W celu ochronienia zwierząt od zatrucia, zaleca się pociąganie dolnej części ścian smolą albo też cementem; środki te zapobiegają tworzeniu się wykwitu. W stajniach przez jakiś czas nienżywanych powinno się ściany oszkobać przed wprowadzeniem do nich zwierząt na nowo.

Przechowywanie owoców. Im dłużej zdola kto przetrzymać owoce zebrane z drzewa, tem większą ma z nich korzyść. Do przechowywania nadaje się najlepiej sucha, chłodna piwnica, dalej przewiewne poddasza lub izby niezamieszkałe. Można też urządzić osobną owocarnię.

W każdym razie miejsce przechowywania owoców jak gruszek i jabłek powinno być chłodne i o ile możności z jednostajnym ciepłem, wynoszącym około 5 stopni Celjusza; dalej ma ono być ciemne, nie za wilgotne ani za bardzo suche. Zbytek bowiem wilgoci wywołuje gnicie owocu, zbyt wilgi zaś brak wilgoci powoduje marszczenie się owoców i babczenie.

Powietrze w takim schowku równocześnie wyroby mocno wosniące, jak np. kwaszona kapusta, ogórki kwaszone itd. Owoco najlepiej przechowują się na półkach pokrytych cienką warstwą słomy lub mchu. Na takim posłaniu rozkłada się dopiero owoce. Trwalsze odmiany można ułożyć w 2 warstwy, delikatniejsze zaś w jedną. Najlepiej jednak ukladać wszelki owoc tylko w jedną warstwę, uważając, aby się owoce z sobą nie stykały. Twarde, zimowe jabłka ułożyć osobno.

W razie braku miejsca można ostrożnie złożyć owoce na kupe w skrzynie a także w beczki lub kosze. Na spod naczyńa sypie się najpierw otrąb lub siewki. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce. Następnie okrywa się je cienką warstwą siewki lub otrąb i znowu uklada się ostrożnie warstwę jabłek. Czyni się to kolejno dopóty, póki skrzynia, beczka lub kosz nie napelnia się zupełnie. Z wierzchu przykrywa się denkiem podziurawionem lub plecionką z wikliny, wierzby itd.

Z delikatnymi gruszkami i z delikatnymi odmianami jabłek trzeba obchodzić się nadzwyczaj starannie.

Po zerwaniu takich delikatnych gruszek i jabłek, trzeba je najpierw rozłożyć w chłodnym miejscu, aby się wypociły. Następnie ubiera się każdą gruszkę lub jabłko w cienką bibulkę i uklada najlepiej w kosze, przesypane suchymi otrębami lub drobną siewką.

Różne odmiany śliwek, a nawet i wiśni można przechować dość długo w niepolewanych garnkach, skoro się owoce ułoży warstwami i poszczególnie warstwy przesypane otrębami. Winogrona zerżnięte z kawałkami gałązki można przechować przez całą zimę, w tym celu należy grona z kawałkami gałązki, których rany oblepilo się sklepieniem w chłodnej i suchej maścią ogrodniczą, zawiesić pod piwnicę, a przetrzyma się je do Bożego Narodzenia, a nawet i później.

Spasanie młodej konieczyny w jesieni.

Zasiana wiosną konieczyna nie każda jednako rośnie się do jesieni: zależy to od roli, od stanu powietrza i od rodzaju zboża w którym była zasiana. W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Na ziemiach cięższych za to, gdy konieczyna po sprzecie zboża ochromnego stoi silnie, można spać ją bez obawy bydem: jest to nawet z korzyścią dla późniejszego życia młodej konieczyny.

W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Towarzyski stosunek. Mama: — Dlaczego, Zosiu, klania się tej dziewczynce! Przecież nie znasz jej weale. Zosia: — Prawda, mamusiu, że jej nie znam, ale nasze małe córki [lalki] kupowane były w jednym sklepie.

Zrazu należy żrebię nakłonić do lizania mleka po palcu, poczem niezadługo pić będzie samo. Mleka tedy należy dodawać na początku mało i wtedy, gdy żrebię odsadzone od matki, wygłosi się na żłocznie. Najsamprzód daje się żrebięciu więcej wody niż mleka, a potem zupełnie mleka się nie daje, tylko pozostawia twarde. Rolnik, który się tego sposobu trzyma, nie będzie miał kłopotu z odsadzeniem zwierzęcia, a przekonania się przytem, że mleka od krowy korzystniej użyć nie mógł, albowiem żrebię odsadzenia jakby nie czulo i wkrótce zabiera się o chodzo do twardego paszy. Niekiedy zamiast mleka słodkiego, dodaje się mleka zsiadłego lub masłanki. Kto tak żrebięta odsadza, i aż po pierwszym roku ich życia mleka im dodaje, przekonana się, jak w ten sposób hodowla żrebiąt wpływa korzystnie na dalszy ich rozwój.

Przechowywanie owoców. Im dłużej zdola kto przetrzymać owoce zebrane z drzewa, tem większą ma z nich korzyść. Do przechowywania nadaje się najlepiej sucha, chłodna piwnica, dalej przewiewne poddasza lub izby niezamieszkałe. Można też urządzić osobną owocarnię.

W każdym razie miejsce przechowywania owoców jak gruszek i jabłek powinno być chłodne i o ile możności z jednostajnym ciepłem, wynoszącym około 5 stopni Celjusza; dalej ma ono być ciemne, nie za wilgotne ani za bardzo suche. Zbytek bowiem wilgoci wywołuje gnicie owocu, zbyt wilgi zaś brak wilgoci powoduje marszczenie się owoców i babczenie.

Powietrze w takim schowku równocześnie wyroby mocno wosniące, jak np. kwaszona kapusta, ogórki kwaszone itd. Owoco najlepiej przechowują się na półkach pokrytych cienką warstwą słomy lub mchu. Na takim posłaniu rozkłada się dopiero owoce. Trwalsze odmiany można ułożyć w 2 warstwy, delikatniejsze zaś w jedną. Najlepiej jednak ukladać wszelki owoc tylko w jedną warstwę, uważając, aby się owoce z sobą nie stykały. Twarde, zimowe jabłka ułożyć osobno.

W razie braku miejsca można ostrożnie złożyć owoce na kupe w skrzynie a także w beczki lub kosze. Na spod naczyńa sypie się najpierw otrąb lub siewki. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce.

Z delikatnymi gruszkami i z delikatnymi odmianami jabłek trzeba obchodzić się nadzwyczaj starannie.

Po zerwaniu takich delikatnych gruszek i jabłek, trzeba je najpierw rozłożyć w chłodnym miejscu, aby się wypociły. Następnie ubiera się każdą gruszkę lub jabłko w cienką bibulkę i uklada najlepiej w kosze, przesypane suchymi otrębami lub drobną siewką.

Różne odmiany śliwek, a nawet i wiśni można przechować dość długo w niepolewanych garnkach, skoro się owoce ułoży warstwami i poszczególnie warstwy przesypane otrębami. Winogrona zerżnięte z kawałkami gałązki można przechować przez całą zimę, w tym celu należy grona z kawałkami gałązki, których rany oblepilo się sklepieniem w chłodnej i suchej maścią ogrodniczą, zawiesić pod piwnicę, a przetrzyma się je do Bożego Narodzenia, a nawet i później.

Spasanie młodej konieczyny w jesieni.

Zasiana wiosną konieczyna nie każda jednako rośnie się do jesieni: zależy to od roli, od stanu powietrza i od rodzaju zboża w którym była zasiana. W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Na ziemiach cięższych za to, gdy konieczyna po sprzecie zboża ochromnego stoi silnie, można spać ją bez obawy bydem: jest to nawet z korzyścią dla późniejszego życia młodej konieczyny.

W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Towarzyski stosunek. Mama: — Dlaczego, Zosiu, klania się tej dziewczynce! Przecież nie znasz jej weale. Zosia: — Prawda, mamusiu, że jej nie znam, ale nasze małe córki [lalki] kupowane były w jednym sklepie.

konieczyna rozkrzewi się już w jesienu tak silnie, że zapelni wszelkie luki, a tak zapobiegnie rozrastaniu się chwastów, które zaczęły pokazywać się z wiosną w konieczynie nie spasanej w jesieni. Jeżeli rośliny konieczyny słabe są i wątłe po sprzecie zboża ochronnego, to że spasaniem czekać należy tak długo, aż się rośliny wzmochną do tego stopnia, iżby ich bydlę wyrwać łatwo nie mogło. Baczęły też należy, aby paszenia dość wczesnie zaniechać. Jeżeli paść będziemy na młodej konieczynie aż do nastania mrozów, to nie dziwny się, gdy z wiosną pole konieczyny wykaże plasa gołe, albo co najmniej konieczyna bardzo długo nie chce podnieść się od ziemi; bo mróz uszkodził rośliny nie zabliźnione po zębach bydłych. Konieczynie rośliny konieczny muszą mieć czas wygoić rany, wydorzeć i podrość, zanim nadziejcie mróz; tylko w takim razie spasanie młodej konieczyny jesienną nie przedstawia żadnego niebezpieczeństwa, a nawet może być dla niej z korzyścią.

Przechowywanie owoców. Im dłużej zdola kto przetrzymać owoce zebrane z drzewa, tem większą ma z nich korzyść. Do przechowywania nadaje się najlepiej sucha, chłodna piwnica, dalej przewiewne poddasza lub izby niezamieszkałe. Można też urządzić osobną owocarnię.

W każdym razie miejsce przechowywania owoców jak gruszek i jabłek powinno być chłodne i o ile możności z jednostajnym ciepłem, wynoszącym około 5 stopni Celjusza; dalej ma ono być ciemne, nie za wilgotne ani za bardzo suche. Zbytek bowiem wilgoci wywołuje gnicie owocu, zbyt wilgi zaś brak wilgoci powoduje marszczenie się owoców i babczenie.

Powietrze w takim schowku równocześnie wyroby mocno wosniące, jak np. kwaszona kapusta, ogórki kwaszone itd. Owoco najlepiej przechowują się na półkach pokrytych cienką warstwą słomy lub mchu. Na takim posłaniu rozkłada się dopiero owoce. Trwalsze odmiany można ułożyć w 2 warstwy, delikatniejsze zaś w jedną. Najlepiej jednak ukladać wszelki owoc tylko w jedną warstwę, uważając, aby się owoce z sobą nie stykały. Twarde, zimowe jabłka ułożyć osobno.

W razie braku miejsca można ostrożnie złożyć owoce na kupe w skrzynie a także w beczki lub kosze. Na spod naczyńa sypie się najpierw otrąb lub siewki. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce. Następnie uklada się twarde jabłka z nieskaleczoną skórka w warstwie pierwszą na tej podściółce.

Z delikatnymi gruszkami i z delikatnymi odmianami jabłek trzeba obchodzić się nadzwyczaj starannie.

Po zerwaniu takich delikatnych gruszek i jabłek, trzeba je najpierw rozłożyć w chłodnym miejscu, aby się wypociły. Następnie ubiera się każdą gruszkę lub jabłko w cienką bibulkę i uklada najlepiej w kosze, przesypane suchymi otrębami lub drobną siewką.

Różne odmiany śliwek, a nawet i wiśni można przechować dość długo w niepolewanych garnkach, skoro się owoce ułoży warstwami i poszczególnie warstwy przesypane otrębami. Winogrona zerżnięte z kawałkami gałązki można przechować przez całą zimę, w tym celu należy grona z kawałkami gałązki, których rany oblepilo się sklepieniem w chłodnej i suchej maścią ogrodniczą, zawiesić pod piwnicę, a przetrzyma się je do Bożego Narodzenia, a nawet i później.

Spasanie młodej konieczyny w jesieni.

Zasiana wiosną konieczyna nie każda jednako rośnie się do jesieni: zależy to od roli, od stanu powietrza i od rodzaju zboża w którym była zasiana. W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Na ziemiach cięższych za to, gdy konieczyna po sprzecie zboża ochromnego stoi silnie, można spać ją bez obawy bydem: jest to nawet z korzyścią dla późniejszego życia młodej konieczyny.

W każdym razie należy pamiętać, że rośliny młodej konieczyny nie są silnie zakorzenione. Mimo to w ziemiach pulchnych korzenie słabo w ziemi siedzą, a nawet silna na pozór konieczyna może być przez spasanie wielce uszkodzona; zwłaszcza owoce, które jedząc, podrywają rośliny, mogą dużo konieczyny powyrwać z korzeniami.

Towarzyski stosunek. Mama: — Dlaczego, Zosiu, klania się tej dziewczynce! Przecież nie znasz jej weale. Zosia: — Prawda, mamusiu, że jej nie znam, ale nasze małe córki [lalki] kupowane były w jednym sklepie.

Mądry lolo. — Czemu chcesz być jak dorosłysz? — Chcę zostać żołnierzem. — To cię nieprzyjaźni zabije. — To ja też zostanę nieprzyjaźniem. **Usprowadzenie.** — Uważam, że mnie pani od pewnego czasu lekceważy. Pani mnie pewno ma za głupca. — Ależ, panie, skądże znowu, nigdy nie mamy zwyczaju sądzić ludzi z powierzchowności. **Butny Niemiec.** Pewien Niemiec mieszkał 20 lat w Warszawie, lecz nie mógł się nauczyć wcale mówić po polsku. Pewnego razu poszedł do knajpy i nie mógł się jakoś rozmówić. Rozgniewany Niemiec wykrzyknął po niemiecku: — A to przekleństwo! 20 lat tu chodzę i stoję się w tutejszych knajpach — a nie umięję po niemiecku!

Praktyczna rada. A. Jaki ja nieszczęśliwy z tą moją żoną. Taką mięć jedzę na karku, a pozbyć się jej nie ma sposobu. B. O na to łatwy sposób jest, zastaw ją w lombardzie i zgnub kwitek.

Skarbiec Wynalazków i praktycznych przepisów, czyli 2600 rad, wskazówek do fabrykowania rozmaitych wynalazków, recepty lekariskich i artykułów handlowych, jako to: Atramentu, Alkoholu, Amoniaku, Baterii elektrycznych, Bronzowania, Bielienia, Drożdży, Dyamentów; Ewenty; Ekstraktów, Emalii, Elektryki, Farb, Fajerwerków; Filtrów; Garbowania; Galwanizowania; Gwóźdźi; Konkretnu, Krochmalu, Klejów; Konserw; Ledów; Lodowni; Masła; Magnesu; Maści; Marmuru; Młosa; Mohi; Mleka; Nawozów sztucznych; Niel; Ostów; Olejków; Olówek; Okazydowania; Perfumeryi; Pokostów; Płam wywiabiaczy; Papierów; Perel; Prochu; Polorowania; Szuwania; Serów; Stali; Szejrowania; Srebrzenia; Saletrowania; Tozenia; Wina; Wapna; Zelaza; Złoczenia; Zapalek; Złota i jednym słowem ty sięga całego szeregu najwłaściwszych wynalazków, według przepisów najuczestniejszych ludzi; najwłaściwszych lekarzy na świecie. W broszurze.

KSIAZKI O POLAKACH I DLA POLAKOW W AMERYCE. Wszelkim czytelnikom "Gazety Polskiej, polecamy następujące dzieła, napisane w sposób bardzo zajmujący i pouczający, przez współpatriotę Gazety Polskiej, Stanisława Osadę: W Dniach Nędzy i Zbrodni. Powieść z życia Polaków w Ameryce; w dwóch częściach, opasuta na 16 amutnych dziejach głoszącej w swoim czasie "armii Rybakowskiego." Druga część ma tytuł "Historia Związku N. P. i Rozwój Ruchu Narodowego Polskiego w Ameryce. Kto chce poznać dzieje naszego osadnictwa od lat najwcześniejszych, aż do doby obecnej, kto chce zamocnić się dokładniej z wpływem, jaki Polska wywierała na życie nasze w Ameryce, ten wien koniecznie niech te książki pod ręką. Wydana nakładem Związku N. P. w 25 rocznicę jego założenia, obejmuje 748 stron dużego formatu i ozdobiona jest 59 ilustracjami. Cena z przesyłką pocztową... 75c. Szczęśliwy odczytów O stronnictwie Demokratyczno-Narodowym i Lidze Narodowej. Zawsze posiadający wartość podręcznik wyświeltający drogi, które prowadzi do wielkiego miaru wywalczania narodowego naszego naszego miu miejsca w organizacji świata. Cena... 50c. Liga Narodowa a Polacy w Ameryce. Broszura traktująca o wpływie, jaki Polacy amerykańscy wywiali na rozwój myśli politycznej w Polsce i na odwrot. Cena... 25c. Sokolstwo Polskie, jego dzieje i ideały. Cena... 15c. Na Rok Glinwaldski. Do każdego zamówienia dodajemy darmo, książeczkę pod powyższym tytułem, w której anki podnosi najważniejsze zadania jakich Polacy w Ameryce podjęć się muszą w przyszłości. Piszcie po te książki do naszej księgarni: W. Dyniewica Publishing Co., 1113 Noble str., Chicago, Ill.

KWIATY I KLOSZY ODEBRALISMY z Europy z księgarń św. Wojciecha w Poznaniu bardzo pożyteczne książki pod tytułem: Kwiaty i Kloszy. Zbiór utworów do deklamacyi wydanych w Warszawie 185 deklamacyi. Stosownie do deklamacyi, zebrania wieczorki itd. W broszurze 402 stron... 75c. Książka ta jest dobrym podręcznikiem dla tych, którzy chcą uzyć się deklamować. Adresować: W. Dyniewica Pub. Co. 1113 Noble str. Chicago, Ill.

SANTAL CAPSULES MIDY Ustawa w 24 godzin wskazywać mocowe wydzielniny. Każda puszka zawiera 100 kapsułek. Wyszczególnienie są załącznikami. Na sprzedaż w wszelkich aptekach.

NOWE KSIĄZKI. Piet... Księgarnia Polska w Ameryce, W. Dyniewica Publishing Co., 1113 Noble St., otrzymała od innych księgarń w wielkim zapasie książki, które sprzedajemy po cenach następujących: Księga Sybilina o Przyszłości. Zbiór objaśnień, proroctw, przeprowadzi i jasnowidzeń o różnych narodach, a szczególnie o Kościele Katolickim, Polsce i Słowiańszczyźnie. Z starej książki, z różnych pieśni i z ust ludu zebrał i spisał Józef Chożeszewski. Cena 75ct. Naboleństwo do Matki Boskiej Bolesnej, odprawiane w kościołach OO. Serwitów. Tumaczone z włoskiego przez ks. Stanisława Jędruszczyka, O. S. M. Cena 5ct. W Dniach Nędzy i Zbrodni. Powieść z życia Polaków w Ameryce Północnej. Napisal Stanisław Osada. Cena 50c. Z Pennsylvanickiego Piektu. Powieść opasuta na 16 życia naszych górników. Napisal Stanisław Osada. Cena 25c. W. DYNIEWICZ PUBLISHING CO. 1113 Noble str., Chicago, Ill.

"Teraz jest czas" do przeczyszczenia waszej krwi i wzmożenia waszego organizmu przez użycie **GENTIO-COMPOUND** Gentio Compound jest wartościową preparacją na leczenie szorów Krwi, Pęcherza, Nerek, Żołądka i Organów Urynowych. Gentio-Compound składa się z skoncentrowanych jazyrnowych goryczy i jest bardzo wartościowe na dyspepsję i wyciędzenia z utratą apetytu. Nie ma lepszej preparacji w dziedzinie lekariskiej, jak Gentio-Compound. Aby przekonać się o tem, przyslijcie 35 centów przez Money Order lub w znaczku pocztowym, a natychmiast pošlemy wam butelkę Gentio-Compound. Przeslijcie sami opłatami. Adresować: **Pedicura Remedy Co.** 1047 N. Bobey st., Chicago, Ill.

Dr. Kallmerten, NAJLEPNIEJSZY SPECYALISTA Na wszystkie Chroniczne, Nerwowe i Zażyłowe Choroby Mężczyzn, Kobiet i Dzieci. Otaruje \$1000 Nagrody każdemu innemu doktorowi, który wyleczy tytu ludzi co on. Dr. Kallmerten wyleczy cię z każdej Choroby swoimi medycynami z siól i korzeni, choćbyś stracił nadzieję wyzdrowienia i wszyscy doktorzy cię opuścili. Proszę nie zwlekać dłużej, opisz swą chorobę ze wszelkimi szczegółami, podaj swoje imię, nazwisko i adres, wiek i wagę ciała, załącz kosemyk włosów i 2 centową markę pocztową, a otrzymasz Bezpłatny Poradę, wraz z interesującą książeczkę, opisującą wszelkie choroby, za które ta ich sposób wyleczenia. Adres **DR. F. J. KALLMERTEN, Toledo, O.**

Farmerskie Grunta na Sprzedaż W NAJSTARSZEJ, NAJWIĘKSZEJ I NAJLEPSZEJ POLSKEJ FARMERSKIEJ KOŁONII W AMERYCE. Przyjedźcie, obejrzyjcie lub piszcie po bezpłatną książkę. **J. J. HOF LAND COMPANY, SOBIESKI, - - - WISCONSIN.**

Mapy Wielkiego Ks. Poznańskiego. Pierwsza polska mapa, obejmująca wszystkie najdrobniejsze nawet miejscowości, opracowana przez Sz. Szarackiego i wydana jego nakładem, jest do nabycia W NASZEJ KSIĘGARNI podklejona plitką i lakierowana a walkami... \$2.50 tańsze wydanie na dobrą papierze... \$1.00 Skorowidz, obejmujący 6937 miejscowości W. Księstwa, książka licząca 170 stron... 50c. Powinny się znajdować we wszystkich bibliotekach i szkołach, biurach sprzedaży kart okrętowych itp. Zamówienia należy przysyłać na adres: **W. Dyniewica Publishing Co. 1113 Noble Str. ...CHICAGO, ILL.**

Do rozsprzedania tego sezonu za bardzo przystępną cenę z mojej hodowli drzewka cieniodajne — strojące posiadłości Wasze. Polacy zamieszkali w Chicago, mają tego roku sposobność przystroić przy ulicach swe posiadłości bardzo tanio drzewami cieniodajnymi, ponieważ muszę usunąć wszystkie drzewa z 10 akrów przy Belmont ave., które rozsprzedawać będą parcelami, skoro pójdą kary uliczne. Miejscowi niechaj przybywają wuiierać sobie drzewka podług upodobania. **WŁADYSŁAW DYNIEWICZ, Diversey and North 60th ave. Sta. Cragin, CHICAGO, ILL.**

A. H. OFFER utrzymującego swą wielką pasiekę pn. 6259 Patterson Ave., CHICAGO. Dojechać można karą do Dunning. **Pozmachięcym wysłać się expresse.** (x)

H. C. Patterson, WŁASNOŚĆ REALNA, Pożyczki i Dzierzawy. 189 LA SALLE ST. CHICAGO.

SKŁAD KALOKONY W 1851 R. HENRY SCHOELLKOPF, GROSERNIK, HURTOWNY I DROBIAZGOWY 232-234 E. RANDOLPH ST. CHICAGO.

"Teraz jest czas" do przeczyszczenia waszej krwi i wzmożenia waszego organizmu przez użycie **GENTIO-COMPOUND** Gentio Compound jest wartościową preparacją na leczenie szorów Krwi, Pęcherza, Nerek, Żołądka i Organów Urynowych. Gentio-Compound składa się z skoncentrowanych jazyrnowych goryczy i jest bardzo wartościowe na dyspepsję i wyciędzenia z utratą apetytu. Nie ma lepszej preparacji w dziedzinie lekariskiej, jak Gentio-Compound. Aby przekonać się o tem, przyslijcie 35 centów przez Money Order lub w znaczku pocztowym, a natychmiast pošlemy wam butelkę Gentio-Compound. Przeslijcie sami opłatami. Adresować: **Pedicura Remedy Co.** 1047 N. Bobey st., Chicago, Ill.

Goldzier, Rodgers & Froelich. ATTORNEYS AND COUNSELORS AT LAW. 206 JOK 820. Room of Commerce Building. 808 LA SALLE i WASHINGTON ULICY CHICAGO, ILL. TAKE ELEVATOR. TEL. MAIN 319

NOWOWYNALEZONE ...LEKARSTWO... Na dolegliwości kobiece takie, jak nieregularne i bolesne peryody, niaturalne, a więc białe i czerwone upływy, poronienie, bezpłodność, częsta i przykre oddawanie moczu, spaleniła i suchyła macy; bóle w prawym i lewym brzuchu; bóle i opuchnięcie dolnej części brzucha; ból w krzyżach; częste bóle głowy; opuchnięcie i bóle piersi w czasie peryodu itp. dolegliwości kobiece. Lekarstwo to, nie jest patentowane; nazywa się **Leischner's Female Regulator Compound.** Polecamy, jako najlepsze środki na wszelkie dolegliwości kobiece także i dla młodych panien. Chętnie swródelmy pieniądze, jeżeli nie pomoże, gdy jest używane podług przepisu. Przesyłajcie jednego dolara \$1.00 przez money order, albo w znaczku pocztowym i z centowymi znaczkami i 23 ct. za przesyłkę. Adresować potrzeba: **Pedicura Remedy Co. (not inc.) 1047 N. Bobey str. Chicago, Ill.**

Mrs. Gladys R. Martin

Najmłodsza wdówka.
Pani Gladys Robinson Martin, z Nowego Yorku jest przedmiotem zabiegów wielu kandydatów do małżeństwa, jest bowiem młodą wdówką, która odziedziczyła majątek, a jest przytem młodą i piękną.

CHICAGO.

ZE STRAJKU KRAWCÓW.
Nie widać końca. Zaburzeń coraz to więcej. Policja traktuje strajkierów po barbarzyńsku.

Strajk krawców i dziewcząt pracujących w zakładach krawieckich w Chicago, zapewne nie przysięga się skończyć. Większe i bogatsze firmy krawieckie wzięły się i pragną złamać unię krawiecką za wszelką cenę. Nie idzie pracodawcom ani o podniesienie zapłaty ani o wprowadzenie lepszych warunków pracy, tylko o niuzuwanie unii krawieckiej, która wyszukiwaczom kocią w gardle stoi. Walka więc toczy się o kwestię zasadniczą: albo ma być unia, lub też pracownicy mają się rozszarpać i w pojedynkę dać się pożerać molochowi kapitalizmowi. Zdają sobie dobrze z tego sprawę krawcy i dla tego tak zawiąże walczą w obronie swojej organizacji. Wiedzą bowiem doskonale, że po złamaniu unii, każdy krawiec, każda dziewczyna w zakładzie krawieckim zdaje się na łaskę i niełaskę "bosów", którzyby wydułili ostatnie soki żywotne ze swoich ofiar. Walka to słusna i sprawiedliwa z punktu widzenia robotniczego i dla tego każdy pracownik sympatyzować musi z walczącymi i życzyć im zwycięstwa.

Jednak z drugiej strony trudno będzie strajkującym krawcom wygrać walkę, gdy im ogólnie nie przyjdzie z pomocą materyjalna. A ogół powinien podać rękę tym rycerzom pracy walczącym tak mężnie, choć im głód i nędza zagłąda w oczy. Każdy robotnik powinien zrozumieć, że walka to nie o jedną garść pracowników, ale o całą zorganizowaną armię robotniczą. Niech dziś pęknie unia krawców, to jutro ten los spotkać może unie piekarzy, pojutrze unie malarzy, następnie stolarzy, cieśli, elektryków itd. itd. Pracownicy więc wszystkich zawodów powinni zrozumieć, że ich obowiązkami wespół walczących, bo ich wygrana — to wygrana wszystkich robotników. Każdy robotnik niech złoży choćby najmniejszą ofiarę na rzecz strajkujących kolegów, a tem zapewni im zwycięstwo, a tem samym i sobie lepszą przyszłość.

W historii tego strajku niebrak zaburzeń i krwawych walk z policją. Zwłaszcza zeszły czwartek zaznaczył się w historii strajku krawieckiego strajkierów z łami-strajkami i policją i strzelaniną, jaką urządziła ta ostatnia, poraz pierwszy od początku strajku tego, przedstawiciele strajkierów i Chicagońskiej Federacji Pracy dyskutowali nad kwestją wywołania na strajk innych robotni-

rozpacz doprowadza upór pracodawców, szczególnie wielkich firm, które nie tylko nie chcą się zgodzić na rzeczy słuszne, ale sprządzają łamistraków i tych zatrudniając w miejsce strajkujących.

W sobotę badano też słuszność zażalenia, że wielkie firmy przekraczają prawa fabryczne, nocołgując niemiłych swych robotników krawieckich w zakładach. Szczególnie skarga dotyczyła zakładu firmy B. Kuppenheimer and Co., pn. 299 Franklin ul. Deputowani inspektora: Clark Johnson i panna Helena Fodd dokonali rewizji w tym zakładzie i stwierdzili, że pięte piętro było zasiane materacami, ale na piętrze tem nie pracowano, wobec czego przekroczenia prawa fabrycznego nie było. Strajkierzy zamierzają obecnie zażądać śledztwa ze strony władz miejskich na podstawie, że jest to przekroczeniem ordynansów miejskich, jeśli się zakładu fabrycznego używa za hotel.

Wesołe usposobienie wywołały pomiędzy strajkierami wiadomości o propozycjach małżeńskich, nadesłanych do kilku wybitniejszych strajkierów, które się w ciągu strajku dały poznać. Konkurenci ci widzieli w różnych piśmie podobizny panny Agnieszki Nesto, panny Alicyi Henry i innych i... zakochali się, a obecnie oświadczają się z miłością i proszą o rękę, której, naturalnie nie otrzymają, bo jeden jest za stary, drugi chciałby razem ze swą wybraną nawracać... Chłirczyków, trzeci i czwarty znowu inny mają "feler" itd.

MORD RABUNKOWY.
Nieznanego mężczyźnię zamordowano na ulicy.

Pomimo wzmoczonej — jak niektórzy utrzymują — czujności policji chicagowskiej — kronika występów z roku zeszłego pod względem liczby napadów unicznych nie tylko dorównuje zeszłorocznej, ale ją nawet przewyższa. W niedzielę napady uliczne jeden człowiek przypłacił życiem, drugi utratę zegarka i pieniędzy.

Na rogu ulicy Evergreen i Spaulding ave. napadli trzech do czterech dobrze ubrani młodzi ludzie na nierozpoznanego dotychczas mężczyznę, mniej więcej 25 letniego, jak naoczni świadkowie, którzy zajęli się daleka obserwowali, powiadają, nieznanego poczęli, widocznie nie pozwalając na obrabowanie go, szamotając się z napaśnikami, kiedy jeden z nieznanych odstąpiwszy parę kroków dał doń trzy strzały z rewolweru. Trafiony w piersi i głowę padł nieznany bez życia na ziemię. Złoczyńcy zbiegli. Powiadomiona na stacyi W. North ave., policja za brała żwłoki do trupiarni. W kieszeniach tak sromotnie zabitego znaleziono \$8.15 i złoty zegarek, pozatem jednak nic, co by mogło wykazać, jak się ten człowiek nazywał.

Policja przypuszcza, że ci sami bandyci na krótko przedtem na rogu ulicy Pierce i Kedzie ave. napadli Leroy'a Parmana, 30 lat liczącego, z pn. 3220 Hirsch ul. i pod groźbą rewolwerów zabrali mu \$5 i złoty zegarek, zmusili go także do zdjęcia palta, jakie miał na sobie i oddania grabieżcom. Policja szuka wiatru w polu.

POLAK OFIARĄ BANDYTÓW.
Józef Wąchalaki ograbiony i pobity bardzo poważnie przez drabów.

Józef Wąchalaki, garbarz z zawodu, wszedł w niedzielę w nocy o 2ej na stację policji przy West Chicago ulicy i chwytając się na nogach, wyczerpanym głosem opowiedział historię napadu, jakiego na niego dokonali bandyci, poczem zemdlał.

Z opowiadania Wąchalakiego wynika, że dwaj zamaskowani bandyci napadli go u zbiegu ulic N. Center i Milwaukee i pod groźbą rewolwerów poczęli mu przesuwać kieszenie.

"Znalazłszy przy mnie tylko \$10, wpadli w gniew" — opowiadał Wąchalaki — "i poczęli mnie bić, groząc, że jeśli ukrywam pieniądze, a oni je znajdą, to mnie zabiją."

"Otworzyli mi usta i patrzyli, czy nie mam złotych zębów. Jestem pewien, że byli mi je wybić, gdyby je mieli."

"Napadli na mnie tak zmienna, że się ani spostrzegłem, kiedy już byłam w ich rękach."

"Gdy mnie obszukiwali, nie stawałem im ze strachu żadnego oporu."

"Ograbiwszy mnie i pobijawszy umknęli."

Gdy się pobity ocknął z omdlenia, nikogo w okolicy nie było.

Trzymając się murów, dociągnął się jakoś do policji, gdzie całe zajęcie opowiedział.

Wąchalaki ma lat 32, a mieszka pn. 731 W. Center ave.

Policja poszukuje drabów.

Coraz to w Chicago "bezpieczniej"!!

DYFTERYA!
Pinujcie zdrowia swego i swoich dzieci. Przestrogi z urzędu zdrowia.

Pinujcie zdrowia swego i swoich dzieci! Donoszą nam z miejskiego Urzędu Zdrowia, że w mieście naszym zaczęła grasować w sposób wysoce alarmujący dyfterya... Pojawia się ona co roku — zwłaszcza u dzieci, a w miejscach chłodniejszych, szczególnie przyściowych z jesieni ku zimie i z zimy ku wiosnie porywa zawsze pewną liczbę ofiar pomimo wszelkie środki ostrożności, przeciwwstawiane niebezpiecznej tej epidemii. Bieżącej jednak roku zbył wesele, nagle i zbyt silnie wystąpiła dyfterya, a to głównie po dzielnicach, zamieszkałych przez ludność uboższą i — co zwykle w prawdziwie idzie z ubóstwem, mniej oświeconą, a także mniej dbałą. Tamto choroby zakaźne — jak obecnie dyfterya — mają niestety zniwo prawdziwe!

Urząd miejski zdrowia zwraca się z wezwaniem do wszystkich instytucji obywatelskich, humanitarnych, a także do pism wszystkich narodowości i języków — by dopomagały do zwalczania epidemii drogą nświadczania, objaśniania mas ludności i sposobami radzenia jej.

Dyfterya tedy jest przedewszystkiem chorobą dzieci, — co jednak weale nie wyklucza możliwości zachorowania na dyfterję i osób starszych. Zarazki choroby osiadają i znajdują się w gardle; mogą one tam już być, gdy tylko dziecie zaczyna trochę gardło boleć; nieraz ból jest tak lekki, że dziecie nie przeschkaźnia ni w jezdzeniu, ni w zabawie — humoru nie psuje; często starsi — rodzice, nie zwracają więc na taki ból uwagi; nieraz też zarazki dyfteryczne nie powodują weale bólu gardła, a przecież znajdują się w niem i dziecie jest chore, choć je i bawi się zarazki; dopiero po dniach kilku choroba występuje gwałtownie, a nieraz już wtedy bywa za późno na wszelki ratunek.

Jak bardzo zwodniczmy może być nieraz pozornie dobry stan zdrowia dziecka, niech za przykład i dowód posłużą wypadek, opisany w raportach Urzędu Zdrowia: oto lekarze departamentu tego badali dziecie, w jednej z klas pewnej szkoły publicznej i wśród tej jednej tylko klasy, w której było 80 dzieci, znaleźli u 13 zarazki dyfteryczne w mniej lub więcej bolących gardłach!... Oczywiście dziecie te zaraz izolowano, ale z tem wszystkim mogły one zarazić całą klasę i nie wiadomo, jak długo już chodzili z "bolącym gardłem" do szkoły.

Aby dyfterya przeciwdziałać i dziecie przed nią zabezpieczyć należy stracić się utrzymać gardła dziecie w czystym zawsze, zdrowym stanie; częste mycie, płukanie bardzo tu jest wskazane. Nie należy też żałować grosza na pewne środki i sposoby zaradcze; lepiej wydać na nie kilkanaście lub kilkadziesiąt groszy, niż później kilkanaście i kilkadziesiąt dolarów na lekarza i... pogrzebowego!

Choroba i śmierć w dzisiejszych warunkach kosztują dużo: bronie się tedy przed nimi, skoro można, skoro jest wszelka sposobność ku temu — bronie z zawczasu — przedewszystkiem, a nie żałować głupio — po niewczasie.

Gdy dziecka zabol gardło, nie należy tego nigdy lekceważyć, ale sprawdzić zaraz, czy to nie dyfterya — dać więc dziecie zbadać lekarzowi; gdy lekarz skonstatuje dyfterję, trzeba koniecznie i natychmiast zastosować antytoksynę, tj. środek radykalnie i stanowczo leczący dyfterję, jeśli tylko jest wezas zastosowany. Nie należy przytem stracić ani godziny jednej! Dziecie, dotknięte chorobą, należy oddzielić od innych, a tym które się z chorem stykały, zanim stwierdzono chorobę, najlepiej również zaaplikować antytoksynę. Należy dalej przez cały czas choroby przestrzegać jak najdokładniej wskazówek lekarza i funkcyjny Urzędu Zdrowia, który to urząd lekarz zawiadamia o chorobie, nie wolno pozwolić dzieciu wyjść z domu, ni bawić się z innymi dziećmi, aż na to Urząd Zdrowia nie pozwoli. Środki te ostrożności są nieodzownie potrzebne dla chronienia innych dzieci w otoczeniu i sąsiedztwie.

Szczególniejszy nacisk kładzie-my na weczesne zawezwanie lekarza do chorego dziecka, co np. w polskich domach i rodzinach tak bardzo i tak często bywa zaniedbywane: Wzywają — wiadomo — doktora, a tymczasem przy dyftery, każdy dzień, każda godzina stanowią może o życiu i śmierci dziecka; w każdym razie to pamiętać należy, że gdy lekarz weześnie skonstatuje chorobę i zastosuje zaraz antytoksynę, to choro-

ba skraca się bardzo, a niebezpieczeństwo ustępuje prawie zupełnie na odwrót: gdy się antytoksynę zada późno, to rezultat jest wątpliwy, a nadto choroba trwa długo.

Gdy dyfterya w domu się wydarzy — zaprowadza się tam t. zw. kwarantannę tj. owo własne oddzielenie od znajomych i sąsiadów, o którym już wyżej wspomniano: zatem znajomi i sąsiedzi nie powinni odwiedzać domu, w którym choroba, i to przez czas tak długi, jak to wskaże miejski Urząd Zdrowia, który też wszelkie w danym razie dostarczy poruzeń i wskazywek. Kwarantanny owej nie należy się obawiać, jest ona — prawda — przykre następstwem każdej choroby zakaźnej, ale jest niemiernie — niezbędna dla ograniczenia rozszerzenia się epidemii. Wszakże niktby z nas nie chciał pozwolić, by dziecie sąsiada, o którym wiemy, że w rodzinie jego jest choroba zaraziwa, bawiły się z naszymi zdrowymi dziećmi; tak samo tedy należy postępować, gdy choroba taka wydarzy się w domu naszym. Nie czyni drugiemu, co tobie nie molo.

A nadewszystko nie pogardzać, nie zaniedbywać choroby ciemnotą i przesądami! Kryminalnym lekceważeniem życia ludzkiego jest zaniedbanie choroby takiej, jak dyfterya, albo przestrzeganie kwarantanny; za przestępstwa tego rodzaju można się narazić na dotkliwie nieprzyjemności i kary. Niech tu też nikogo nie odstrasza-ją koszta, bo pomyślcie tylko: łatwiej zapłacić parę dolarów lekarzowi, niż stracić dziecko i dać kilkadziesiąt dolarów pogrzebowemu! Ubożni leczenie może i nie nie kosztować, bo zgłoszący się do Urzędu Zdrowia otrzymają i opiekę lekarską i antytoksynę za darmo; Urząd Zdrowia posiada w mieście 98 stacyi, w których rozdaje antytoksynę, a w razie potrzeby należy tylko zatelefonować do Urzędu Zdrowia [Main 447, Local 109], a tam otrzyma się wszelkie potrzebne wskazówki i informacje. Wszystko więc sprzyja, nie nie stoi na zawadzie, by w razie potrzeby otrzymać pomoc kompetentną i skuteczną, jeżeli nie zaniedbywać choroby — powtarzamy — jeno radzić z zawczasu!

DROBNE NOTATKI.

— Albert Majewski, liczący lat 48, zam. przy ulicy McReynolds, schodząc z tramwaju North ave upadł tak nieszczęśliwie, że złamał

nogę w udzie. Zabrano go do szpitala św. Elżbiety.

— Jana Głowski i Józefa Nowakowskiego aresztowali detektywi pod oskarżeniem popelnienia rabunku. Sędzia Fake rozprawy odłożył stawiąjąc oskarżonych pod kaucyą \$1,000.

— Niejaki Józef Bartosza stawiał przed sędzią muniipalnym Stew- artem, oskarżony o pobicie i pokaleczenie; uznany winnym zaruconego mu przestępstwa, skazywany został na 30 dni pobytu w domu poprawy i \$50 kary pieniężnej.

— Bolesława Katkowieza, zam. pn. 949 W. 35 place, liczącego lat 18, a zatrudnionego w prywatnym banku A. Olszewskiego pn. 3252 S. Halsted ul. uwięziono pod zarzutem kradzieży pocztowej. W rzeszonym banku znajduje się także filia poczty i tej okazji użył młodzieniec, aby sobie przywłaszczając pieniądze listy. Komisarz Foote, przed którym oskarżonego stawiono, przekazał go pod wysoką kaucyą wielkiej ławie przysięgłych.

— Usilne i pochwały godne starania p. Teodora J. Szmegalskiego, zarządcy parku nr. 1 przy ulicy Noble i Chicago ave., o pozyskanie filii biblioteki publicznej do gmachu parkowego, nie pozostały bez skutku. W ostatnich dniach bowiem umieszczono tam piękny zbiór ksiązek polskich, które można wypożyczać bezpłatnie.

Książki wypożyczać można z biblioteki na kartki, których dostarcza zarządca biblioteki, udzie-

lajacy także bliższych objaśnień. Biblioteka otwarta od godziny 1-iej popołudniu do 9ej wieczorem.

Mamy nadzieję, że z biblioteki tej wielu naszych rodaków będzie korzystało.

Nakładem "Ziarna", wyszło z druku nowe dzieło muzyczne na jeden głos z tow. fortepianu z tekstem polskim i angielskim, pod tytułem: "Pieśń z za grobu" [A song from beyond] z teki poświęconej Jana A. Malfka, cena za egzemplarz 50 c.

Zamówienia należy przysyłać pod adresem: Antoni Mallek, 2125 Haddon Ave., Chicago, Ill.

Mianowana przed kilku miesiącami przez mayora komisya z ludzi fachowych w celu zbadania kwestyi mleka w mieście Chicago, postanowiła na wezwanie posiedzeniu, polecić mayorowi i radzie miejskiej uchwalenie ordynansu, na mocy którego mleczarze zmuszeni byłiby ożbić mleko najmniej do 55 stopni Fahrreheita. Zdaniem radnego Taylora, który przewodniczył komisji i twierdził o tej sprawie różnie miasta Ameryki i Europy, ceny mleka przez to zarządzanie nie powinny być podniesione, ponieważ maksymalny koszt ochłodzenia 8 galonów mleka do żadnej temperatury nie przeniesie kwoty 1 centa.

Jana Hutezyka, Polaka, zam. przy ulicy May, uderzył butelką bartender w salonie przy Ayera i Milwaukee ave. i zadał mu groźną ranę ciętą nad prawem okiem, długości półtora cala. Sprawa oparła się o sąd muniipalny.

SAMOGRAJĄCE OLTARZOWE OBRAZY.

Piękne te obrzy mieszczą w sobie figury FAMIŁI ŚWIĘTEJ, otoczone pięknym wieńcem z kwiatów, a skrzynka wybijana kolorowym materyałem. W ukryciu znajduje się przyrząd muzyczny, który gra cudowne pieśni. Rama jest ozdabna, formatu 22x26.

CENA TYLKO \$5.00
Wysyłamy we wszystkie części Ameryki dobrze opakowane.

Adresować należy:
1537 N. SPRINGFIELD AVE., CHICAGO, ILL.

Fr. X. Lewandowski

Nabierz zwyczaju brańia Familijnych Lekarstw Severy w razie choroby.

JEDNO LEKARSTWO W DOMU.

Zdarza się bardzo rzadko, by minęły dwadzieścia cztery godziny, a żaden z członków rodziny nie potrzebował lekarstwa na

rany	ropienie	stłuczenia
wrzodniaki	wysypki	ból mięśni
wywichnięcia	zesztywnienia	zaożnienie
opuchnięcia	uzdlenia	ozdromienia
neuralgiję	ból lędźwiowy	scyatkę
reumatyzm	ból w piersiach	ból krzyża

lub na różne dolegliwości, które moglibyśmy jeszcze wyliczyć. Jeżeli trzymasz tylko jedno lekarstwo w domu, powinien niem być

SEVERY OLEJ ŚW. GOTHARDA.

Jest to wspaniały liniment, który dostarczał i dostarcza zadowolone tysiący cierpiących, używających go codziennie. Cena 50 centów.

"Severy Olej św. Gotharda jest najdoskonalszym lekarstwem na wszelkie dolegliwości i przypadkowe uszkodzenia cieleśne." — pisze p. J. Paleczny, z Kewanee, Ill. — "Zaoszczędza wielu cierpień, a nieraz wzięty doktora i wielkie wydatki."

Lekarstwa Severy są sprzedawane w aptekach prawie wszędzie. Upewnij się, że ci dają prawdziwe. Gdy niema w aptekach w pobliżu, pisz do nas, a my ci poradzimy, jak dostać bez zwłoki.

Na	Na
Kaszey zimowy	Blednice
Kaszal ostry	Slabe trawienie
Kaszal suchy	Słabość fizyczna
Kaszal kokułuszowy	Zatwardzenie
Rozdrażnienia gardła	Żółtaćka
i inne dolegliwości	Żółciowość
pluc i gardła	Zgnusniałą wątrobę
bierz	i chorobliwy ból głowy
	bierz

Severy Balsam na Płuca Severy Balsam Życia

Cena 25 i 50 centów. Cena 75 centów.

Ofiarujemy ci darmo poradę lekarską jednego z najbardziej znanych doktorów praktykujących

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

KAPITAN OKRETU.

Ojciec mój od paru lat przebywał w Ameryce. Właśnie skończył lat 17, kiedy otrzymałem od niego pieniądze i list z rozkazem, żebym jak najspieszniej przybył...

— Dobre! — Dobre! — odpowiedziano. — Dalej bracia, naprzód! — I obie lodzie strażnicze popędziły na wysiści, nie wiedząc, jakie im niebezpieczeństwo zagraża.

— Uspokójcie się! — zawołał. Stać porządkiem! najprzód dzieci i kobiety, a potem mężczyźni. W chwili, gdy miano spuszczać do wody...

— Na bok! — ryknął kapitan, rozdrażniony do najwyższego stopnia. Chwyciwszy podręczny do kotłowni, wskazał mu kilka olbrzymich ludojadów.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Wasan jest kiep! — Ani wiesz, ani możesz określić rozmiem, jakie obowiązki ma kapitan okrętu.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

groźniejsze że na statku znajdują się parę beczek prochu. Jeżeli ogień dojdzie do prochu, zginiemy wszyscy.

— Dobre! — Dobre! — odpowiedziano. — Dalej bracia, naprzód! — I obie lodzie strażnicze popędziły na wysiści, nie wiedząc, jakie im niebezpieczeństwo zagraża.

— Uspokójcie się! — zawołał. Stać porządkiem! najprzód dzieci i kobiety, a potem mężczyźni. W chwili, gdy miano spuszczać do wody...

— Na bok! — ryknął kapitan, rozdrażniony do najwyższego stopnia. Chwyciwszy podręczny do kotłowni, wskazał mu kilka olbrzymich ludojadów.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Wasan jest kiep! — Ani wiesz, ani możesz określić rozmiem, jakie obowiązki ma kapitan okrętu.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

strzedz pożar okrętu i wysłać już zapewne statki strażnicze. Aby tylko przybyły przed, nim ogień ogarnie proch!

— Dobre! — Dobre! — odpowiedziano. — Dalej bracia, naprzód! — I obie lodzie strażnicze popędziły na wysiści, nie wiedząc, jakie im niebezpieczeństwo zagraża.

— Uspokójcie się! — zawołał. Stać porządkiem! najprzód dzieci i kobiety, a potem mężczyźni. W chwili, gdy miano spuszczać do wody...

— Na bok! — ryknął kapitan, rozdrażniony do najwyższego stopnia. Chwyciwszy podręczny do kotłowni, wskazał mu kilka olbrzymich ludojadów.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Wasan jest kiep! — Ani wiesz, ani możesz określić rozmiem, jakie obowiązki ma kapitan okrętu.

— O! niezdobyte było zostać takim naprzykład facetem, bo to panie, rozda się wszystkim robotę, a sam wysypia się w kajucie...

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

— Kapitanie, co uczynicie, jeśli ta kobieta zginie, już więcej ciężaru nie znieśnie. — A więc ratujcie się jak najprędzej! — zawołał kapitan i odwrócił sznur którym łódka była przymocowana do okrętu.

KATALOG KSIĄŻEK WŁASNEGO DRUKU I NAKŁADU.

Table listing various books for sale, including titles like 'Własny druk i nakład', 'Katalog książek', and 'Numer katalogu'. It lists authors, titles, and prices.

Table listing various books for sale, including titles like 'Droga do nieba', 'Własny druk i nakład', and 'Numer katalogu'. It lists authors, titles, and prices.

Table listing various books for sale, including titles like 'Droga do nieba', 'Własny druk i nakład', and 'Numer katalogu'. It lists authors, titles, and prices.

- 49 Bryceusz biskup Turon
- 50 Bruno patriarchy Kartuzów
- C
- 24 Ceadda biskup
- 48 Ceylla dziewica mezcennicza
- 47 Chryzostom mezcennik
- 11 Chryzostom biskup
- 52 Cyprian biskup Kartagijn mezcennik
- 53 Cyprian i Justyna mezcennicy
- 15 Ciryakus dyakon mezcennik
- 20 Ciryllus patriarchy Jerolimski
- 21 Czterdziest mezcennikow
- 49 Cztery żołnierze mezcennicy
- D
- 65 Damazus papież
- 3 Daniel prorok
- 50 Dawid król
- 53 Domicylla ożwieca mezcenniczka
- 64 Dominik patriarchy Dominikanów
- 16 Dominik paterczuk
- 22 Dorota dziewczica mezcenniczka
- 10 Dunstanus areybiskup Kantaryjski
- 8 Dwójka dziatek mezcenniczka
- 3 Dymna dziewczica mezcenniczka
- 82 Dwunastyz Aeropagita biskup
- 40 Dzień Zaduszny
- E
- 66 Edmundus Kampianus kapitan mezcennik
- 6 Edwardus król Angielski
- 65 Edyta królowa niemiecka
- 23 Efraim dziatek
- 31 Egidyusz alba Idzy pustelnik
- 29 Ekwiryzus opat
- 5 Eleuteryzus papież mezcennik
- 31 Eleuteryzus biskup Bazy
- 54 Elezbau król Murzyński
- 54 Etegeus areybiskup Kantaryjski
- 63 Elias prorok
- 60 Elias opat
- 53 Elizyeusz prorok
- 2 Elizyaryusz hrabla
- 61 Elzbieta wdowa królowa Węgierska
- 15 Emericyna mezcenniczka
- 60 Emerykus biskup Romana król Węgier
- 3 Epiflanusz biskup doktor
- 31 Epiflanusz mezcennik
- 61 Ester królowa
- 51 Eudokysusz mezcennik
- 63 Eufemia mezcenniczka
- 20 Eufrozyna dziewczica
- 17 Eufrozyna dziewczica
- 1 Eugenia dziewczica mezcenniczka
- 4 Euzebiusz biskup Kartagijnski
- 48 Eulogiusz Aleksandryjski
- 68 Eustachiusz i Inni mezcennicy
- 65 Ewaryszus dyakon
- 51 Eworeczus biskup Aurelianski
- 47 Ezechiasz król ludu Bógowego
- 25 Floryan mezcennik
- 2 Fortunatus biskup
- 82 Franciszek Serafski
- 8 Franciszek z Paul
- 67 Franciszek Klawery Soc. Jesu apostoł Indyj
- 56 Franciszek Borgiasz generał Soc. Jesu
- 66 Franciszek mezcennicy
- 44 Fryderyk pustelnik
- 45 Fryderyk mezcennik biskup
- 18 Furzeusz z Hilberni
- G
- 23 Gajus papież mezcennik
- 61 Gallianus hetman mezcennik
- 18 Gallus
- 5 Gedeon i Jefe sędziowie
- 54 Generyusz Rzymianin mezcennik
- 64 Germanus biskup Antyzodoru
- 4 Gertruda dziewczica
- 38 Gerwarzusz i Protazyusz mezcennicy
- 17 Gladra panna
- 40 Goara kaplan
- 33 Gordyanus senator mezcennik
- 27 Gordyusz mezcennik
- 7 Gronnice
- 21 Gregorz Wielki papież
- 33 Gregorz z Nazyanu doktor
- 81 Gregorz cudotwórca
- 49 Gregorz Turonski biskup
- 32 Gregorz biskup z Armenii
- 64 Gulleimus Santemonasz Soc. Jesu
- 34 Gutlakus pustelnik
- 69 Gwalbert Jan orządek zakon.
- H
- 66 Henrykus Garnetus Soc. Jesu
- 28 Hermenegildus królewicz mezcennik
- 54 Hilaryon opat
- 6 Hilaryus doktor
- 48 Hippolitus i Inni mezcennicy
- 9 Hugo biskup
- I
- 7 Ignacy biskup mezcennik
- 3 Ignacyus Lofola fundator Soc. Jesu
- 41 Innocencyusz papież
- 3 Ireneusz biskup mezcennik
- 50 Isaacusz narz Boży
- 17 Izaak patriarchy
- 8 Izaak z Syryi
- J
- 63 Jacek Polak Dominikan
- 16 Jadwiga księżna Polska
- 15 Jagnieszka panna i mezcenniczka
- 17 Jakób patriarchy
- 15 Jakób wzięty, apostoł, syn Zebedeusza
- 10 Jakób młodszy apostoł
- 59 Jakób z Nizynu biskup
- 28 Jakób pustelnik
- 28 Jakób Szyezysz Soc. Jesu
- 1 Jan apostoł i ewangelista
- 25 Tenże mezcennik
- 23 Jana Chrzescielela narodzenie
- 50 Jan z Tyberii i śmierć
- 33 Jan Damascenus
- 2 Jan de Matia
- 7 Jan Jaluźnik
- 13 Jan Kalliba Izmylanin
- 5 Jan Kanty
- 47 Jan Kusistran
- 5 Jan papież mezcennik
- 67 Jan i Paweł mezcennicy
- 11 Jan Chryzostom albo Zlotousty biskup
- 63 Jeronim Doktor Kościoła Bógowego
- 17 Jerzy mezcennik
- 23 Jezus Chrystus i Jego tywot
- 3 Jędrzej apostoł
- 5 Jędrzej hetman mezcennik
- 5 Jędrzej z Krety mezcennik
- 8 Jędrzej Polak pustelnik
- 3 Job z Pisma świętego
- 30 Jonasz i Barachizusz
- 52 Jozafat król ludu Bógowego
- 4 Jozafat król Indyjski
- 18 Józef patriarchy
- 4 Józef Oblubieniec Matki Bógowej
- 10 Jozue wódz ludu Bógowego
- 49 Judyta wdowa
- 26 Juliana panna i mezcenniczka
- 26 Julanus mezcennik
- 51 Justus biskup Lugdunu
- 17 Justynus filozof mezcennik
- 13 Juwentynus i Maksymus mezcennicy
- K
- 67 Kazanysz biskup Narnieski
- 49 Katarzyna panna i mezcenniczka
- 19 Katarzyna z Senny
- 30 Katarzyna Szwedzka
- 1 Katanie Chryzostoma
- 24 Kazimierz królewicz Polski
- 4 Killan biskup mezcennik
- 49 Klara panna
- 49 Klemens papież mezcennik
- 18 Klemens biskup mezcennik
- 23 Kletus papież mezcennik
- 61 Kolumbanus opat
- 3 Komalicyszus rancyniarz
- 2 Korneliusz biskup mezcennik
- 2 Korwasz i Dianiusz mezcennicy
- 80 Krystyna dziewczica mezcenniczka
- 80 Krystyna dziewczica
- 28 Krystyna apostoł
- 28 Katedralna Marya mezcennica Padaska
- 27 Kararyusz z Egiptu pustelnik
- 6 Kararyusz Aleksandryjski
- 34 Makaryusz patriarchy Antyiochieski
- 45 Makryna siostra św. Bazylego
- 46 Malachiasz biskup Hilberni

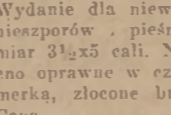
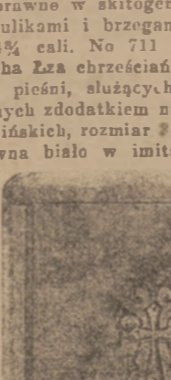
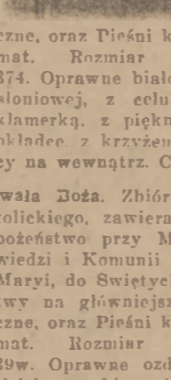
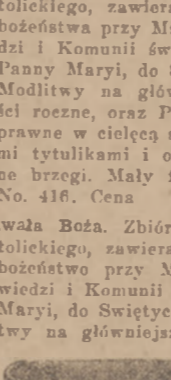
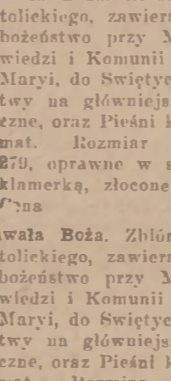
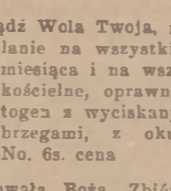
- 80 Antyzjusz mezcennik
- 10 Krzyża świętego znalezienie
- 52 Krzyża świętego podwyższenie
- 20 Księgunda cesarzowa
- 68 Księgunda albo Kinga królowa Polska
- 4 Kutbertus biskup
- L
- 47 Lambertus biskup mezcennik
- 15 Larysz mezcennik
- 34 Leon papież Wielki
- 1 Lidwina panna
- 9 Lot patriarchy
- 45 Luna panna i mezcenniczka
- 6 Lutyannus mezcennik
- 45 Ludgarda dziewczica
- 0 Ludgerus biskup
- 54 Ludwik król francuski
- 14 Ludwik królewicz sycylijski
- 1 Lupleynus i Romanus bracia
- 6 Łukasz ewangelista
- 9 Maleus mlich
- 26 Malgorzata dziewczica i mezcenniczka
- 37 Malgorzata królowa Szwedzka
- 45 Malgorzata królowa Węgierska
- 23 Marcellinus papież mezcennik
- 15 Marcellus papież mezcennik
- 19 Marcin papież mezcennik
- 08 Marcin biskup Turoneński
- 17 Marek ewangelista
- 30 Marek Aretyuzyjski mezcennik
- 15 Marcus i Marcellinus mezcennicy
- 41 Maria gospodynia Pana naszego
- 27 Marcyanna mezcenniczka Rzymianka
- 28 Martyanus pustelnik
- 68 Mary Panny Matki Boga naszego
- " Niepokalenie poczęcie
- 51 " Narodzenie
- 30 " Zwiastowanie
- 44 Marya Panna Śnieżna
- 8 Marya Egipcjanka
- 36 Marya z Egiptu
- 66 Marya królowa Szwedzka
- 28 Maryan z ożem Engulsemem
- 15 Maryusz, Maria, Audyfa, Abakuk
- 63 Mateusz apostoł
- 63 Matycy mezcennik
- 37 Medardus biskup Nowiomlański
- 06 Mezcennstwo 39 osób Soc. Jesu
- 06 Mezcennstwo dwunastu osób Soc. Jesu
- 26 Melania Rzymianka
- 2 Michał Archanioł i Inni Aniołowie
- 31 Michał Archanioł zjawienie
- 68 Mikolaj biskup Mireński
- 52 Mikolaj z Tolentynu
- 10 Monegunda meżatka
- 25 Monika wdowa
- 5 Mojżesz zakonodawca
- 48 Mozesz murzyn
- N
- 2 Na dzień św. Aniołów
- 4 Narcyzus biskup
- 1 Narodzenie Pana naszego
- 28 Na święto Stoicy Państwa
- 51 Natalia żona św. Adriana
- 42 Nawiedzienie Ełzbiety od Matki Bógowej
- 52 Niezmyślanus, Felix, Lukkus biskupi mezcennicy
- 38 Noreusz i Arcybiskup mezcennicy
- 65 Niecyusz biskup
- 28 Nieferus mezcennik
- 9 Niceta opat
- 80 Nio patriarchy
- 87 Norbert fundator Premonstratensów
- O
- 61 Obrazu Pana naszego ukrzyżowanie
- 20 Obrazowanie Pana naszego
- 34 Onezym uczeń św. Pawła
- 6 Oniektoryusz mezcennik Soc. Jesu
- 66 Ojta dziewczica mezcenniczka
- P
- 21 Pachomius opat
- 65 Pafucyusz opat
- 16 Pambo opat
- 81 Pankracyusz mezcennik
- 41 Pantaleon mezcennik
- 18 Paula wdowa Rzymianka
- 86 Paulin biskup Nolański
- 7 Płaci mezcennicy z Płami św.
- 14 Radegunda królowa Francuska
- 3 Reumigusz biskup
- 5 Rogacyanus Felicyssimus
- 08 Romualdus pustelnik
- 08 Romula panna
- 4 Rudolffus Akrwanawa Soc. Jesu
- 40 Rufina i Sekunda dziewczice mezcenniczki
- 40 Rupertus biskup
- 54 Ruta prababa Dawidowa
- 8 Rychardus biskup
- 18 Ryktruda wdowa
- 32 Rypysma Włozka mezcenniczka
- S
- 34 Sabba Gutus mezcennik
- 41 Sabla opat
- 38 Salomea panna
- 32 Salwusz biskup
- 12 Samson sędzia ludu Bógowego
- 37 Samson Rzymianin
- 50 Samuel prorok
- 99 Satyrus brat św. Ambrożego
- 15 Sebastianus mezcennik
- 32 Sorghusz i Buclus mezcennicy
- 3 Serwanus
- 42 Siedm braci Machabejskich
- 15 Siedm braci spijających
- 16 Siedm Franciszkanów mezcennikow
- 15 Smaragdus mezcennik
- 28 Soter papież mezcennik
- 5 Stanisław biskup Krakowski mezcennik
- 19 Stanisław Kostka Soc. Jesu
- 1 Stefan pierwszy mezcennik
- 4 Znajalenie kości Jego
- 30 Stefan król Węgierski
- 32 Sylwester papież mezcennik
- 38 Sylwester papież
- 8 Symeon biskup w Perzy mezcennik
- 40 Symeon z Edesay
- 30 Symeon pustelnik od żydow umęczon
- 27 Symeon słupnik
- 44 Syktus papież
- 4 Szczepan papież mezcennik
- 61 Symon i Judas apostołowie
- T
- 21 Tarsylla ciotka Grzegorza św.
- 6 Tekla učenica Pawła św.
- 6 Teodor mezcennik
- 24 Teodorus hetman mezcennik
- 17 Teodora dziewczica i Dydymus mezcennicy
- 28 Teofilus Adanski
- 8 Termesa i Ferbata siostry mezcenniczki
- 49 Tobiasz z Pisma świętego
- 65 Tomasz apostoł
- 62 Tomasz areybiskup Kantaryjski
- 20 Tomasz z Akwinu doktor
- 27 Trzej królowie
- 7 Tyburcyusz mezcennik
- 11 Tymoteusz uczeń św. Pawła
- U
- 40 Udarykus biskup Augsburgski
- 5 Urban Rzymianin papież mezcennik
- 55 Urszula z jedenaśc tysiąc. dzieł
- 8 Ustanzus Eunuch
- W
- 2 Wacław książę Czeski
- 18 Walenty kaplan mezcennik
- 44 Wawrzyńc dyakon mezcennik
- 47 Wenefryda panna mezcenniczka
- 41 Wiktor papież mezcennik
- 65 Wiktoryja dziewczica mezcenniczka
- 51 Wiktoryja biskup mezcennik
- 20 Wilhelm książę Akwitanskie
- 15 Wincenty mezcennik
- 8 Wincenty Fereryusz
- 68 Witall i Agrykulus
- 23 Witall i Walerya mezcennicy
- 7 Witall zakonnik
- 38 Witus, Modestus i Krescencya mm.
- 2 Wójciesz areybiskup Gnieźnieński mezcennik
- 46 Wszyscy święci
- 20 Wulfan biskup
- Z
- 54 Zoła wdowa z córkami mezcennice
- 3 Zuzanna z Pisma świętego
- 44 Zuzanna panna i mezcenniczka
- 19 Zygmunt król Burgundyjski
- 15 Zyzynus mezcennik

Specyjalne nuty.

Na fortepian i organy lub do spiewu.
Z drukarni "Gazety Polskiej" wyszły nowe nuty, które sprzedają się po następujących cenach:
Spiew Zaobny, na chor męski na 400 pelię, napisal St. Bursa; cena 4 Kope.
Polonez. (Złożenie Opoczyń). B. Ogólniejsze, na fortepian, cena 25c.
Maraz Zuawow, wiersz W. Wolskiego, na chor męski, opracował St. Busar. Cena 25c.
Pieśni Nasse, słowa Alkora, muzyka Michala Hertz, na abór, cena 30c.
Pieśni nasse, wiersz Alkara, muzyka Michala Hertz, dla pojedynczego głos. 25c.
Polonez Ogólniejsze. 25c.
Masz Zaobny. Na chor męski ułożył Stanisław Bursa. 25c.
Dwadzieścia cztery pieśni, szarmonizowanych i ułożonych na chor męski przez Jana Galla: 12 narodowych; Boże coś Polack; Z dymem pożarów; Boże Ojcie; Trzeci Maj; Pomoc dajcie mi rodacy; Jeszcze Polska nie zginęła; Polonez Kościuski; Krakowiak; Kościuski — Bartoszu, Bartoszu; Drugi Krakowiak Kościuski — Dalej bracia; Krakowiak ze stutki ludowej; "Kościusko pod Racławicami"; Na Wawel, na Wawel! — 12 Pieśni ludowych: Idzie Maciek bez wień; Oddała mnie moja matynka; Matuś moja matuś; Idzie stary bez wień; Ta nie inbu ja ni Stecka; Pieśń dziadowska; Kalina — Czego Kaline w dole stoisz; Skowronek — Już wieś wasz skowronku; Anioł pasternok mówił; Podkoweczki dajcie ognia — Dziś, dziś dziś; Porównaj Bożę góry doliny; Krakowiak — Albośmy to ją ty tacy. 1.150.
Cztery Pieśni. 1. Boże Ojcie; 2. Trze ci Maj; 3. Pomoc dajcie mi Rodacy; 4. Jeszcze Polska nie zginęła; na chor ułożył Jan Gall. Cena 25c.
Boże coś Polskę i z Dymem Pożarów. Na chor ułożył Jan Gall. Cena 25c.
Dwa Krakowiak Kościuski. Na chor ułożył Jan Gall. Cena 25c.

KSĄŻKI DO NABOŻENSTWA.

Anioł Stróż albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego.
Maly format, Rozmiar 3x4 cali. No. 2. Oprawne imitacyjną skórę, czarne brzegi, złocone tytułki. 15c.
Anioł Stróż, czyli zbiór nabożeństwa codziennego dla chrześcian katolickich, oprawna ozdobnie w skitogen, wybrane brzegi i tytułki. No. 27 B. rozmiar 3x4 cali. Cena 55c.
Anioł stróż, czyli książka do nabożeństwa, przez Ks. Józefa Krosnińskiego, wydanie krakowskie, aprobowane przez Papieża Leona XIII, ozdobnie oprawne w imitacyjną skórę słońkową z płaskoryźną na frontowej okładce, z klamerką, złocone brzegi; No. 302, rozmiar 3x4. Cena 65c.
Anioł Stróż, czyli zbiór nabożeństwa codziennego dla chrześcian katolickich. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych, z dodatkiem niezporów, drogi krzyżowej i pieśni laudacyjnych. Wydanie dla obolga pieł. W mocnej oprawie skitogen, z złoconymi brzegami, i tytułkami; format 3x4x1/2 cali. No. 27. Cena 85c.
Ta sama z klamerką No. 270. Cena 85c.
Anioł Stróż, albo książka do nabożeństwa. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych, z dodatkiem niezporów, drogi krzyżowej i pieśni rozmyślnych. Wydanie dla obolga pieł. Oprawne w miękką cielęcą skórę, z wyszukanymi i złoconymi wyrobami i złoconymi brzegami; rozmiar 3x4, No. 416. Cena 1.00.
Anioł Stróż, albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Oprawne białe, z złocistymi obrazkami, z kościąną klamerką, złocone brzegi. Maly format 2 1/4 x 4 cali. No. 373. Cena 1.00.
Anioł Stróż, albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Oprawne w cielęcą skórę, wyłaznane ornamentami i tytułki, z klamerką, złocone brzegi. Maly format 2 1/4 x 4 cali. No. 458. 1.25.
Anioł Stróż, albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Oprawne w im. perłową macię, z klamerką, złocone brzegi. Maly format 2 1/4 x 4 cali. No. 381. Cena 1.35.
Anioł Stróż, czyli zbiór nabożeństwa codziennego dla rzymsko-katolickich. Oprawne w białe z wyrobami z metalu, mosiądzu i akamitu, z pięknymi figurkami, trzema medalikami, klamerką i złocone brzegi. No. 14a. Cena 1.50.
Anioł Stróż, albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Oprawne w twardą cielęcą skórę, wyłaznane ornamentami i tytułki, z klamerką złoconą i złocone brzegi. Maly format 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Cena 1.25.
Anioł Stróż albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Maly format, rozmiar 3x4 cali. No. 480. Ozdobnie oprawne w czarną twardą skórę z wyrobami z perłowej macię i metalu z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.50.
Anioł Stróż albo książka do nabożeństwa przez Ks. Józefa Krosnińskiego. Maly format, rozmiar 3x4 cali. No. 374. Oprawne białe w imitacyjną kości słońkową, z celulozid, z kościąną klamerką, z pięknym obrazkiem na okładce z krzyżem z perłowej macię na wewnątrz. Cena 1.50.
Chwała Boża, zbiór nabożeństwa katolickiego, zawierający nabożeństwo przy Mszy św.; do Spowiedzi i Komunii św.; do Najświętszej Panny Maryi, do Świętych Pańskich, Modlitwy na główne uroczystości roczne, oraz Pieśni kościelne. Maly format. Rozmiar 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Oprawne ozdobnie w czarną skórę, z klamerką, złocone brzegi i tytułki, z krzyżem z perłowej macię na wewnątrz. Cena 1.75.
Chwała Boża, zbiór nabożeństwa katolickiego, zawierający nabożeństwo przy Mszy św.; do Spowiedzi i Komunii św.; do Najświętszej Panny Maryi, do Świętych Pańskich, Modlitwy na główne uroczystości roczne, oraz Pieśni kościelne. Maly format. Rozmiar 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Oprawne ozdobnie w czarną skórę, z klamerką, złocone brzegi i tytułki, z krzyżem z perłowej macię na wewnątrz. Cena 1.75.
Chwała Boża, zbiór nabożeństwa katolickiego, zawierający nabożeństwo przy Mszy św.; do Spowiedzi i Komunii św.; do Najświętszej Panny Maryi, do Świętych Pańskich, Modlitwy na główne uroczystości roczne, oraz Pieśni kościelne. Maly format. Rozmiar 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Oprawne ozdobnie w czarną skórę, z klamerką, złocone brzegi i tytułki, z krzyżem z perłowej macię na wewnątrz. Cena 1.75.
Chwała Boża, zbiór nabożeństwa katolickiego, zawierający nabożeństwo przy Mszy św.; do Spowiedzi i Komunii św.; do Najświętszej Panny Maryi, do Świętych Pańskich, Modlitwy na główne uroczystości roczne, oraz Pieśni kościelne. Maly format. Rozmiar 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Oprawne ozdobnie w czarną skórę, z klamerką, złocone brzegi i tytułki, z krzyżem z perłowej macię na wewnątrz. Cena 1.75.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Wydanie dla niewiast. Oprawne w skitogen z złoconymi tytulikami i brzegami. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 711 cali. Cena 50c.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.

Chwała Boża. Zbiór nabożeństwa katolickiego, zawierający nabożeństwo przy Mszy św.; do Spowiedzi i Komunii św.; do Najświętszej Panny Maryi, do Świętych Pańskich, Modlitwy na główne uroczystości roczne, oraz Pieśni kościelne. Maly format. Rozmiar 2 1/4 x 4 cali. No. 39. Oprawne ozdobnie w czarną skórę, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.75.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Wydanie dla niewiast. Oprawne w skitogen z złoconymi tytulikami i brzegami. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 711 cali. Cena 50c.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.
Cicha Lza Chrzesciaska. Zbiór modłów i pieśni, służący dla dusz pobożnych. Z dodatkiem niezporów i pieśni laudacyjnych. Rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. No. 92. Oprawne w imitacyjną kości słońkowej, z klamerką, złocone brzegi i tytułki. Cena 1.15.

Glos Berca. Zbiór modłów i pieśni dla dusz pobożnych. Za pozwoleniem zwierzchności duchownej. Wydanie nowe, z dużymi głoskami, czyli grubymi druk. Maly format, rozmiar 3 1/2 x 4 1/2 cali. Cena 1.30.
Choralki czyli male officium tercyrarkie pokutujących Braci i Siostr trzeziogio, zakonu św. Franciszka Serafskiego, oprawna ozdobnie w miękką cielęcą skórę, wyłaznane ornamentami, okute, z klamerką, złocone brzegi. No. 26. Cena 1.30.
Choralki czyli male officium tercyrarkie pokutujących Braci i Siostr trzeziogio, zakonu św. Franciszka Serafskiego, oprawna ozdobnie w miękką cielęcą skórę, wyłaznane ornamentami, okute, z klamerką, złocone brzegi. No. 26. Cena 1.30.
Dunina, książka do nabożeństwa dla wszystkich katolickich, ozdobnie oprawne w skitogen, z złoconymi brzegami. Wydanie dla kobiet. No. 277. Rozmiar 6x7 cali, cena 1.30.
Dunina, książka do nabożeństwa dla wszystkich katolickich, ozdobnie oprawne w skitogen, z złoconymi brzegami, wydanie dla mężczyzn. No. 6a. Rozmiar 5x7. Cena 1.30.
Dunina, książka do nabożeństwa dla wszystkich katolickich, ozdobnie oprawna w skitogen, z wyciskanymi, złoconym krzyżem na frontowej okładce, tytułkami, brzegami, z klamerką i okuciem, wydanie dla kobiet, No. 279. rozmiar 5x7 cali, cena 1.60.
Dunina, książka do nabożeństwa dla wszystkich katolickich, ozdobnie oprawne w skórę, wydanie dla mężczyzn, wyłaznane brzegi, okute z zamkiem. No. 6a. Cena 1.60.
Dunina. Książka do nabożeństwa dla wszystkich Katolickich, szczególniej zaś dla wygody katolickich archidiecezy gnieźnieńskiej, z polecenia Najprzewielebniejszego arcybiskupa Dunina ułoż

Katalog Księżek sprowadzanych z Europy.

KSIĄŻKI TE NIE WYDAJEMY NA PREMIUM.

Kto chce sprowadzić następujące książki, niechaj załączycie pieniądze razem z obywatelstwem.

TEOLOGIA.

Dzieła ogólnej teologii, ascetyki, kazania i nauki, katechizmy.

Apologia naukowa wiary chrześcijańskiej. Przekład z francuskiego ks. Biskupa H. P. Kossowskiego. Po przedmowie słowem wstępnym ks. B. Michela Nowotworskiego. Napisał Duclie de Saint-Projet. \$1.50

Bóg nie rodził, opowiadanie historyczne z powieści Wallace'a "Bon-hur" przełożone przez H. Sl. z przedmowa ks. A. Brykaczynskiego. Wydanie drugie. \$0.50

Cwiczenia duchowne, czyli lekarskie niemieckie dla człowieka. Wydanie nowe przez ks. F. Gondka. \$0.60

Czyścić, wcielność i czas. Wykład 2. Napisal ks. F. Gondka. \$0.40

Chętnia święteści dla wszystkich stanów przez ks. K. Antonowicza \$0.40

Druga nawiązłość; 3 tomy napisal ks. Alfons Ligouri. \$1.50

Dzieła Nowego i Starego Testamentu krótko zebrane dla dzieci. Wydanie ozdobione rycinami w tektwie przez ks. W. Serwatowskiego. \$0.40

Filotea, czyli droga do życia poleźnego przez św. Franciszka Salezjusza. Przetłumaczył ks. Aleksander Jelowiecki. \$0.50

Gorzkaśa fródem wszystkich zbrodni wobec Boga i ludzi. Wydanie 6 Napisal ks. F. Gondka. \$0.25

Jak zapewnić sobie zbawienie, czyli uwagi nad prawami wiary, tłumaczenie św. Alfonsa Ligouri. \$1.20

Biuletyn filozoficzno-społeczny I. Scailles Gabriel, prof. Sorbony. Demokracja i oświata, przełożył K. Drzewiecki. \$1.00

II. K. Renouvier. I obowiązki społeczne człowieka i obywatela, z nowego wydania ogłoszonego przez J. Thomsa, przełożył K. Drzewiecki. \$1.00

Bourbon na wygnaniu w Mitawie I. Warszawa. Ścieżki historyczne 1798—1805. Z ilustracjami osób; miejscowości; gmachów i pałaców w dziele tem wzmiankowanych; według obrazów i rycin z galerii królewskiej i zagranicznych, oraz z bogatszych zbiorów prywatnych pochodzących. Napisal Aleksander Kraushar. \$2.40

Czarnoksięstwo i mediumizm. Studium historyczno-porównawcze z ilustracjami przez I. Matuzewskiego \$1.00

Czas i ludzie Napisal Kallenbach \$2.00

Dwa stulecia XVIII i XIX. I. Treść: Przesłanie hezkrolewia; Fryderyk II August II; — Sprawa wesołnina przed wielkim sejmem; Odgłosy Targowicy; Przewidywanie wojska; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo. Napisal Askaniay Szymon. \$3.00

Dzieła wielkiego księcia Poznańskiego w zamyśle 1815—1900 z portretem autora i mapką Poznania. Napisal dr Kazimierz Rakowski. \$2.50

Dzieła Literaturoznawcze przez Aleksandra Brucknera. 2 tomy w oprawie płóciennej. \$6.50

Dzieła Narod polskiego przez Władysława Smolenskiego. \$2.70

Historia literatury niepodległej Polski. Z wypisami. \$1.20

Historia cywilizacji w Anglii. Wykład popularny O. K. Nowowieza w przekładzie Ad. Dobrowolskiego. Napisal T. H. Buckle. \$0.75

Historia nowocześnie 1748—1805, uzupełniona latopisem z XIX stulecia z dodaniem genealogii, mapy, 42 ilustracji i rozkładu lekcji. Napisal Tadeusz Korzan. \$3.00

Historia nowożytna z 64 rys. w tektwie i mapy historycznej i tablicami genealogicznymi. Część I, wydanie drugie. Napisal Tadeusz Korzan. \$2.80

Historia nowożytna; tom II od 1810 do 1788 roku z 87 rysunkami w tektwie; 2 mapami historycznymi i 1 tabl. genealogicznymi. Napisal Tadeusz Korzan. \$3.00

Historia wieków średnich wyłożona sposobem elementarnym z dotychczas 4 mapy kolorowych, 61 rys. i tablic genealog. Napisal Tadeusz Korzan. \$2.40

Juliusz Słowacki 1809—1849. Biografia psychologiczna; 3 tomy. Napisal Ferd. Hoeseke. \$1.80

Księż Józef Poniatowski 1763—1813; wydanie wytworne z 22 rycinami i objaśnieniami według portretu (rasowego) przez Szymona Askaniayego. \$3.40

Młodzież. Dzieła ureniczone przez akad. demię francuską. Napisal C. Wagner. Dymitrowicz, z tekstem objaśniającym na te historycznym osnuty. w okładce kolorowej. \$0.30

Perla cnot. Uwagi i przykłady dla młodzi katolickiej w dyle O. V. Dosy. przez ks. A. Arnal. \$0.40

Piekiło czy jest? o ezynić, aby się do niego nie dostać przez ks. Biskupa Sugar. Przekład z francuskiego. 20e \$0.40

Rok Chrystusowy, czyli rozmyślenia na każdy dzień roku o życiu i nauce Pana naszego Jezusa Chrystusa. Z francuskiego tłumaczył ks. Al. Jelowiecki. Do użytku osób wszelkiego stanu zastosował O. Prokop. \$1.00

Rozmyślenia dla wierznych Przekład z francuskiego ks. Biskupa H. Kossowskiego. \$1.00

Rozmyślenia nad ewangeliami każdego dnia wielkiego postu ku zbudowaniu i oświeceniu ludu chrześcijańskiego przez ks. F. Gondka. \$0.75

Rozmyślenia na wszystkie dni roku do użytku kapłanów i osób świeckich. Tłumaczenie z fran. Napisal ks. Hammond. \$3.00

Siedm grzechów głównych. przez ks. F. Gondka, zwłastwa: I. Pycha; II. Lekotwstwo; III. — IV. Nieczystość; — Obżarstwo; V. Zadarcie; VI. Gniew; VII. Leniwość. cały komplet. \$1.80

Święci Pańscy czyli dzieje kościoła katolickiego w żywotach świętych, wydał ks. Marjan Fulman M. S. T. Tom I. Joly Henryk. Psychologia świętych; przekład z francuskiego J. P. Tom II. Brou O. T. J. św. Augustyn z Canterbury i jego towarzysze. Tom III. Hatzfeld Ad. Sw. Augustyn Ojciec i doktor kościoła. Tom IV. Joly H. Sw. Ignacy Loyola. Przekład z francuskiego J. P. Cały komplet. \$3.40

Święty Piotr w Rzymie, opowiadanie z czasów przesładowania chrześcijan z Nerona, przebranie u powieści H. Sienkiewicza "Quo vadis", przez H. S. L. \$0.40

Tłumaczenie dla kapłanów. Napisal ks. Stanisław Zaleski. \$1.25

Uwielbienia Maryi. Tłumaczył O. Prokop. Napisal św. Alfons Ligouri. \$1.00

Walka duchowna czyli nauka poznania pokazania samego siebie i dojeścia do prawdziwej doskonałości chrześcijańskiej przez ks. Wawrzyńca Szupli, Teatyna. Przekład ks. A. Jelowieckiego. \$0.40

Wykład ofiary Mszy św. przez ks. M. Koehlem, Kapucyna. \$0.60

Wykład tajemnic Bogaństwa. 2 tomy. Biskup H. P. Kossowski; 2 tomy. Napisal ks. Biskup Gay, sufragan diecezji Poitiers. \$3.00

Zywołt Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa przez Ludwika z Grezawy. \$0.50

Historia. Pamiętniki. Psychologia Filozofia. Literatura. Dzieła zbiorowe. Biografia. Sztuki piękne. Muzyka.

Adam Mickiewicz. Żywot biograficzno-literacki; wydanie trzecie poprawione z dwoma portretami poety. 2 tomy. 2 tomy w oprawie płóciennej \$6.00

Biuletyn filozoficzno-społeczny I. Scailles Gabriel, prof. Sorbony. Demokracja i oświata, przełożył K. Drzewiecki. \$1.00

II. K. Renouvier. I obowiązki społeczne człowieka i obywatela, z nowego wydania ogłoszonego przez J. Thomsa, przełożył K. Drzewiecki. \$1.00

— III. Nauka i wolnościowość. Rozprawy, listy i nowy M. Berthelot; Ferd. Buisson; Jerzego Clomeneau; Gabr. Scailles i Maur. Vernes; przełożył K. Drzewiecki. \$1.00

Bourbon na wygnaniu w Mitawie I. Warszawa. Ścieżki historyczne 1798—1805. Z ilustracjami osób; miejscowości; gmachów i pałaców w dziele tem wzmiankowanych; według obrazów i rycin z galerii królewskiej i zagranicznych, oraz z bogatszych zbiorów prywatnych pochodzących. Napisal Aleksander Kraushar. \$2.40

Czarnoksięstwo i mediumizm. Studium historyczno-porównawcze z ilustracjami przez I. Matuzewskiego \$1.00

Czas i ludzie Napisal Kallenbach \$2.00

Dwa stulecia XVIII i XIX. I. Treść: Przesłanie hezkrolewia; Fryderyk II August II; — Sprawa wesołnina przed wielkim sejmem; Odgłosy Targowicy; Przewidywanie wojska; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo; Czarnoksięstwo. Napisal Askaniay Szymon. \$3.00

Dzieła wielkiego księcia Poznańskiego w zamyśle 1815—1900 z portretem autora i mapką Poznania. Napisal dr Kazimierz Rakowski. \$2.50

Dzieła Literaturoznawcze przez Aleksandra Brucknera. 2 tomy w oprawie płóciennej. \$6.50

Dzieła Narod polskiego przez Władysława Smolenskiego. \$2.70

Historia literatury niepodległej Polski. Z wypisami. \$1.20

Historia cywilizacji w Anglii. Wykład popularny O. K. Nowowieza w przekładzie Ad. Dobrowolskiego. Napisal T. H. Buckle. \$0.75

Historia nowocześnie 1748—1805, uzupełniona latopisem z XIX stulecia z dodaniem genealogii, mapy, 42 ilustracji i rozkładu lekcji. Napisal Tadeusz Korzan. \$3.00

Historia nowożytna z 64 rys. w tektwie i mapy historycznej i tablicami genealogicznymi. Część I, wydanie drugie. Napisal Tadeusz Korzan. \$2.80

Historia nowożytna; tom II od 1810 do 1788 roku z 87 rysunkami w tektwie; 2 mapami historycznymi i 1 tabl. genealogicznymi. Napisal Tadeusz Korzan. \$3.00

Historia wieków średnich wyłożona sposobem elementarnym z dotychczas 4 mapy kolorowych, 61 rys. i tablic genealog. Napisal Tadeusz Korzan. \$2.40

Juliusz Słowacki 1809—1849. Biografia psychologiczna; 3 tomy. Napisal Ferd. Hoeseke. \$1.80

Księż Józef Poniatowski 1763—1813; wydanie wytworne z 22 rycinami i objaśnieniami według portretu (rasowego) przez Szymona Askaniayego. \$3.40

Młodzież. Dzieła ureniczone przez akad. demię francuską. Napisal C. Wagner. Dymitrowicz, z tekstem objaśniającym na te historycznym osnuty. w okładce kolorowej. \$0.30

Perla cnot. Uwagi i przykłady dla młodzi katolickiej w dyle O. V. Dosy. przez ks. A. Arnal. \$0.40

Piekiło czy jest? o ezynić, aby się do niego nie dostać przez ks. Biskupa Sugar. Przekład z francuskiego. 20e \$0.40

Rok Chrystusowy, czyli rozmyślenia na każdy dzień roku o życiu i nauce Pana naszego Jezusa Chrystusa. Z francuskiego tłumaczył ks. Al. Jelowiecki. Do użytku osób wszelkiego stanu zastosował O. Prokop. \$1.00

Rozmyślenia dla wierznych Przekład z francuskiego ks. Biskupa H. Kossowskiego. \$1.00

Rozmyślenia nad ewangeliami każdego dnia wielkiego postu ku zbudowaniu i oświeceniu ludu chrześcijańskiego przez ks. F. Gondka. \$0.75

Rozmyślenia na wszystkie dni roku do użytku kapłanów i osób świeckich. Tłumaczenie z fran. Napisal ks. Hammond. \$3.00

Siedm grzechów głównych. przez ks. F. Gondka, zwłastwa: I. Pycha; II. Lekotwstwo; III. — IV. Nieczystość; — Obżarstwo; V. Zadarcie; VI. Gniew; VII. Leniwość. cały komplet. \$1.80

Sluga Chrystusowy w samotności, czyli dzieje jedynego rekolekcyj. Napisal ks. Jan Krasot. \$1.00

Pamiętniki Starożoźnia 1806—1814 przez Antoniego Biakowskiego, wydał Wacław Tokarz. \$2.60

Pamiętniki o czasach Księstwa Warszawskiego 1807—1809 Z autografu biuletki cesarskiej z Petersburgu, wydał Aleksander Kraushar a napisal Julian Ursyn Niemcewicz. Z portretem autora. \$1.20

Panstwo interes z ang. przeł. S. Barzszewski. Napisal And. Carnegie. Cena \$0.40

Podręcznik ekonomii politycznej, w zakresie szkolnym z zapowiedzią kasy im. Mianowskiego przez Stanisława Koszutskiego. \$1.20

Polska i Litwa na przełomie wieków Środkich. Ostatnie dwudziestolecie Kazimierza Jagiellończyka. Napisal dr. Fryderyk Pappe. \$4.00

Pomoc własna Self-help, przez S. Smitha. \$2.00

Prawo kobiet i małżeństwo. Studya krytyczne z zakresu prawodawstwa porównawczego. Tłóm. M. Chojek. Napisal L. Bridel. \$1.00

Stosunki oświata w Polsce w ostatnich latach Panowania Augusta III z przedmowa Henryka Mościckiego. Napisal ks. H. Kolltąj. \$0.50

Studia i szkice z czasów Kazimierza Jagiellończyka. Treść: Zabieje Andrzeja Tęczyńskiego i proces wielkiej szlachetki-mieszczanki 1401—3. — Przełom w stosunkach miejskich z Kazimierzem Jagiellończykiem; Zabiegi o cesarską koronę 1406—1417; Itinerarium poselstwa polskiego; Święty Kazimierz; Zatręć podatku w Kazimierzu Jagiellończykiem z miastem Krakowem 1487. — Kandydatura Fryderyka Jagiellończyka na biskupa wrocławskiego. List Jana Olbrachta do Łukasza Watzelrode; Wykaz-ka archiwalna do Węgier; Listownik ks. Piotra z Ietrona; Księgi Kazimierskie w Metryce Koronnej; Maszeruła polska z Krakowa do Rzymu 1488; Królewskie cery; Biblia polowa landshutskiego, weseła; Bibliografia pra autor. Napisal Dr. Fryderyk Pappe. \$2.40

Swol i obcy. Pokrewieństwa i różnice. Żywy literacko-artystyczny; treść: Subiektywizm w krytyce; Buleśław Prus; Henryk Sienkiewicz; Prus i Sienkiewicz; Słowacki i Shelly; Miśtyka Słowackiego; Genzka Eloi; Byron i wpływ jego na literaturę polską; Ideal bohaterstwa w dramacie indyjskim; Bohaterowie Jaselek; Drobiazgi i szkice krytyczne; Leczmany myśli; Estetyka i publiczność. Napisal Ignacy Matuzewski. \$2.00

Szkice historyczne. Serya I i II. Treść: Ser. I: Królewskie Jan Kazimierz. Ohłębienia Lwowa; Ohłębienia Zbaraża; Poselstwo Puszkina w Polsce; Bitwa pod Beresteczkim; — Kostka Napierski z 5 rycinami. — Ser. II: Przewrót Radziwiłłowski; — Pierwsze "Liberum veto"; Krawale swaty Czarna zmieta. Wyprawa Zwaniacka; Mieszczanie polski w XVIII wieku; z 4 rycinami. \$8.00

Szkice historyczne. Treść: Zalobny hełm; Pierwszy protektor Samozwańca; Rola jezuitów w rzeszypolskiej; Upadek rodziny Starzewskich; Zapomniany bohater szlachecki. Z historyi niemieckiej. Napisal Dr. Wacław Sobieski. \$1.50

Szkice i drobiazgi historyczne. Treść: U pręgów długi powozytelnicy. Częstochowa w historyi; Erięgie 1364—1100 —1900. Imięna Szymon Szczeciński i król Władysław Jagiello. Pierwotna germanizacja słowian pomorskich w świetle historyografii niemieckiej; Karł Szajbus; Stanisław Laguna jako historyk; Jędzil Pawłowski; Frankat Kalkski; Kamieniecy; Z czasów Jagiellów; "Karmazyn" jakich wielu. Napisal J. K. Kochanowski. \$2.50

Trybun ludu szlacheckiego Jan Zamojski studium historyczne przez dra Wacława Sobieskiego. \$1.50

Trzy studia. O komedii bohaterkiej Edmunda Rostanda. — Juliusz II, Juliana Klauzi. — Krzyżacy Henryk Sienkiewicza przez Maryę Konopnicką. \$1.35

Twórczość i twórcy, studia i szkice o stworzeniu-literackim przez Ignacego Matuzewskiego. \$2.00

Treść: Cele sztuki; Psychologia krytyki; Mickiewicz w literaturze wszechświatowej; Wzniosłość u Słowackiego; Fantazja u Prusa; Sieroszewski; Reymont; Żoromski; Weissenhof; Danilowski; Herent; — Wiktorowie; Rozprawy i rozprawki; Sława; Dan Kietel i Robinson; Indyjskie Bajki; Notatki artystyczne; Lenartowicz — Kamiński — Botiecelli — Moreau. \$2.00

Walka w obronie narodowości polskiej pod hełm pruskim przez dra Kazimierza Rakowskiego. \$0.80

Wczasy historyczne. Serya I. Wydanie drugie. Treść: Kosepudent Stanisława Augusta; Niemcy u Polsee; Lauzun; Pamiętniki pani Potockiej; Szwelczerowie; General Chłapowski; Ferrardi; ks. Adam Czartoryski; ministrem rosyjskim; Sprawa Polska przed kongresem wiedeńskim; Pani Lieven; Literatura irlandzka; Stenhold; dyplomata; Merime; "Epik" niemiowski; Dyplomacja rosyjska w sprawie polskiej; Polityka naukowa; Widoi; Azy; Pisma W. Spasowicza; Stosław Laguna; Przypisy. \$5.00

Wiek XIX. Sto lat myśli polskiej. Zyciorys, streszczenia i wyjątki pod redakcyą B. Chlebowskiego, Ign. Chrzysznowskiego; H. Gallego; G. Kohorta i St. Krzymiński. Całość obejmuje dwadzieś tomów wielkiej oszki. Wydawnictwo zawrze treść ducha polskiego z całego wieku, cały dorobek umysłowy narodu, wszystko co naród ten czuł i myślał. Obok zyciorysu autorów, o pracowanych na podstawie najnowszych źródeł, oraz wyczerpującej biografii, po raz pierwszy zebranej podane są tu streszczenia dzieł i uuryki najbarakterystycznejsze, nie ealkowity obraz człowieka i pisarza się składający. Dzieło niezbędne dla każdego naukowca, kształcącej się młodzieży; młodych pracowników na wieie przeszłości ożywej, każdego wreszcie Polaka, pragnącego za

chowac cingłość tradycyi dziejowej. Treść: Tom I — II, Epoka przedromantyczna 1801—1821. Tom III — VIII. Epoka romantyczna 1822—1863; Tom IX—XII, Epoka poromanantyczna 1864—1900. \$8.50

Wilno i Warszawa w "Dziadach" Mickiewicza. To historyczne trzecie części "Dziadów" z 23 rycin. Napisal Henryk Mościcki. \$1.80

Wizje przyszłości, czyli o wpływie rozwoju wizyj i mechaniki na życie i myśl ludzką, spoleczyl Jan Kleczyński. Napisal H. G. Wells. \$0.30

Współczesna Syberya. Z mapy Syberyi i kolei syberyjskiej. Napisal Wład. Studnicki. \$1.20

Wykład popularny buchalteryi polowej wioskowej. Wydanie 5 przebranie i uzupełnienie. Napisal Gustaw Chwał-Czyński. \$1.00

Wykład teoretyczny i praktyczny korespondencyi handlowej, dzieło niewiedzone na konkursie ogłoszonym przez szkołę handlową prywatną w Warszawie. Praca ta w rosyjskim przekładzie uzyskała aprobatę Ministrem Oświaty i zaliczoną zostanie do podręczników szkolnych. Napisal N. Krakowski. \$1.50

Zasady elementarnej polityki, z angielskiego tłumaczył dr. J. Polak. Napisal Tomasz Raleigh. \$0.60

Zarys historyi polskiej aż do najnowszych czasów. Wydanie czwarte, przejrzałe i uzupełnione przez Henryka Mościckiego. Napisal Anatol Lewicki. \$1.80

Zarys psychologii ogólnej. Przełożyła z francuskiego Anna Leska. Napisal K. Richet. \$1.00

Z dzieł Hajdamaczyzny z przedmowa H. Mościckiego przez M. Zdzichowskiego. Treść: Zakręszki; Wyprawa na hajdamaków; Jan Lippoman; Hunt hajdamaków na Ukrainie w roku 1768; Kresowa, wyjętek z opisu autentycznego rzezi humański — Paweł Mhadanowicz; Rzezi humański; Kruszelniki. Opisanie rzezi humańskiej w roku 1768. Skargi i zarządzenia księzy Unioń; List Kwiatkiewicza do Potockiego o rzezi humańskiej; Francisczek Salezy Potocki; Wyjazd z pamiętnika Chrzysznowskiego; Mikolaj Bazyli Potocki; Katarzyna z Potekich Kessakowska. Napisal M. Zdzichowski. \$0.80

POEZYE.

El... — Adam Asnyk. — Wybór poezyi. Z portretem autora w oprawie. \$1.80

Boska komedia przełożył Edward Porębowicz. Napisal Al. Dante, w o. złobnej oprawie. \$2.00

Boska komedia w przekładzie Edwarda Porębowicza. \$2.00

I. Pięko. Z wizerunkiem autora; — II. Gzysełki i III. Raj. Napisal Dante Alighieri. W oprawie ealy komplet. \$5.40

Drobiazgi z podrójnej teki. M. Konopnickiej, w ozdobnej oprawie. \$1.60

Głowy cisy, Maryi Konopnickiej, w o. złobnej oprawie. \$1.40

Humor, żart i satyra w poezyi polskiej, zebrał i ułożył Wład. Nawrocki, w ozdobnej oprawie. \$2.00

Młoda Polska w pieśni. Wybór najlepiej poezyi ostatniej doby, ułożył Czesław Jankowski, w ozdobnej oprawie. \$2.50

Niedola, Buzze, Przekład M. Konopnickiej, Napisala Ada Negri, w o. złobnej oprawie. \$1.40

Pan Tadeusz, wydanie nowe z portretem autora. Napisal Adam Mickiewicz, w oprawie. \$1.50

Pan Tadeusz, przez Adama Mickiewicza. Ob. Bibl. miniatur. Pozye; nowe wydanie z zyciorysem autora skróczonym przez Piotra Chmielowskiego; 2 tomy, z portretem wieszek; w oprawie. \$1.60

— toż samo na lepszym papierze w ozdobnej oprawie. \$3.50

Pisma Juliusza Słowackiego. Zbiór utworów wydanych za życia i po śmierci autora w układzie Artura Górskiego; 6 tomów. \$5.25

Poezye. Kazimierza Przerwa-Tetmajera serya I: Poezye, serya II: Poezye, serya III: Poezye, serya IV: Poezye, serya V. Cały komplet, 6 tomów w ozdobnej oprawie. \$8.40

Poezye, serya V i Poezye serya VI; 6 tomów w ozdobnej oprawie. \$8.10

Poezye M. Konopnickiej w nowym układzie: I. Fragmenty; II. Helenica; III. Pieśń i piosenki; IV. Obrázky; V. Z mojej księgi; VI. Przekłady; ealy komplet w ozdobnej oprawie. \$8.40

Satyra i frazki, wybór. Z portretem autora i przedmowa dra Henr. Biegelsena. Napisal M. Radó. \$1.00

Skalka. Stanisława Wyspiańskiego. Ob. Teatr. \$1.00

Śpiewy historyczne Juliana U. Niemcewicza w oprawie. \$1.50

Wesele, Stanisława Wyspiańskiego. Ob. Teatr. \$1.50

Wybór pism z przedmowa Ign. Chrzysznowskiego. Z portretem autorki Narocy (dabryeli Znieholzewskiej, w oprawie. \$1.80

Wybór pism Kornela Ujstkiego w oprawie. \$1.80

Wybór pism z portretem autora. Napisal Juliusz Słowacki; w oprawie. \$1.50

Wybór pism z portretem autora. Napisal Wład. Srokoma "Ludw. Kondratowicz; w oprawie. \$1.80

Wybór pism z portretem autora. Napisal Ignacy Krasicki; w oprawie. \$1.80

Wybór pism z portretem autora. Napisal Zygmunt Krasiński; w oprawie. \$1.80

Wybór pism z portretem poety według Matejki. Napisal Jan Kochanowski. Cena. \$1.80

Wybór poezyi. Wydanie 3 z portretem autorki. Napisala Marya Konopnicka; w oprawie. \$1.80

Wybór poezyi z portretem autora. Napisal Teofil Lenartowicz; w oprawie. \$1.60

Wybór poezyi, ułożył Jan Kallenbach, z portretem poety Bohdana Zaleskiego; w oprawie. \$1.80

Wybór poezyi, z portretem autora. Or. Artur Oppman. W ozdobnej oprawie. \$1.50

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z MIŁOŚCI.

(Obraz z życia kobiecego.)

Siedziała zgłębiona nad rankami koronkami. Od czasu do czasu opuszczając robotę, podnosiła głowę, przeleżała się w stronę przelotnego pokoju i nadsłuchiwała. W jej rymach widniało jakieś nerwowe nastroszenie; w ruchach wady dooocny niepokój, jaki się zwykłe czuje w czasie oczekiwania jakiegoś wielkiego, dawno przewidzianego wypadku.

W końcu nie wytrzymała dłużej. Cicho powstała; wpiąwszy i głę w ramię, położyła ją ostrożnie na białe krzesło kuchenne, z którego dopiero powstała i na pal

ROZMAITOSCI.

DZWION.

J. Lemaitre.

Parafia Lande-Fleurie, leżąca w południowej Francji, miała bardzo starego proboszcza i jeszcze bardziej stary dzwon.

Staruszek-dzwon popękaną był we wszystkich kierunkach. Rozbiły go głos jego przypominający kaszel starej kobiety. Przynio go było słyszeć, gdy wzywał na modlitwę, przejmował smutkiem znajdujących się na polach wieśniaków.

Proboszcz Corentin dzielnie się jeszcze trzymał, pomimo siedemdziesięciu pięciu lat wieku. Miał twarz dziecka, pomarszczoną, ale różową, otoczoną siwymi włosami, podobnie do innej przędzy. Parafianie ubóstwiali go za wesołą dobroliwość i miłosierdzie.

By uczyć zbliżającą się pięćdziesięcioletnią rocznicę kapłaństwa księdza Corentina, parafianie jego postanowili ofiarować mu poważny podarunek.

Trzej członkowie dozoru kościelnego zbierali składki we wszystkich domach. Otrzymały w ten sposób 300 franków ofiarowano proboszczowi, prosząc go, by za tę sumę sam kupił w miesiącu nowym dzwon.

— Moje dzieci — dziękował wzruszony ksiądz — moje kochane dzieci... widocznie sam Pan Bóg, który... który, żeby tak rzec... w pewien sposób.

Wzruszenie nie pozwoliło mu dłużej mówić.

Nazajutrz proboszcz Corentin wyruszył po kupno dzwonu. Musiał iść piechotą dwie wiorsty do Rosy-les-Roses, skąd wyruszył omnibus do Pont-l'Archeveque, stolicznego miasteczka.

Poranne było piękne. Życie drzew, ptaków i ziół szemrało w słońcu po obu stronach drogi.

A stary proboszcz szedł z głową pełną przyszłych pięknych tonów nowego dzwonu i dziękował Bogu, za dobroć i wesołość świata całego.

Pod samym Rosy-les-Roses ujrzał przy drodze wypięziony wózek jakichś biednych cyrkołowców. Obok, za sztywno wyciągniętymi nogami, leżał koń. Z pod wytartej skóry wyraźnie widać było spiczaste kości. Oczy zasłane bielmem, zastyle.

Stary człowiek i stara kobieta, dziewczynki i młodzi ubrania, siedzieli nad brzegiem rowu, oplakując złechle konia.

Piętnastoletnia dziewczynka podniosła się z nad rowu i podbiegła do księdza:

— Miłosierdzia, panie proboszczu, miłosierdzia!

Głos był ochrypliwy i słodki razem. Ubrania była tylko w brudną koszulę i czerwona apodnicę, głowę miała owiniętą w ciemny szalik. Ramiona pokrywały tawnowe niebieskie kwiaty. Czarne włosy spinała obręcz miedziana. Oczy miała duże, czarne, akşamitne i wisiwose usta.

Zwolniwszy kroku, proboszcz wyjął z portmonetki miedzianka. Spokaszys jednak oczy dziecka zatrzymał się i zaczął ją pytać o przyczynę nędzy.

— Brat mój siedzi w więzieniu, gdyż mówię, że ukradł kurę. On pracował na nas, a teraz już od dwóch dni nie jedliśmy.

Proboszcz schował miedzianka do woreczka, a wyjął srebrny pieniądz.

— Ja, mówiła dalej, umiem żonglować a matka opowiada śmieszne historie. Ale teraz nie pozwalają nam pokazywać się ani w mieście, ani w wioskach, gdyż jesteśmy zbyt obdarci. A oto złochodził nam koń. Co się teraz z nami stanie?

— A czy nie możecie — pytał proboszcz — znaleźć sobie jakiegoś zajęcia tu, w okolicy?

— Ludzie nas się boją i rzucają w nas kamieniami. A przytem nigdy nie uczyli się pracować, a umiemy pokazywać tylko sztuki. Gdybyśmy mieli konia i trochę pieniędzy na ubranie, moglibyśmy jeszcze żyć z naszych sztuk... Ale tak, pozostaje nam tylko śmierć.

Proboszcz schował srebrny monetę do portmonetki.

— Kochasz ty Pana Boga? — spytał.

Cyganka schwyła sakiewkę ruchem małpy, wołając: — Panie proboszczu, kocham cię!

Proboszcz szedł dalej do Rosy-les-Roses, rozmyślając o wielkiej nędzy, w której podobnie się Bogu trzymać tyle swych stworzeń i młócił się o oświecenie tej małej cyganki, która, co było widoczne, nie miała żadnej religii, a może nawet nie otrzymała chrztu świętego.

Aż nagle wspominał, że nie miał już po co iść do Pont-l'Archeveque, nie mając pieniędzy na dzwon.

Więc zawrócił. Teraz nie mógł zrozumieć, jak mógł dać nieznanej żebraczce, cyrkołowce, tak wielką sumę pieniędzy — zwłaszcza nicznając do niego.

Przypomniał kroku, mając nadzieję zastać jeszcze cyganów. Ale naprzód — przy drodze leżał tylko zdechły koń i stał wyprzęgnięty wózek.

Zaczął rozmyślać nad swym czynem. Bez żadnej wątpliwości ciężko grzeszył: nadużył zaufania swych parafian, naruszył depozyt, popełnił pewnego rodzaju kradzież.

Z przerażeniem przewidywał następstwa swego błędu. Jak go ukryć? Jak naprawić? Gdzie znaleźć nowe 330 franków? A oczekując na nie, co odpowiadać na zapytania? Jak wytłamać swoje postępowanie?

Niebo się zachmurzyło. Od ciemnego horyzontu ostro odcinały się zielone drzewa. Zaczęły padać wielkie krople deszczu. Ksiądz Corentin był zdziwiony i przejęty smakiem świata.

Niewidziany przez nikogo doświadczył się na plebanii.

— Co? Już z powrotem, ojcze proboszczu? — pytała zdziwiona stara służąca Scholastyka. — Ale to dobrodziej chyba nie był w Pont-l'Archeveque?

— Spóźniłem się na omnibus w Rosy-les-Roses... Pójde którego innego dnia... Słuchaj, nie mów nikomu, że już powróciłem.

Nazajutrz nie odprawił zwykłej mszy świętej. Cały dzień siedział zamknięty w pokoju, nie śmiejąc nawet wyjść do ogródka.

Następnego dnia przyjechał po niego, by zawiązał ostatnie sakramenty umierającemu.

— Ksiądz proboszcz jeszcze nie wrócił — rzekła służąca.

— Scholastyka się omyliła; otóż jestem i jadę — rzekł ksiądz, ukazując się nagle.

Wracając od chorego, spotkał jednego ze swych najpoubożniejszych parafian.

— Dzień dobry, księże proboszczu, jakże byś podrożył?

Ksiądz skłamał, po raz drugi: — Wyśmienita, mój przyjacielu, wyśmienita!

— A dzwoni?

Proboszcz znowu skłamał. Już przestał nawet liczyć te kłamstwa.

— Wspaniale, przesłiesz! Możliwy pomyśleć, że z czystego srebra. A co za śliczy dźwięk! Wystarczy tylko lekko uderzyć, a dzwoni tak długo, iż zdaje się, że nigdy nie skończy.

— I kiedyż go ujrzymy?

— Niedługo, mój przyjacielu, niedługo. Ale trzeba przedewszystkiem wyrzeźbić w metalu jego imię chrześciane, potem imiona rodziców chrześcianych, a także kilka zdań z pisma świętego...

Na to wszystko trzeba czasu. — Scholastyko — spytał proboszcz, powróciwszy do domu — czy sprzedasz mi fotel, zegar i szafę z pokoju mego, dostaliby 300 franków, jak myślisz?

Ksiądz pozwalał to wszystko opowiadać, ale z dnia na dzień stawał się coraz bardziej nieszczęśliwym. Oprócz własnych, wyrzucił sobie teraz kłamstwa służącej, za które się czuł odpowiedzialnym. Wszystko to, połączone z samowolnym użyciem pieniędzy parafian, tworzyło przerażającą ilość grzechów. Giał się pod tym ciężarem. Powoli ziemiała błądząca zmieniła na wychudłą, policzkach rumieńce niewinnej i dzielnej starości.

Dzień oznaczony na jubileusz proboszcza i na chrzciny dzwonu minął już dawno. Mieszkańcy Lande-Fleurie dziwnie się temu opóźnieniu. Rozległy się szemrania. Farigoul, kowal, opowiadał, że w okolicy Rosy-les-Roses widziano księdza Corentina w towarzystwie kobiety złego prowadzenia i od siebie dodawał:

— Ja wam to mówię: pieniądze na dzwon zjadł z ładacznicami.

Utworzyła się partja przeciwko zacnemu służce Bożemu. Kiedy przechodził ulicą nie wszystkie głowy odkrywały się i słychać było obrażające szept.

Biedny święty człowiek był przytłoczony wyrzutami sumienia. Rozumiał całą doniosłość swego błędu. Jak najboleśniej żałował popełnionego grzechu, ale pomimo wszelkich wysiłków nie mógł obudzić w sobie zupełnej skruchy.

— Czuję bowiem dobrze, że te jałmużny nierozważną, jałmużną z cwałnych pieniędzy uczynił jakby jałmużną i nawet bez możności zastanowienia się. Mówił też sobie, że ta litosć nierozważna mogła być dla nieświadomej duszy dziecka cygańskiego najlepszym objawieniem Boga i początkiem oświecenia wewnętrzniego. I zawsze wtedy widział, czarne słodkie i pełne łez oczy małej cyganki.

Pomimo to wyrzuty sumienia trapiły go nad miarę. Błód росł w miarę trwania. Więc jednego dnia, po długich modłach postanowił zrzucić z siebie ten grzech przez publiczne wyznanie parafianom zupełnej prawdy.

W niedzielę, po Ewangelii wszedł na kazalnice i błyski niż męczył przyjaciele, moje kochane dzieci, mam wam uczynić wyznanie... — Lecz co to?

Z dzwonnicy płynię muzyka dzwonu, jasna, czysta, srebrzysta i napelniła cały stary kościół.

— Wszystkie głowy odwracają się i szmer zachwytu przebiega po wszystkich ławkach: — Nowy dzwon! Nowy dzwon!

— Czy stał się cud? Czy Bóg rozkazał swym aniołom przynieść dzwoni, dla uratowania, honoru swego miłosierdnego służki?

Czy też może Scholastyka zwierzyła się z kłopotów swego starego pana przed dwiema Amerykankami — wiecie! — Suzie i Bettinicie Perceval, które mieszkają w pięknym pałacu o milę od Lande-Fleurie — i może to dobre panie urządziły księdzu Corentin taką piękną niespodziankę?

Moim zdaniem drugie tłomaczenie spotkałoby więcej trudności niż pierwsze.

Był to bądź, mieszkańcy Lande-Fleurie nie dowiedzieli się nigdy, co właściwie miał im wyznać proboszcz Corentin.

W KLATCE.

W klatce mieścił się sześciu lwów i James objechał z nimi niemal świat cały.

Lwy były wyrosowane znakomicie, skakały przez ogniste obręcze, chodzili na tylnych łapach, tańcowały rozmaite tańce w takt cyrkowej orkiestry i jeden z nich, tylko, największy i najstarszy, buntował się od czasu do czasu i porykiwał groźnie, ale zwiększało to jedynie efekt przedstawienia, oplacającego się bardzo sownie.

Jamesowi wiodło się przeto jaknajlepiej. Miał pieniądze, a wszak to już jest pewnik dowiedziony, że kto ma pieniądze, ten może mieć szczęście podwójnie i w grze i w miłości.

Na grę James nie znajdował nigdy wolnej od zajęć chwili; we dnie pielegnował i karmił swoich lwów, lub uczył ich jakichś sztuki nowych, wieczorami popisywał się z nimi przed publicznością, noc zaś...

— Noc pan Bóg stworzył dla zupełniej innych celów, w nosy też do srebra pogromcy zwierząt Jamesa zastukała bardzo jakoś energicznie miłoścu.

James otworzył swe serce ciękawie, wpuścił do niego po ciemku jakąś drobna istotę i dopiero nazajutrz przekonał się że zdziwieniem, że to była zgrabnista tancerka na linie, miss Ellen.

Kłamka naturalnie zapadła. Słynny na całą półkulę pogromca zwierząt James ożenił się, jak Bóg przykazał z uroczą tancerką

na linie miss Ellen i rozpoczął od razu nowe, ale to zupełnie nowe życie.

Zapomniał zaraz o swoich cyrkowych powodzeniach, nowe sztuki wywierały nań zupełnie z głowy, przestał się nawet interesować lewkami — tak, że wreszcie musiał sobie o nich siłą woli przypominać.

— Czekać, luba, puść mnie na krótki momentek, trzeba zobaczyć, co się dzieje z naszym Kastorem, z naszym Poluksem, z naszymi miłymi zwierzątkami!...

Uwalniał się z tklivych objęć żony przemocą, lecz uroczą małżonka chwytala go za szyję jeszcze namiętniej i puszczała tylko z konieczności.

— Wróć, drogi, wróć jaknajprędzej... Serce mi się ścisną tak boleśnie, ile razy wędzisz między tych potworów; nie wiem, ale zawsze dręcą mnie złe przeczućia...

James uspokajał swą pieszochę i śmiał się z niej nawet serdecznie.

— Gó znowu za dzieciństwo! Lata całe spędziłem z niemi razem; to nie lwy dzikie, to nie żadne drażliwe zwierzęta, to... to poprostu baranki!

— Usteczka Ellen pomimo tego krzywiły się na grymas niezadowolony.

— Jędne mi baranki! Ten największy na ciebie wczoraj rzywał! — Rzywał?... Bogowie!...

Tu już szczęśliwego małżonka porwała homeryczna poprostu westfala.

— Ha, ha, ha, ha, ha, ha!... Jakież z ciebie niewiniątko, jakie z ciebie kochana, niemoiwle. To wczorajsze rzywanie należało do numeru; wzięłam za nie sto franków nadpłaty!... Mialem oprawda stracha, lecz jedynie, by mi nie ten stary nymus, Plato, nie wystrychnął na dudka. To przeciez najpoczciwsze bydło z całej mojej trzody, on tylko udaje takiego krwiożerzego lwa! Ha, ha, ha!... Chodź, zobacz, jaki on będzie teraz potulny!

Wchodząc jednak potem do klatki, znakomity pogromca czuł jakby pewną ulgę, iż żona nie chciała się przylgądać jego poprosom weale. Bądź co bądź ten lekceważony Plato nie potrzebował znowu tak bardzo udawać swą j j krwiożerzność. Słonie jego ciskały takie złowrogie błyskawice i chociaż nakarmiono go sownie, to tak drażliwie darł pazurami podługę, że całą siłą wzroku trzeba go było trzymać na uwazi.

— Dzięki lew, prawdziwie jeszcze dziki lew!

— Ale wyrażenie to minęło: Jamesa pochłaniał poczty wkrótce daleko ważniejsze sprawy.

Pani Ellen musiała zaprzęść swoich produktów na linie, a w niespełna kilka miesięcy została matką pulchnego, różowego boba.

James znajdował się w siódmym niebie.

— A to dopiero rak pocieszny! To dopiero śleziemiatka lalczka!... Papek w maśle, pulpecik, aniołek murliowski!...

Tak przepielniało go szczęście, tak rozpięła dumą ojewowska, że chwycił syna na ramiona i chciał z nim biec do swoich lewów, pokazując im wszystkim w klatce, tylko, że matka zaoponowała temu stanowczo.

— Jeżeli cheesz iść pomiędzy te bestye, to idź sam! Mozesz siedzieć tam, mozesz się zostać na zawsze, ale dziecinka mego, mojej pociechy nie dam! nie!

Jamesowi ręce opadły wzdłuż bioder, jakby je paraliż tknął.

— Jaktu?... Już?... Tak niespodzianie?... O tego raka ci idzie! a tego noworodka?... O to niemowle, które ci nie jeszcze nie powiedziało! a ja?... a, którym ci tyle?... któremu ty tak!... Ja moge?... O mnie nie myślisz weale!... A jeżeli... jeżeli ja kiedy nie wyjdę stamtąd żywy!...

Spojrzala na niego zdziwiona.

— Ty nie wyjdiesz stamtąd żywy!

— A tak! To może się stać! Nie słyszałaś, jak ten Plato na mnie zawsze rzywał!...

Wpadł między nie i zamiast przynależnej poreyi jadła, obdzilił ich sownie plagami. Bil wszystkie po kółci, najwięcej zaś tego najstarszego, największego, jakby postanowił sobie wyprowadzić go z ciurliwości.

— Ty stary nymusie, ty walkoni, ty prawdziwy baranie!... Gdzie się podział twój dzikość, gdzie twój krwiożerzy temperamencie, gdzie?...!

Zmuszał go do powtarzania wszystkich kiedyś wyuczonych sztuk i znęcał się nad nim poprostu i męczył go aż do wieczora, a wieczorem znowu im nie pozwolił dać jeść.

— Jak tak! to dobrze! Zobaczmy, zobaczmy!...

W ten sposób do "numery" lwy pojawiły się wściekle.

Gdy wytoczono klatkę na środek areny, one miały się po niej rzywać strasznie, a widok zbliżającego się ku nim Jamesa, wprawil je poprostu w szal.

James jednakże nie ulakł się tego szalu. Skłonił się lekko, witając je oklaskami, publicznością, wbiegł na schodki szybko, otworzył w żelaznej kratce drzwi, i pierwszy taki poskramiający raz gietkiej szperity wymierzył prostem w ślepnie właśnie temu największemu lwu.

I stała się rzecz w programie nieprzewidziana.

Zwierzę ryknęło urywanie, przysiadło na tylne łapy, zjęzyło swą królewską grzywę i skooczyło na Jamesa, niby grom.

Po chwili ze słynnego na całą półkulę pogromcy, pozostał tylko na dnie pokrwawionej klatki, podarty na ćwierci trup.

Michał Marczewski.

POROZUMIEWANIE SIĘ ZWIERZĄT.

Zagadnienie to od bardzo dawna zajmuje uwagę uczonych przyrodników. Chodzi o to, czy głosy, wydawane przez zwierzęta wyrażają jakieś myśli, czy też są zwyczajnym tylko oddechem, spowodowanymi bólem, radością, przestraszaniem itd. Każdy, kto dłużej przestaje ze zwierzętami, uczy się rozumieć ich głos, wie co różnie jego dźwięki wyrażają.

Jeżeli zaś zwierzęta "przemawiają", to również rozumieją także same głosy swych towarzyszy, a zatem mogą się pomiędzy sobą porozumiewać. Ta zdolność nie u wszystkich gatunków zwierząt jest jednako rozwinięta. Najbogatszą "mowę" mają małpy i psy. Znanych jest wiele ciekawych wypadków porozumiewania się tych zwierząt.

Ptaki też mają swój język. Przyrodnik K. Barts opowiada o ciekawym wypadku, świadczącym o porozumiewaniu się gołębi.

Pewnego razu zobaczył Barts dwie gołębie, spacerujące przed oknem. Chcąc zobaczyć, jakie na ptakach to robi wrażenie, przyrodnik zaczął w ludzacy sposób nasładować wabienie gołębia. Ptaki zatrzymały się i zaniepokojone, ogładywały się na wszystkie strony, gdy zaś wabienie powtórzyło się, uciekły z przestraszeniem. W parę minut potem nadleciał du-

ży gołąb i odrazu poczęł silnie przyfrunąć do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał bardzo wojowniczo. W pierwszej chwili Barts nie mógł zrozumieć, o co mu może chodzić, potem przyszło mu na myśl, że gołąb szuka rywalka i wzywa go do walki. By sprawdzić swe przypuszczenie, zaczął gruchać namiętnie. Na ten dźwięk gołąb wpadł w szal, zdawało się, że rozbiję szyję, w którą był ze wszystkich sił. Jasnym było, że przyfrunął do wabki ze współżyciakiem i pazurami w szyję, wydając przytem gwałtowne, urywane dźwięki. Wyglądał